

13

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

זטיבה: משרד ראש הממשלה
 תת הטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
 שם תיק: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית

סימול מקורי: 3 תקופת החומר: 11/1990-11/1990
 מזהה פיזי: א - 4 / 5024
 15/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק שמיר

א - 4 / 5024

מזהה פיזי: 43.4/13 - 799
 מזהה לוגי: 02-111-02-05-05
 כתובת: 2169628
 מס פריט: 15/11/2012

מס' תיק מקורי

מחלקה

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 43.4
 מיכל מס': 5024/10
 תאריך התעודה: 11/11/90
 שם מחבר התעודה: _____
 סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

תיק מס': 4
 שם הנמען: _____

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דיון וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה, העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

אאאא, חוזם: 23020
אל: רהמש/1645
מ-: המשד, תא: 221190, חז: 1807, ח: ב, סג: בל,
בבכ
9,24448
17710

כלמ'ס/כהול

אל: כל הנציגויות

הנדון: פגישת אסד-בוש

א. להלן דברי רה"מ (22/11/90) על הפגישה הצפויה מחר בז'נבה בין נשיא ארה"ב לנשיא סוריה:

'המטרה החשובה ביותר של בוש עכשיו והמטרה שעדיפה אצלו על-פני כל דבר אחר ברגע זה ובאיזור זה, זה קיומה וחיזוקה של הקואליציה הערבית נגד סדאם חוסיין ולכן יש לראות את הפגישה מחר על רקע זה. אנו מקווים שפגישה זו של בוש-אסד לא תעודד את מדיניות תוקפנות של סוריה נגד ישראל'.

כתגובות רשמיות יש להיצמד לתגובת רה"מ.

ב. בשיחות על הנושא אפשר להוסיף את הנקודות הבאות:

1. טרור

סוריה היתה ונשארה מדינה של טרור. יש להזכיר מעורבותה בפיגוע המטוס בלוקרבי (270 הרוגים). דמשק, משמשת זה שנים כמרכז לארגוני טרור: חבש, ג'יבריל ואחרים.

2. סוריה משמשת מרכז לסחר בסמים.

3. סוריה רומסת את זכויות האדם. משטרו של אסד אכזרי והמשטר משתמש בהוצאות להורג, עינויים. (אפשר להזכיר את ההרג באל-תאמה). דוחות אמנסטי חוזרים מאשרים זאת.

4. שה'ח הסורי הודיע ב-18/11 שסוריה לא תשתף בהתקפה על עיראק.

5. סוריה לא שינתה שמלוא הנימה את עמדותיה העויינות כלפי ישראל וממשיכה לעודד גורמים עויינים בלבנון לבצע פעולות טרור נגד ישראל.

ג. אין כמובן לקשור בכל צורה בין פגישת בוש-אסד לבין האפשרות של פגישה בין רה"מ שמיר ונשיא ארה"ב.

הסברה/מידע

אאא, חוזם: 21892

אל: רהמש/1593

מ-: שיקגו, נר: 73, תא: 211190, חז: 1330, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמס/מיידי

אל: שמואל שנהר, הקונסוליה ניו יורק
ירמיהו שירן, וושינגטון
דוד פלג, וושינגטון

דע: השגריר, וושינגטון

ס. מנכל צפא

מנהל מצפא

דברי ג'ורג' שולץ על יהודי בריהם

במסגרת נאומי החיובי ביותר של ג'ורג' שולץ ב-G. A. בסאן פרנציסקו העלה, בזכור, דרישה להגברת קצב יציאת יהודי בריהם כל עוד השערים פתוחים וזאת של הנימה האנטישמית הגוברת בביהם ומכיון שאין לדעת כמה זמן השערים יישארו פתוחים. לשם כך המליץ שולץ שארהב תקלוט יותר מהגרים יהודים מבריהם. כלומר, הוא ממליץ על העלאת מכסות ההגירה. שולץ השמיע דברים דומים בנאום שנשא בשיקאגו לפני כ- 6 שבועות. בשתי ההזדמנויות זכו דבריו למחיאות כפיים של השומעים היהודים. אני מניח שהוא חוזר ומשמיע דברים דומים בהופעותיו האחרות.

גיזבר מחלקת העליה של הסוכנות דוות בחוג סגור ב-G. A. שהסוכנות ערוכה להוציא עד 50 אלף יהודים מבריהם לחודש כולל מספר טיסות שיספיק להוצאת מספר גבוה זה של יהודים. לדבריו, הסיבה המרכזית לעיכובים היא הבירוקרטיה הכרוכה בשיגור המטענים מבריהם לישראל.

במידה ומידע זה מדויק אני ממליץ להביא אותו לתשומת ליבו של שולץ כדי שלא יחזור על דרישתו להעלאת מכסות ההגירה לארהב.

אורי בר-נר

הקונכל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, תפוצות, בנצור, מצפא,
גוברין, מזאר 1

סססס

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

אאא, תוזם: 21996

אל: רהמש/1614

מ-: ווש, נר: 2229, תא: 211190, זח: 1700, דח: ר, סג: סכ,

בכב

סודי ביותר/רגיל

אל: מצפ'א, מז'ת 2, תפוצות, רוון/ביצור

מאת: הציר, וושינגטון

אייב פוקסמן ביקש פגישה עם קימט ליום ג' הבא וציין שבין הנושאים ירצה לדבר גם על מצב יהודי סוריה. קימט, הנמצא עם פמליית הנשיא במזה'ת, התקשר למשרדו כדי לאשר את הפגישה עם פוקסמן וביקש למסור לאתרון כי נושא יהודי סוריה כלול בסדר-יום הפגישה בין הנשיאים בוש ואסד בג'נבה.

מיכאל שילה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סולטן, מזתים, בנצור,
מצפא, @ (רס), תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 20595

אל: רהמש/1517

מ-: ווש, נר: 2216, תא: 201190, חז: 1630, חז: מ, סג: סו,

בכב

סודי / מידי

אל: סמנכ'ל אפא'סוק

דע: מצפ'א, תפוצות

מאת: השגרירות, וושינגטון

אפריקה

1. הציר קיים (20/11) פגישת הכרות עם המזכיר לאפריקה, הרמן כהן. עיקר הפגישה יועד לשמיעת רשמי כהן בעקבות בקורו באדיס.

2. להלן עיקרי הדברים:

אתיופיה

+ הציר סקר התנסותו בנושא האתיופי וציפיייתנו שעתה הוסרו המכשולים ונשוב לראות יציאה מוגברת של יהודי אתיופיה.

עוד חלק עם כהן רשמי משלחתנו למפגש המשולש ופגישת מנג'יסטו- לובראני (16/11).

+ כהן הביע שביעות רצון מההסדרים שגובשו תוך שמציין שעתה ניתן להמתין ולראות כיצד הסדרים אלה מיושמים הלכה למעשה. הוסיף שמבין שיגבירו הקצב, אך לא כדי יציאה דרמטית. עפ'י הבנתו יצאו כ- 1000 יהודים מידי חודש והתהליך כולו יארך כשנתיים.

+ הוסיף שע'פ התרשמותו התקבלה החלטה באתיופיה לאפשר היציאה מתוך רצון לשפר היחסים עם ארה"ב ולמצוא לעצמם מקום בהסדרים גאוגרפיים-אסטרטגיים עתידיים בעידן שאחרי הסכסוך במפרץ.

+ אשר להערכתו על יציבות המשטר ספר כהן שמנג'יסטו חזק מכפי שהעריכו בעבר בשנה האחרונה אף התחזק. התרשמותו זו נובעת מהדרך בה מנהל המפגשים השונים כאשר שה'ח דינקה וקאסה מדברים בנוכחותו ואף חולקים עליו ומנג'יסטו אינו נפגע מכך וכן משיחות רחוב במהלך בקורו האחרון שם. בהומור הוסיף שאם מנג'יסטו התחיל כסטאלין הרי עתה הוא ברזנייב...

אישי מפתח הם שה'ח דינקה ושר הפנים. לו היה האחרון מצטרף לנסיון ההפיכה של מאי 89 לא היה המשטר שורד. התייצבותו לצד מנג'יסטו סייעה לחזק המשטר.

+ מזכיר המדינה בייקר נפגש עם דינקה בשנת האחרונה בג'נבה לדיון בנושאי מועב'יט. במהלך הפגישה בקשו האתיופים עזרה של ארה"ב בהסדרת הלוואות ל- STRUCTURAL ADJUSTMENT מטעם הבנק העולמי. הממשל בודק מה ניתן לעשות.

עוד בקש השפעה אמריקאית על ה- EPLF במו'מ להסדר.

+ בהקשר למו'מ ספר על הצעתם למורדים לשלב את בריה'מ בתווך. ה- EPLF דחה פניה זו בשל אי אמונם בנייטרליות הסובייטית.

הוסיף שהסובייטים עתידים להמשיך באספקת נשק לאתיופיה גם לכשיפקע החוזה בין שתי המדינות, גם אם במימדים קטנים יותר.

+ בהתייחסות 'לשינוי' המדיניות האמריקאית כלפי אתיופיה ספר כהן שכשחזר מאדיס אחרי פגישתו הראשונה עם מנגיסטו, אוגוסט 89 הותקף ע"י עמיתיו על פגישתו עם האיש, עתה מברכים אותו על מגעיו עם 'החבר של ארה"ב במועבי'ט'.

מוזמביק

+ התקדמות המגעים לקראת חתימה על הסכם הפסקת אש באזור מסילת הברזל מהאוקיאנוס ההודי לזימבאבוואה. חתימת ההסכם בימים הקרובים תפתח אפשרות לדיון בנושאים הפוליטיים בין פרלימו לרנאמו.

אנגולה

+ סכם המפגש החמישי בין הממשלה ליוניטה כמאכזב.
הממשלה אינה מוכנה עדיין להעניק ליוניטה הכרה של ישות פוליטית.
+ תאר המעורבות הסובייטית כחיובית, שה'ח שברדנזה יפגוש בסאבימבי.
+ מוקד העיכוב בקשיי פנים של הממשלה מחד, וחוסר רצון לאבד שליטתם ונוחיותם ע"י שתוף יוניטה בשלטון.
מכינה זו סאבימבי מייצג הגורמים האפריקאיים האותנטיים בעוד הממשלה מורכבת מצאצאי פורטוגזים.

דרא'פ

+ תהליך ההתארגנות של הקבוצות השחורות השונות ופנייתן לצבור בדמגוגיה הולכת וגוברת תורם להפיכת דרא'פ לפחות ופחות יציבה והתגברות חוסר הסבלנות מבית.
+ מנדלה והממשלה עדיין מחויבים לתהליך המו'מ.
+ עם שחרורם של אסירים פוליטיים נוספים במרץ/אפריל 91 צופה לבדיקת מדיניות הסנקציות של ארה"ב.

ליבריה

+ טרגדיה בה מעורבים מחד אמביציות אישיות ומאידך סכסוך אזורי בין האנגלופונים לפתקופונים.
שגרירותם שם האחרונה שנתרה.

עמרני

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, בנצור, מצפא, תפוצות, @ (רס), @ (לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 20620

אל: רהמש/1524

מ-: ווש, נר: 2217, תא: 201190, חז: 1900, חמ: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיידי

אל : מצפא

מאת: מיכאל שילה

שיחת הכרות עם דיק קלארק

בשיחה השתתפו עוד עוזרו של קלארק ומצידנו שמעון שטיין.

פתח באומרו, שהשיחות של ראשית נובמבר, JPMG ו-JSAP, לא היו לגמרי מספקות, כי שני הצדדים היו מצווים על פרופיל נמוך ולכן התאום והקואורדינציה הם פחותים ממה שכולנו היינו רוצים. עם זאת, שיבח את יציבות הקודם של השיחות עם עברי וחזר על המלצתם שבמקרה של פרובוקציה יראקית תהיה התגובה בפרופורציה ושיהיה תאום לפני שישראל תחליט לפעול. קשה לעשות את התאומים הללו זמן רב מראש בגלל ההדלפות מאידך ציין שטוב שהעדר התאום הודלף בישראל והופיע בעתונות, כי הדבר גרם לערבים להירגע.

בקשר לטילי SS-12 סובייטיים שנמצאים כאילו בעיראק אמר, כי מקור המודיעין הוא בתורכיה וגם הסעודים מפיצים את סיפור הימצאם של הטילים בידי העיראקים. במימשל בדקו עם 'רוסים בדרג נמוך' ואלה אמרו שהם סבורים שהמידע נכון. אבל האמריקאים אף פעם לא ראו את הטילים האלה וזו אמנם לא הוכחה, אך קלארק מניח בכל זאת שאין אמת בסיפור.

הסובייטים היו מסוגלים למסור טילים לעיראקים, שהרי מסרו טילי SS-23 למדינות ברית ורשה בניגוד להסכם שלהם עם ארהב.

קלארק הוסיף, שטיילי SS-23 דומים מאד לסקאד ולכן אפשר לסלוח למודיעין האמריקני אם לא גילה מיד את הימצאם במזרח אירופה, אבל טילי ה-SS-12 שונים מאד ומן הדין היה שיתגלו.

על כל פנים, סיפר שהיום בייקר ישאל את שברדנזה בפגישתם אם הטילים אכן נמסרו לעיראקים והוא בטוח ששברדנזה לא ישקר....

DRAWDOWN: החלטת הקונגרס, כידוע, אינה מחייבת, היא רק מרחיבה את תחום השיקול של המימשל. אם תפרוץ מלחמה תזדקק ארהב לכלים ולחמרים שבתנאים חרים היתה מסוגלת למסור לישראל. קלארק מניח, שעד שלא יתברר אם פורצת מלחמה ואם במהלכה תסבול ארהב מאבידות חמרות רבות, קשה יהיה לה להפריש ציוד בהיקף כזה (700 מיליון) לישראל.

קלארק הוסיף, שמן הסתם יהיו כאלה במימשל שירצו לקזז את ה-DRAWDOWN מול העסקה הסעודית הבאה.

נאשר להצבה מראש (PREPOSITIONING) נקבעו, לשמחתו, פרמטרים ברורים. הוזכרה אפשרות של קניה מהתעשייה הישראלית בשביל ההצבה. הזכיר שיש להם ענין בפופאי ובמוסקיטיירי ושמוסכם שתהיה קבוצת עבודה שתכנס בהקדם לדון בעניינים אלה.

קלארק דיבר בגאווה על חלקו בהחלטת ההצבה מראש ואמר שלא האמינו לו שיצליח להעביר את ה-PREPOSITIONING בהיקף כזה או בקצב כזה והוא מילא אחר כל הציפיות ואפשר לסמוך עליו שב-1991 תהיה הצבה בהיקף של 200 מיליון.

בהקשר לתוצאות משבר המפרץ, אמר שיהיה צורך ביצירת שיטת בטחון חדשה שתהווה משקל נגד לכוחה של עיראק ותהיה מבוססת על מדינות ערב המפרציות ובנות הברית המערביות. היקפו של כוח זה יהיה תלוי בעוצמה העיראקית שתשאר אחרי המשבר.

הוסיף, שאנשים נוטים לשכוח, שלמעשה היו כל הזמן כוחות אמריקניים מוצבים
בבחר'ין, בעומאן ובסעודיה, כך שלא יהיה בענין הזה חידוש עקרוני, אלא
שיהיה צורך לתגבר ואולי לתגבר מאד את הנוכחות האמריקנית לעומת יולי
השנה.

בהקשר לארסנל הלא-קונבנציונלי של עיראק אמר, שהנשיא איננו רוצה להוסיף
תנאי חמישי לארבעה התנאים שכבר הציב לצדאם חוסיין, אבל התנאי הרביעי
המדבר על הצורך ביציבות אזורית, כבר כלל למעשה את הצורך לחסל את הארסנל
הלא-קונבנציונלי.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חו זס: 18456
אל: רהמש/1356
מ-: המשרד, תא: 191190, זח: 1502, דח: מ, סג: סב,
כנב
סודי ביותר/מידי
106.02

אל: וושינגטון - השגריר - לנמען בלבד

הנדון: ביקור דניס רוס

1. כפי שתראה המזכיר בייקר, במכתבו אל השר מה-15.11, מציע שרוס יבקר בארץ 'מוקדם בדצמבר' כדי להפגש עם השר ועם רה"מ ולשוחח על תהליך השלום.
2. נתיאום עם רה"מ הצענו לבראון עוד אתמול שרוס יבוא ב-17.12 וכבר היום (19.12) חזר הסגן בשגרירות ומסר שבעקבות שיחה עם רוס נראה שמועד זה נוח וניתן לרשום אותו לע"ע 'לצורכי תכנון'.

מנהל מצפ"א

תפוצה: @ (רהמ), שהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

ACTION USIS INFO CG DPD POL ACC 5

VICZCJ00690EH0801 19-NOV-90 TOR: 08108
DD RUFHJU CM: 08927
DE RUEHFD #2780/01 3221811 CHRG: USIS
ZNR UUUUU DIST: USFO
D 181811Z NOV 90 ADD:
FM USINFO WASHDC
TO ALL EU POSTS IMMEDIATE
RUEHLN/AMCONSUL Leningrad IMMEDIATE
ALL AR WF MONITORING POSTS IMMEDIATE
ALL NEAR EAST POSTS IMMEDIATE
ALL SOUTH ASIA POSTS IMMEDIATE
ALL EA WF MONITORING POSTS IMMEDIATE
RUCNDT/USMISSION USUN NEW YORK IMMEDIATE
RUCQHD/USCINCPAC HONOLULU HI IMMEDIATE
RUEHOD/AMEMBASSY RANGOON IMMEDIATE
RUFHFR/USIS PARIS
RUFHML/AMCONSUL MILAN
INF0 RUEHIN/TAIT TAIPEI IMMEDIATE
XMT AMEMBASSY TEL AVIV
AMEMBASSY BOMN
AMEMBASSY THE HAGUE
AMEMBASSY SANTIAGO
AMEMBASSY REYKJAVIK
AMEMBASSY PRETORIA
AMEMBASSY HELSINKI
AMEMBASSY ASUNCION
AMCONSUL RIO DE JANEIRO
BT
UNCLAS SECTION 01 OF 03

Handwritten signature and notes in red ink: "7/11/91" and "العراق" (Iraq).

USINFO
ATTN: JORDAN AAMM;
USIS PAO/IO/BPAO; AIT FOR CIS; FOR P AND C;
FROM P/PAO
EO 12306 W/A

WF-004 11/18/90 (1,400)
(DIAL-UP MATERIAL; FOLLOWING ALSO MOVING VIA COMPUTER-TO-COMPUTER COMMUNICATION)
(EMBARGOED FOR RELEASE UNTIL 3:30 P.M. EST, NOVEMBER 18)
(BUSH EXPLAINS U.S. POLICY ON GULF CRISIS)
(TEXT: 11/19 BUSH NEWSWEEK MAGAZINE ARTICLE)

WASHINGTON -- ALTHOUGH IRAQ'S OCCUPATION OF KUWAIT HAS BEEN A NIGHTMARE, PRESIDENT BUSH AGAIN STRESSED IN A NEWSWEEK MAGAZINE ARTICLE HE WROTE THAT HE "WILL USE EVERY MEANS AT MY DISPOSAL TO REACH A PEACEFUL SOLUTION" TO THE CRISIS.

IN THE ARTICLE PUBLISHED IN THE MAGAZINE'S NOVEMBER 19 ISSUE, THE PRESIDENT SAID THAT SINCE THE AUGUST 2 INVASION, "HUNDREDS OF THOUSANDS OF KUWAITI MEN, WOMEN AND CHILDREN

1/3 UNCLASSIFIED USINFO 181811Z NOV 90/01

HAVE BEEN DRIVEN FROM THEIR COUNTRY" BY IRAQI FORCES, AND THAT VIOLENCE HAS BEEN LEVELED AGAINST KUWAITIS WHILE THOUSANDS OF FOREIGNERS ARE STILL BEING DENIED THE FREEDOM TO LEAVE, "IN VIOLATION OF THE MOST BASIC NORMS OF CIVILIZED CONDUCT."

"WITH EACH PASSING DAY, THE CONSEQUENCES OF SADDAM'S AGGRESSION GROW," THE PRESIDENT WARNED.

BUSH ALSO STATED THE GOALS OF AMERICAN POLICY IN THE MIDEAST REMAIN UNCHANGED. THEY ARE:

- THE IMMEDIATE AND UNCONDITIONAL WITHDRAWAL OF ALL IRAQI FORCES FROM KUWAIT;
- THE RESTORATION OF KUWAIT'S LEGITIMATE GOVERNMENT;
- SECURITY AND STABILITY FOR THE GULF; AND
- THE PROTECTION OF AMERICAN CITIZENS ABROAD.

BUSH ALSO REPEATED THAT MORE THAN 200,000 AMERICAN SOLDIERS ARE IN SAUDI ARABIA ALONG WITH THE ARMED FORCES FROM MORE THAN 25 OTHER COUNTRIES BECAUSE THE WORLD MUST NOT REWARD AGGRESSION AND BECAUSE INNOCENT LIVES ARE AT STAKE.

FOLLOWING IS THE TEXT OF THE PRESIDENT'S ARTICLE:

(BEGIN TEXT)

IT IS NOW MORE THAN 10 WEEKS SINCE IRAQI TANKS, WITH LITTLE WARNING AND EVEN LESS MERCY, ROLLED ACROSS THE ONCE TRANQUIL BORDER DIVIDING IRAQ FROM ITS NEIGHBOR KUWAIT. WITHIN THREE DAYS, 100,000 IRAQI TROOPS CONTROLLED THE STREETS OF KUWAIT CITY AND MASSED AT THE BORDERS OF KUWAIT'S NEIGHBOR SAUDI ARABIA. A SECOND INVASION, OR AT THE VERY LEAST, MILITARY INTIMIDATION, APPEARED IMMINENT.

IRAQ'S OCCUPATION OF KUWAIT HAS BEEN A NIGHTMARE. HUNDREDS OF THOUSANDS OF KUWAITI MEN, WOMEN AND CHILDREN HAVE BEEN DRIVEN FROM THEIR COUNTRY; SADDAM HAS BROUGHT IN TENS OF THOUSANDS OF IRAQIS AND OTHER FOREIGNERS TO RESETTLE KUWAIT IN THEIR PLACE. HOMES, BUILDINGS AND FACTORIES HAVE BEEN LOOTED. BABIES HAS BEEN TORN FROM INCUBATORS; CHILDREN SHOT IN FRONT OF THEIR PARENTS. DISAPPEARANCES AND GRAPHIC ACCOUNTS OF TORTURE ARE WIDESPREAD.

IRAQI'S LEADER SADDAM HUSSEIN HAS NOT BEEN CONTENT

UNCLAS SECTION 02 OF 03

WITH VIOLENCE AGAINST KUWAITIS. THOUSANDS OF FOREIGNERS ARE BEING DENIED THE FREEDOM TO LEAVE, IN VIOLATION OF THE MOST BASIC NORMS OF CIVILIZED CONDUCT. EMBASSIES AND DIPLOMATIC PERSONNEL ARE BEING VIOLATED, AND THEIR DIPLOMATIC PERSONNEL ARE BEING STARVED OUT.

THE RESPONSE OF THE INTERNATIONAL COMMUNITY TO THIS CRUELTY HAS BEEN IMMEDIATE AND UNWAVERING. THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL HAS PASSED TEN RESOLUTIONS CONDEMNING IRAQ'S INVASION AND OCCUPATION, REJECTING ITS ANNEKXATION OF KUWAIT, AND CALLING UPON SADDAM TO ALLOW ALL WHO WISH TO LEAVE TO DO SO. TO BACK UP THESE CALLS FOR ACTION, THE INTERNATIONAL COMMUNITY HAS PUT INTO PLACE MANDATORY AND COMPREHENSIVE ECONOMIC SANCTIONS DESIGNED TO ENSURE THAT IRAQ REVERSES, AND DOES NOT BENEFIT FROM, ITS AGGRESSION. I AM PROUD TO SAY THAT THE UNITED STATES PLAYED A KEY ROLE IN BUILDING THE COALITION OF NATIONS THAT HAS FORGED THIS RESPONSE; AMERICAN LEADERSHIP REMAINS A POSITIVE AND CONSTRUCTIVE FORCE IN THIS CHANGING WORLD.

NOW, AS I WRITE THIS COLUMN, MORE THAN 200,000 MEN AND WOMAN WEARING THE UNIFORMS OF THE U.S. ARMED FORCES STAND GUARD ON THE SAND AND ALONG THE SHORES OF THE ARABIAN PENINSULA, TOGETHER WITH THE ARMED FORCES OF MORE THAN 25 OTHER COUNTRIES. OVER THE NEXT FEW MONTHS, THEY WILL BE JOINED BY THOUSANDS OF ADDITIONAL TROOPS FROM AMERICA AND OTHER NATIONS. BUT WHY ARE WE THERE? WHY SHOULD WE BE THERE?

FIRST, THE WORLD MUST NOT REWARD AGGRESSION. IRAQ'S INVASION AND OCCUPATION OF KUWAIT IS NOT JUST A CASE OF PETTY AGGRESSION. WE STAND NOW AT A SINGULAR MOMENT. THE CIVILIZED WORLD IS NOW IN THE PROCESS OF FASHIONING THE RULES THAT WILL GOVERN THE NEW WORLD ORDER BEGINNING TO EMERGE IN THE AFTERMATH OF THE COLD WAR. THE HISTORY OF THIS CENTURY SHOWS CLEARLY THAT REWARDING AGGRESSION ENCOURAGES MORE AGGRESSION. IF THE WORLD LOOKS THE OTHER WAY IN THIS FIRST CRISIS OF THE POST COLD WAR ERA, OTHER WOULD-BE SADDAMS WILL CONCLUDE, CORRECTLY, THAT AGGRESSION PAYS. WE MUST EITHER BE PREPARED TO RESPOND NOW OR FACE A MUCH GREATER SET OF CHALLENGES DOWN THE ROAD.

SECOND, OUR NATIONAL SECURITY IS AT STAKE. CAN THE WORLD AFFORD TO ALLOW SADDAM HUSSEIN A STRANGLEHOLD AROUND THE WORLD'S ECONOMIC LIFELINE? THAT IS EXACTLY WHAT WOULD HAPPEN IF WE FAILED. ARMED WITH THOUSANDS OF TANKS AND AIRCRAFT, NOT TO MENTION CHEMICAL, BIOLOGICAL AND PERHAPS EVEN NUCLEAR WEAPONS, SADDAM WOULD DOMINATE THE GULF AND THE BULK OF THE WORLD'S PETROLEUM RESERVES. EVEN NOW, WITHOUT AN ACTUAL SHORTAGE OF OIL, SADDAM'S AGGRESSION HAS ALMOST DOUBLED OIL PRICES, CAUSING SERIOUS PROBLEMS HERE AT HOME AND THROUGHOUT THE WORLD. FLEDGLING DEMOCRACIES ARE AT PARTICULAR RISK; THE POOREST NATIONS ARE HIT HARDEST. THE POTENTIAL FOR MUCH GREATER SUFFERING IS REAL. WE CANNOT ALLOW ANY TYRANT TO PRACTICE ECONOMIC BLACKMAIL. ENERGY SECURITY IS NATIONAL SECURITY, AND WE MUST BE PREPARED TO ACT ACCORDINGLY.

LAST, INNOCENT LIVES ARE AT STAKE. I WANT TO SEE A WORLD IN WHICH AMERICANS AND OTHERS CAN LIVE FREE FROM FEAR. THE CYNICAL USE OF INNOCENT CIVILIANS, BE IT AS

2/3 UNCLASSIFIED USINFO 181811Z NOV 90/02

2/3 UNCLASSIFIED USINFO 181811Z NOV 90/02

UNCLAS SECTION 03 OF 03

BARGAINING CHIPS OR AS Pawns TO DETER ATTACK, IS AN AFFRONT TO CIVILIZED BEHAVIOR. THIS BLACKMAIL WILL NOT SUCCEED. AT THE SAME TIME, OUR CITIZENS AND OUR DIPLOMATS MUST BE FREE.

MANY, UNDERSTANDABLY, COUNSEL PROLONGED PATIENCE. YET, IT IS OUR REALITY THAT WITH EACH PASSING DAY THE CONSEQUENCES OF SADDAM'S AGGRESSION GROW. REMEMBER, SADDAM HAS NOT HESITATED TO USE HIS MOST TERRIBLE WEAPONS -- NOT MERELY IN TIME OF WAR, BUT AGAINST HIS OWN PEOPLE. THE FACT THAT SADDAM HIS ACTIVELY DEVELOPING THE MOST SOPHISTICATED WEAPONS OF MASS DESTRUCTION KNOWN TO MAN -- NUCLEAR AND BIOLOGICAL WEAPONS -- IS OMINOUS INDEED. THOSE WHO ARE IN HIDING OR INSIDE OUR EMBASSY IN KUWAIT RISK CAPTURE OR SURRENDER. AS I WRITE, THIS, SADDAM HUSSEIN HAS CALLOUSLY REFUSED TO COMPLY WITH THE UN RESOLUTION THAT CALLS FOR THE REPLENISHMENT OF FOREIGN EMBASSIES. THE POTENTIAL COST IN HUMAN LIVES OF WHAT WOULD BE NEEDED TO BREAK SADDAM'S GRIP ON KUWAIT MOUNTS AS DO THE GLOBAL ECONOMIC COSTS OF HIS AGGRESSION.

OUR GOALS HAVE NOT CHANGED SINCE I FIRST OUTLINED THEM TO THE AMERICAN PEOPLE LAST AUGUST. FIRST, THE IMMEDIATE AND UNCONDITIONAL WITHDRAWAL OF ALL IRAQI FORCES FROM KUWAIT. SECOND, THE RESTORATION OF KUWAIT'S LEGITIMATE GOVERNMENT. THIRD, SECURITY AND STABILITY FOR THE GULF -- AN IMPORTANT NATIONAL INTEREST OF THE UNITED STATES SINCE THE TIME OF HARRY TRUMAN. AND FOURTH, THE PROTECTION OF AMERICAN CITIZENS ABROAD.

LET ME MAKE ONE MORE THING CLEAR. AS I WORK TO REALIZE THESE GOALS, I WILL USE EVERY MEANS AT MY DISPOSAL TO REACH A PEACEFUL SOLUTION. WE WILL CONTINUE THE EFFECTIVE IMPLEMENTATION OF THE UNITED NATIONS SANCTIONS. THERE ALREADY HAS BEEN ENOUGH VIOLENCE, SUFFERING AND SACRIFICE.

LASTING AND MEANINGFUL PEACE MUST BE FOUNDED UPON PRINCIPLE. IRAQ CANNOT BE REWARDED FOR ITS BLATANT AGGRESSION. IRAQ MUST BE SOVEREIGN; ITS TERRITORY INTACT. THE HOSTAGES MUST BE SET FREE. IRAQ CAN NEVER AGAIN BE IN A POSITION TO THREATEN THE SURVIVAL OF ITS NEIGHBORS OR OUR VITAL INTERESTS.

WITH UNITY AND DETERMINATION, AND YES, PATIENCE, I AM CONFIDENT THAT THESE OBJECTIVES ARE WITHIN OUR REACH. WHEN WE SUCCEED, WE WILL HAVE RETURNED A COUNTRY TO ITS PEOPLE. WE WILL HAVE DEMONSTRATED THAT AGGRESSION WILL NOT BE TOLERATED. WE WILL HAVE INVIGORATED A UNITED NATIONS THAT ESTABLISHED PRINCIPLES FOR ACCEPTABLE INTERNATIONAL CONDUCT AND THE MEANS TO ENFORCE THEM. IN SHORT WE WILL HAVE TAKEN A MAJOR STEP TOWARD A COMMUNITY OF NATIONS BOUND BY A COMMON COMMITMENT TO PEACE AND RESTRAINT. THIS IS SOMETHING AMERICANS AND PEACE-LOVING PEOPLES HAVE LONG SOUGHT. OUT OF THIS DIFFICULT TIME OF TESTING, WE HAVE THE EXTRAORDINARY OPPORTUNITY TO MAKE THIS DREAM A REALITY.

(END TEXT)

(LEADING MINIMIZE CONSIDERED)
(EMBARGOED FOR RELEASE UNTIL 3:30 P.M. EST, NOVEMBER 18)
ITEM
BT

Handwritten text: 10/10/11

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Horizontal line

Agency for International Development
Washington, D.C. 20523

2/13

86

1210

NOV 19 1990

His Excellency
Mr. Amnon Neubach
Minister (Economic Affairs)
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Subject: Program Implementation Letter No. 2
Cash Transfer Agreement
A.I.D. Project No. 271-K-629

Dear Mr. Neubach:

The purpose of this letter is to provide additional information to assist the Government of Israel in implementing the Grant Agreement signed with the United States on November 19, 1990. This information further defines non-allowable uses of Grant dollars, in addition to the provision contained in Article IV, Section 4.1 which prohibits their use for military purposes, except during the period of the Desert Shield emergency, wherein up to \$200,000,000 may be used, notwithstanding Section 531 (e) of the Foreign Assistance Act of 1961, for any of the purposes for which military assistance is provided by the United States if the Government of Israel first obtains the agreement of the Government of the United States, acting through the Defense Security Assistance Agency, to do so.

If the Government of Israel intends to use any or all of the Grant dollars to finance imports from the United States as provided by the Grant, these funds may not be used for financing any of the following: surveillance equipment;

1990-11-10

22:05

MASHABAT KESHER

1409095

05

3/13

3/B

86

1210

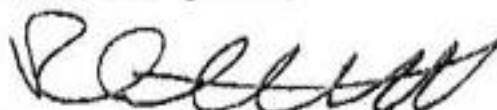
-2-

abortion equipment and services; luxury goods and gambling equipment; commodities and services for support of police or other law enforcement activities; or weather modification equipment. This same provision would also apply if the United States were to agree in writing to other uses, including imports from other countries, as discussed in the countersigned Implementation Letter No. 1.

If the Grant is to be used to service debt, it may not be used to service debt where it is known, without specific review of the loan documentation, that this debt was incurred to finance non-allowable items, with the exception of FMS debt, or where it could have been reasonably anticipated that this debt might be serviced in whole or in part out of the Grant.

If your Government has any questions concerning the eligibility of any proposed import item or debt service payment, which would be made with the Grant dollars provided under this program, I invite you to consult with me or my staff so that we can provide further detail or clarification.

Sincerely yours,

Robert W. Nachtrieb
Director
Office of Project Development
Bureau for Europe and Near East

1990-11-19

22:09

MASHABAT KESHER

1409095

06

Agency for International Development
Washington, D.C. 20523

4/13

86

1210

NOV 19 1990

His Excellency
Mr. Amnon Neubach
Minister (Economic Affairs)
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Subject: Program Implementation Letter No. 1
Cash Transfer Agreement
A.I.D. Project No. 271-K-629

Dear Mr. Neubach:

This letter will confirm detailed arrangements and undertakings relative to the above Agreement, which is scheduled for signature on November 19, 1990.

Use of Grant Proceeds

It is understood that the dollar Grant proceeds will be used by your Government ("the Grantee") for any or all of the following purposes determined by the Grantee to be necessary for balance of payment purposes: (a) financing the importation of raw materials, intermediate and capital goods or services and essential consumer goods from the United States; (b) servicing of external debt owed to the United States Government or guaranteed by the U.S. Government; (c) FMS debt (both FMS debt owed to the U.S. Government and refinanced FMS debt); (d) debt owed to multilateral development banks; (e) during the period of the Desert Shield emergency, up to \$200,000,000 may be used, notwithstanding Section 531 (e) of the Foreign Assistance Act of 1961, for any of the purposes for which military assistance is provided by the United States if the Government of Israel first obtains the agreement of the Government of the United States, acting through the Defense Security Assistance Agency, to do so. Any such agreement shall be in writing, shall specify the terms and conditions that will govern the use of such funds, and shall be subject to U.S. law. The Government of Israel understands that the applicable terms and conditions

1990-11-19

22:12

MASHABAT KESHER

1409095

07

5/13

5/13

86

1210

-2-

will include requirements that funds used to finance military requirements under this section shall be subject to the terms and conditions that apply to use of funds under the foreign military financing program for Israel during FY 91; and (f) other purposes or uses as agreed in writing between the Parties on or after the effective date of the agreement.

If it should be determined that the Government of Israel may not be able to utilize the dollar proceeds made available under this Grant in a reasonable period of time and keep within the above categories of uses, A.I.D. is prepared to consider favorably a written request to expand eligible categories of uses of the dollar proceeds to include, in order of preference, servicing of commercial debt owed in the United States, servicing of debt owed to A.I.D. Geographic Code 899 countries, and financing of imports from Code 899 countries.

Accounting for Proceeds

Section 4.3 of the Grant Agreement addresses the legislative requirement for a separate bank account for Cash Transfer proceeds. We expect that your Government will, on reasonable request, during the next three years make available appropriate records to our representatives. Financial records should at least be suitable to document the withdrawal and disposition of dollar funds from the separate account and their tracking into final uses, including the repayment of FMS debt. This documentary evidence might, for example, take the form of letters of credit or bank statements in support of actual transactions for specific purposes and end uses. As you are reaching your decisions on actual allocations of this Cash Transfer assistance, we will be happy to discuss with your officials details of these documentary requirements. Neither party expects that Grant proceeds would be used other than for the eligible purposes set forth above. Should this turn out not to be the case, however, we would expect your Government promptly to deposit, from its own foreign exchange, a commensurate amount of dollars in the separate bank account and to treat such deposit as principal under the Cash Transfer Agreement. That is to say, such deposits would be spent for eligible purposes as noted above and accounting would take place in accordance with the procedures set forth in the Agreement and elaborated above.

1990-11-19

22:15

MASHABAT KESHER

1409095

08

86

6/13

1210

-3-

Interest on Separate Account

As noted in Section 4.3 (a) of the Grant Agreement, interest earned on the dollar proceeds placed into the separate account or accounts shall be treated as if it were principal (i.e., Grant proceeds). Should there be a period of time between the disbursement of the cash transfer and ultimate disposition of the proceeds in the separate account for mutually agreed purposes, it is agreed that in the interest of good cash management principles, the Grantee may place the Grant proceeds in various low-risk, non-speculative financial instruments in the United States pending ultimate use of those proceeds. Such interest-bearing financial instruments might include United States Treasury securities, certificates of deposit, and high quality money market accounts. However, prior to the time of ultimate disposition of the separate account proceeds for import financing, debt servicing, or other agreed uses, Grant proceeds should not be converted to or exchanged for the currencies of countries other than the United States or otherwise placed in international financial markets. The temporary placement of Grant proceeds in financial instruments, other than those stipulated above, shall be a matter of consultation and agreement between the two parties.

Undertaking Concerning Imports

As in past years, the U.S. law appropriating funds for this Grant reflects Congressional concern about the possible impact of Cash Transfer assistance on the level of U.S. exports to Israel. Therefore, it is understood that the Government of Israel will take all steps to ensure that, during U.S. fiscal year 1991, the dollar level of Israel's non-defense imports from the United States will not be less than the dollar value of our level of economic assistance obligations. Additionally, it is understood that the Government of Israel, also during fiscal year 1991, will continue to use its best efforts to encourage Israeli importers, whenever feasible, to purchase U.S. grain and other agricultural products and to employ U.S. flag vessels.

1990-11-19 22:19

MASHABAT KESHER

1409095

09

7/13

7/13

86

1210

-4-

I would appreciate it, Excellency, if by your signature below you would confirm the above understandings and undertakings as acceptable to your Government.

Sincerely yours,

Robert W. Nachtrieb
Director
Office of Project Development
Bureau for Europe and Near East

Confirmed: G. Neuberger

Date: 11/19/90

Agency for International Development
Washington, D.C. 20623

86

1210

NOV 19 1990

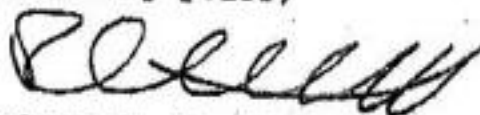
His Excellency
Mr. Amnon Neubach
Minister (Economic Affairs)
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Subject: Program Implementation Letter No. 3
Cash Transfer Agreement
A.I.D. Project No. 271-K-629

Dear Mr. Neubach:

The purpose of this letter is to notify you that the Government of Israel has met the Conditions Precedent to Disbursement contained in Section 2.1 of the Grant Agreement executed by Israel and the United States on November 19, 1990.

Sincerely yours,

Robert W. Nachtrieb
Director
Office of Project Development
Bureau for Europe and Near East

1990-11-19

22:22

MASHABAT KESHER

1409095

11

9/13

9/13

86

1210

A.I.D. Grant No: 271-K-629

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF ISRAEL

AND

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

ACTING THROUGH

THE AGENCY FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT

Dated: November 19, 1990

1990-11-19 22:24

MASHABAT KESHER

1409095

12

86

10/13
1210

19/3

Agreement, dated November 19, 1990 between the Government of Israel ("Israel") and the Government of the United States of America, acting through the Agency for International Development ("A.I.D."), together referred to as the "Parties".

ARTICLE I

The Grant

To support the economic and political stability of Israel, A.I.D., pursuant to the Foreign Assistance Act of 1961, as amended, agrees to grant to Israel under the terms of this Agreement not to exceed one billion one hundred seventy-seven million two hundred thousand U.S. dollars (the "Grant").

ARTICLE II

Conditions Precedent to Disbursement

SECTION 2.1. Conditions Precedent to Disbursement

Prior to the disbursement of the Grant, or to the issuance by A.I.D. of documentation pursuant to which disbursement will be made, Israel will, except as the Parties may otherwise agree in writing, furnish to A.I.D., in form and substance satisfactory to A.I.D.:

(a) a statement of the name of the person holding or acting in the office specified in Section 5.2, and of any additional representatives, together with a specimen signature of each person specified in such statement.

(b) a designation of the bank account to which the Grant proceeds are to be deposited, together with the Grantee's statement that such bank account is established and will be maintained in the manner required by Section 4.3 of this Agreement.

SECTION 2.2. Notification

When A.I.D. has determined that the conditions precedent specified in Section 2.1. have been met, it will promptly so notify Israel.

SECTION 2.3. Terminal Date for Conditions Precedent

If the conditions specified in Section 2.1 have not been met within ninety (90) days from the date of this Agreement, or

11/13

11/13

86

1210

such later date as A.I.D. may agree to in writing, A.I.D., at its option, may terminate this Agreement by written notice to Israel.

ARTICLE III

Disbursement

SECTION 3.1. Disbursement of the Grant

After satisfaction of the above Conditions Precedent, A.I.D. will deposit in the bank designated by Israel pursuant to Section 2.1 (b) above the sum of one billion one hundred seventy-seven million two hundred thousand United States Dollars (\$1,177,200,000).

SECTION 3.2. Date of Disbursement

Disbursement by A.I.D. will be deemed to occur on the date A.I.D. makes deposit to the bank designated by Israel in accordance with Section 3.1.

ARTICLE IV

Special Covenants

SECTION 4.1. No Use for Military Purpose

Israel will not use any of the proceeds of the Grant to finance military requirements of any kind, including the procurement of commodities or services for military purposes, except that it may use up to \$200,000,000 of the proceeds of the Grant during the Desert Shield emergency to finance such requirements if the Government of Israel first obtains the agreement of the Government of the United States, acting through the Defense Security Assistance Agency, to do so. Any such agreement shall be in writing, shall specify the terms and conditions that will govern the use of such funds, and shall be subject to U.S. law. The Government of Israel understands that the applicable terms and conditions will include requirements that funds used to finance military requirements under this section shall be subject to the terms and conditions that apply to use of funds under the foreign military financing program for Israel during FY 91.

1990-11-19 22:33

MASHABAT KESHER

1409095

02

86

12/13

1210

12/13

SECTION 4.2. Uses of Grant Proceeds

The proceeds of the Grant may only be expended for such purposes as may be agreed upon by the two governments. Program uses of the Grant shall be restricted to the geographic areas which were subject to the Government of Israel's administration prior to June 5, 1967.

SECTION 4.3. Accounting For Grant Proceeds

The parties agree on the following applicable procedures:

(a) Grant proceeds will be deposited to a bank account established by the Grantee solely for the receipt of Cash Transfer assistance from A.I.D. Such proceeds may not be commingled with other funds from whatever source. Should any interest be earned on such account, such interest will be treated as though it were principal (i.e., Grant proceeds) received under the terms of this Agreement.

(b) The Grantee will maintain financial documentation, books, and records, in accordance with generally accepted accounting principles and practices, concerning use of Grant proceeds for a period of three years from the date of this Agreement. Within four months of the disbursement by A.I.D. of Grant proceeds and quarterly thereafter, the Grantee will advise A.I.D. in writing, with appropriate detail on the uses to which such Grant proceeds have been put. The documentation, books and records required hereunder will be available for examination by A.I.D. or any of its authorized representatives at all times as A.I.D. may reasonably request for a period of three (3) years after the date of final disbursement by A.I.D. under this agreement.

ARTICLE V**Miscellaneous****SECTION 5.1. Communications**

Any notice, request, document, or other communication submitted by either Party to the other under this Agreement will be in writing or by telegram or cable, and will be deemed duly given or sent when delivered to such Party at the following address:

1990-11-19 22:36

MASHABAT KESHER

1409095

03

13/13

86

1210

13/13

To Israel: Economic Minister
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

To A.I.D. Director, Office of Project Development
Bureau for Europe and Near East
Agency for International Development
Washington, D.C. 20523

All such communications shall be in English, unless the Parties otherwise agree in writing. Other addresses may be substituted for the above upon the giving of written notice.

SECTION 5.2. Representatives

For all purposes relevant to this Agreement, Israel will be represented by the individual holding or acting in the office of Economic Minister, Embassy of Israel, and A.I.D. will be represented by the individual holding or acting in the office of Director, Office of Project Development, Bureau for Europe and Near East, each of whom, by written notice, may designate additional representatives for all purposes.

The names of the representatives of Israel, with specimen signatures, shall be provided to A.I.D., which may accept as duly authorized any instrument signed by such representatives in implementation of this Agreement, until receipt of written notice of revocation of their authority.

SECTION 5.3. Amendment

This Agreement may be amended by the execution of written amendments by the authorized representatives of both Parties.

IN WITNESS WHEREOF, Israel and the United States of America, each acting through its duly authorized representative, have caused this Agreement to be signed in their names and delivered as of the day and year first above written.

GOVERNMENT OF ISRAEL

UNITED STATES OF AMERICA

By: A. Neubach
Title: Amnon Neubach
Minister
Economic Affairs

By: Carol C. Adelman
Title: Carol C. Adelman
Assistant Administrator
Bureau for Europe and
Near East
Agency for International
Development

BUSH SAYS IRAQ'S HOSTAGE POLICY IS BARBARIC

(Calls Saddam Hussein a kidnapper of innocents)

By Alexander M. Sullivan

USIA White House Correspondent

Paris -- President Bush November 19 called Saddam Hussein's hostage policy barbaric, referring to his claim that Iraq will begin phased release of hostages on Christmas Day, and Bush likened Saddam Hussein to a kidnapper of innocent civilians who deserves no consideration.

Following discussion of Persian Gulf developments at a breakfast meeting with British Prime Minister Thatcher, Bush told a brief, informal news conference that the projected phased release of 2,000 Western and Japanese hostages is another manifestation of Saddam Hussein's barbaric and uncivilized behavior.

Bush and Thatcher are among 34 heads of state or government gathered in Paris for a November 19-21 session of the Conference on Security and Cooperation in Europe. Both also signed the treaty on Conventional Forces in Europe and the nonaggression agreement between members of the North Atlantic Treaty Organization and the members of the Warsaw Pact, which comprise the historic dismantling of the Cold War's military aspects.

Asked if the Iraqi hostage announcement could lead to negotiations, the president said of Saddam Hussein, "I can't read his mind," and added, "but when you have done something as outrageously illegal as grabbing somebody's innocent civilians and holding them hostage -- kidnapping them, if you will -- there should be no reward for that."

Thatcher made it clear she approves the ultimate use of force. Asked if there will be a "shooting war" in the gulf, the prime minister replied, "There will be one fair way to avoid that and that would be for Saddam Hussein to withdraw quickly, totally" from Kuwait. "If he does not, then he has to be removed by force," she said.

Thatcher denounced the "evil" involved in Iraqi aggression and described events inside Kuwait as "terrifying" and "brutal" before adding, "Either he withdraws or the military option has to be used."

Bush called the hostage announcement "a cynical ploy" aimed at courting a favorable public reaction, and he made it clear he thinks Saddam Hussein misreads world views. "It is so brutal to parcel out human life in that way," he explained, "that I think it will backfire in terms of what he expected from it."

Questioned about German Chancellor Kohl's November 18 radio interview, which in some English translations had the chancellor advocating a face-saving way out for Saddam Hussein, Bush asserted again his adamant opposition to any concessions for Baghdad.

"There will be no concession," he said flatly. "You can't negotiate with a terrorist. If a person kidnaps another, should the kidnapper be given face? The answer is 'no,' you do not compromise with that."

Bush nonetheless insisted he and Kohl are "totally on the same wavelength" and said he had talked to the chancellor about his desire for a peaceful solution. He said he feels the burden of having committed more than 400,000 American men and women to the fray, but no pressure from allies such as Kohl for an unacceptable settlement.

"There won't have to be a shot fired in anger," Bush maintained, if Saddam Hussein "does what he's supposed to do, which is to comply fully, without condition, to the United Nations resolutions. That's the only way to get a peaceful solution to this question."

Bush added that the present situation "is not going to go on forever. It simply cannot go on forever and won't go on forever."

Bush said he has seen previous efforts to achieve a negotiated outcome fail because Saddam Hussein consistently calls Kuwait a province of Iraq. "That is unacceptable," Bush asserted. "That's unacceptable to the United Nations. Clearly, it is unacceptable to the United States."

The president denied a reporter's suggestion that there is irony implicit in Bush's strong stance on Iraq while he is in Paris to sign documents ending postwar tension in Europe.

"I don't see any irony whatsoever," he retorted. "What I see is the fact that we're able to enter into (an) agreement with full cooperation and support of the Soviet Union," which heretofore had been "an enormous adversary of the West." He said the agreements signed this week in Paris reduce "to practically nil the tensions that have existed."

The lesson for Saddam Hussein, Bush suggested, is that former adversaries "are together as they take a gigantic step forward in arms control, and they're together as they stand in the United Nations against (Saddam Hussein's) brutal naked aggression."

He said that if Saddam Hussein had timed his hostage announcement for the opening of the CSCE session so as to

influence participants, "It will fail. I can't imagine anybody that has citizens held hostage by his brutality there succumbing to this siren's call....It is so brutal and so cruel that it becomes obvious."

Bush added that the longer Saddam Hussein focuses attention on the hostages, "the more he points to his own brutality....There is no room for compromise on what he's doing."

Bush said he would explore with Mikhail Gorbachev the Soviet leader's thoughts on a diplomatic solution in the gulf, cited by Gorbachev during a visit to Rome. But he said he had heard nothing from the Kremlin to indicate a workable new initiative is in the works, and Thatcher joined the president in demanding adherence to United Nations resolutions. Pointing again to Iraqi brutality, she noted, "That is not peace. He (Saddam Hussein) plays with human beings as if they were pawns. Unless you stop this man, there will be no peace in the world, let alone the Middle East."

NNNN

אאא, חוזם: 18459
אל: רהמש/1330
מ-: המשרד, תא: 191190, זח: 1506, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מידי
913.11

אל: וושינגטון - שגריר, ציר, שטיין

פגישת שה'ח-השגריר בראון (18.11)

אתמול נפגש השגריר האמריקאי בלווית יועצו הפוליטי עם שה'ח. מצדנו נכחו יועצת השר לתקשורת, מנהל מצפ'א וס/מנהל מצפ'א.

להלן עקרי הדברים (לפי הנושאים שהועלו).

1. מכתב בייקר לשר (מה-15.11.90):

השגריר הביא מכתב (מועבר בנפרד) ממזכיר המדינה. בראון סיכם את התוכן כלהלן:

- תיאור צעדיו של בייקר בהם הניח היסוד לשמוש בכח במפרץ במקרה הצורך,

- השארת המיקוד על עירק ומניעת לינקג' בין המשבר במפרץ לסכסוך הישראלי-ערבי;

- הערכת המזכיר למאמצי שה'ח בנושא מועב'ט ועל כך שהגענו לפשרה הנכונה בדבר קבלת נציג המזכ'ל;

- הצעת המזכיר לשלוח את דניס רוס לארץ, בתחילת דצמבר לשיחות עם שה'ח ועם רה'מ כדי לבחון רעיונות לקידום תהליך השלום.

2. מעצר שלושת הפלסטינאים:

השגריר הביע דאגתו עקב מעצר הפלסטינים. טען שבשעה עדינה זו שהם פועלים באו'ם להשגת פשרה והמזכ'ל הסכים לה, הרי שהמעצר מעורר אופוזיציה לפשרה (בין היתר, בקרב הפלסטינים המקומיים-ביניהם פייסל חוסייני). לדברי בראון, העצורים נתפסו בעולם כמתונים הנכונים למו'מ 'ואני חושש שמעצרים יסכך את העניין'. השגריר הטעים עם זאת שהטיפול בנושאי בטחון הינו אינטרס חיוני של ישראל ולהם (האמריקאים) אין תיקים על השלושה ולא יוכלו להכנס לנושא.

3. ירדן

השגריר סיפר כי ברבת עמון נעשתה פנייה דיפלומטית המביעה דאגה מהשנות התקריות בגבול ישראל ומאובדן חיים. הם הדגישו גם את החשיבות שהם רואים במניעת השתרשות התפישה, בדעת הקהל הישראלית, הגורסת כי הירדנים אינם מוכנים או מסוגלים למנוע תקריות כאלה. בראון הוסיף גם שהצטער לשמוע בחדשות ה-B.B.C דברים שיוחסו למלך חוסיין הטוען שכל המשבר במפרץ אינו אלא פועל יוצא מרצון המערב להשתלט על משאבים באיזור.

4. לבנון

השגריר יפגש היום (19.11) עם שהב"ט וידון עמו בנושא זה (ואחרים). בשלב זה רק ביקש להעיר שהצהרות ישראליות בקשר לג'זין ודרום לבנון עלולות להתפרש כאילו כוונתה של ישראל להשאר בלבנון. הם מבינים רצוננו לשמור על הבטחון בגבול הצפון ולמנוע איומים בטחוניים ('על רקע מה שקרה בלבנון ניתן להכין זאת'). יחד עם זאת מטרתה של ארה"ב מזה שנים רבות היא שממשלה מרכזית בלבנון תשלוט על כל המדינה ותבטיח את בטחון האיזור שבשליטתה. השגריר ציין כי דמרשים על הצורך לשמור על בטחון הגבול עם ישראל נעשו גם בדמשק ובלבנון.

5. תגובות השר:

א. הוא מקווה שנושא מועבי"ט לא יתמשך ויסתעף. ככל שנמשך עולות הצעות חדשות, כמו זו של הבלתי מזדהות, הרוצות לשנות מנדט משקיפי האו"ם. השר אמר שהוא מקווה שארה"ב תפיל הצעה זו. אחרת הכל יבינו שתימן מובילה את מועבי"ט.

ב. באשר לביקור רוס, נשמח לקבלו אך יש לתאם המועד, מאחר ויש לו (לשר) התחייבויות מסויימות בתחילת החודש.

ג. באשר למעצר פלסטינים, מדובר כאן באינטרסים חיוניים של ישראל. מערכת הבטחון מחליטה על הצעדים הנראים לה כחיוניים לשמירת הבטחון והוא מסכים להם.

ד. באשר לירדן, אמר השר כי הוא מודאג לא רק מהחדירות אלא גם מתוסר היציבות והתסיסה בירדן. היו-ויש-דברים שניתן לאמר שהינם ענין פנימי (כמו בחירתו של פונדמנטליסט איסלמי כיו"ר הפרלמנט הירדני) אך יש להם גם השלכה ישירה עלינו. האחים המוסלמים ישפיעו לא מעט על יו"ר הפרלמנט ויכתיבו לו את סגנונם, בדיבורם על ג'יהאד, שיחרור ירושלים ועוד. המלך מסכן מבחינתו כל עמדה שפוייה בעתיד.

ה. באשר ללבנון, אמר שה'ח כי יש איום ממשי על אזרחינו וישובינו. בלבנון ישנה שליטה סורית ופועלים בה גם כוחות הרסניים אחרים כגון: אש"פ, אירן, חיזבאללה ואחרים ולכן אינו מבין מדוע באים אלינו לבדוק מה עמדתנו בשלב זה.

שאיפתנו הינה להגיע לשלום בגבולותינו. כאשר כל הכוחות הזרים והמליציות יעזבו את לבנון ותשוב רבונותה, תהיה ישראל נכונה לדבר עם הממשלה הלבנונית על הסדר ובטחון. אם נפעל כפי שרוצים הסורים ישחטו כל הנוצרים וגם יפגעו בישובינו ואז נצטרך לשוב ולהכנס ללבנון. לא נצא כדי לתזור חלילה. אם יושג הסדר, על הסורים לצאת ראשונים שיצאו ואח"כ אש"פ והכוחות הזרים האחרים.

בראון ביקש לקבל אשור שעמדתנו נשארת שישראל אינה בעלת תביעות לאדמת לבנון ושצריכה להיות ממשלה לבנונית שתבטיח שלא יהיו פגיעות בישראל כדי שנצא משם-והשר אישר שאכן זו עמדתנו.

ס/מנהל מצפ"א

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, בנצור, מצפא, סייבל, סולטן,
ברנע, רכיב

סססס

אאא, חוזם: 17865
אל: רהמש/1308
מ-: לוסאנגלס, נר: 75, תא: 181190, זח: 1200, דח: מ, סג: בל,
בבב
9,382273

בלמס/מידי

אל: מנהל מצפא

דע: הסברה וושינגטון
סמנכל הסברה
מנהל הסברה
תפוצות
לשכת השר
לשכת מנכל
שגרירות טוקיו
מחלקת אסיה

מאת: הסברה לוס אנג'לס.

פגישת הנשיא עם נציגי עתונות ישראלית, 17.11.90

1. השתתפו בפגישה: הנשיא, מנכל לשכת הנשיא, קוננכל, צוריאל רפאל, משה פאר והח'מ.
עתונאים: יאיר שטרן, עודד בן עמי (רשות השידור), רמי דרומי, צדוק יחזקאלי (ידיעות אחרונות), בני לנדאו (הארץ), טום טוגנד (ג'רוזלם פוסט).

2. הנשיא התייחס בפגישה לנושאים הבאים:
הבקר ביפאן ויחסי ישראל-יפאן. השתתפות ב-G.A. כסן פרנציסקו ופגישתו עם שה'ח לשעבר שולץ, הפגישות בלוס אנג'לס ושיחת הטלפון שקבל מהנשיא בוש.

א. ביקור ביפאן.

- בכל הארועים בהם השתתף הנשיא התרשם מהכבוד ותשומת הלב שהעניקו לו המארחים.

הנשיא לא נתקל במהלך הבקר כהזון חוזר שלילי על מעמדה של ישראל. נפגש עם אישים רבים שהביעו רצון לבקר בארץ. (צוינו נשיא ארגנטינה והונגריה), הזכיר בין השאר פגישותיו עם נשיא: רפג, רומניה, תורכיה, סנגל זמביה, עם שהח נמיביה, עם סגן נשיא ארהב קוייל ומזכל האוס.

- בפגישה עם קוייל נדונה הבעיה עם מועבי'ט. הנשיא התרשם מגישתו החיובית של קוייל כלפי עמדתנו ומבקיאותו בכל ההבטים.

- הנשיא נפגש (עפ'י בקשתו) עם מזכל האוס תוך תאום עם רוה'מ ושה'ח. מטרת הפגישה היתה למצוא פריצת דרך לבעיה עם מועבי'ט.

ב. יחסי ישראל-יפאן.

- המארחים הביעו בפגישות הערכה על השתתפות הנשיא בהלוית הירואיטו.

- סוכם עם טקשיטה על שיגור משלחת ארצה של מפלגת ה-L.D.S. בינואר 91.

- רוהם קאיפו הודיע על חדוש פעילות הועדה לשתו'פ הדדי שהופסקו עם פרוץ המשבר במפרץ. רוה'מ אמר כי הם שמים כיום דגש על היחסים הכלכליים הבילטרליים, כמו כן תהיה הדברות קבועה בין המדינות לא רק בתחום הכלכלי

אלא בתחום המדיני.

ג. בקור נסן-פרנציסקו.

- בפגישה עם שולץ, הביע האחרון עניין בנעשה בישראל. הועלה נושא עלית יהודי בריה"מ. שולץ בקש מהנשיא להצטרף כעמית לוועדה בינ"ל מיעצת למדיניות חוץ במכון 'הובר', בה חברים ראשי מדינות וממשלות.

- כנאום בכנס הפדרציות היהודית, הגדיר הנשיא את הנשיא בוש כמנהיג העולם החופשי אשר עוצר את תוקפנות סאדאם חוסיין. כמו כן התיחס לנושא התירות לארץ.

הנשיא ציין כי בדיון שהתקיים למחרת הנאום התחיבו כ-600 איש שמיצגים אזורים שונים להביא קבוצות ארצה.

- הנשיא התראיין בפורום משותף של WORLD AFFAIRS COUNCIL ו-COMMONWEALTH CLUB. הראיון שודר בכ 150 תחנות רדיו.

2. בקור בלוס אנג'לס.

- בפגישה עם הנשיא לשעבר רייגן, הפגין האחרון ידידות. רייגן השמיע בקורת לפי כסוי ארועי הר הבית, אשר היה לדבריו UNFAIR, הנשיא הזמין את הנשיא רייגן לבקר בארץ. ויינברג (עוזרו של רייגן) אמר כי ניסה מספר פעמים בעבר לשכנע את רייגן לבקר. תשובת רייגן היתה 'עוד נראה'.

- הפגישה עם EDITORIAL BOARD של עתון לוס אנג'לס טיימס היתה נעימה. נציגי העתון גילו בקיאות במתרחש אצלנו.

- בפגישה עם הרמנד האמר אמר האחרון כי הוא אופטימי באשר לגילוי נפט בארץ מטיב מעולה ללא צורך בזקוק. יש לבצע קידוחים נוספים.

- בשיחת הטלפון של הנשיא בוש, הודה בוש לנשיא על הדברים הטובים שהשמיע על מדיניותו. בוש הצטער כי הפגישה לא יצאה לפועל בשל הקדמת צאתו לצ'כוסלובקיה.

- לדברי בוש קבל דוח מפורט מסגנון על שיחתו עם הנשיא בטוקיו. הודה לנשיא על ה-IMPURT שלו בפגישה עם המזכ"ל כולל ההזמנה למזכל. (בסיועו של קוייל).

- לדעת הנשיא שיחת הטלפון לא היתה אקראית, מאמין כי יש כאן כונה מצד בוש לאותת על רצונו לשפר היחסים בין המדינות. עד כאן.

ן אליעזר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, אסיה, כנצור, מצפא, תפוצות, רביב, מעת, הסברה, @ (לשכתהנשיא)

סססס

המחנה לנצי

אאא, חוזם: 17247
 אל: רהמש/1273
 מ-: לוסאנגלס, נר: 73, תא: 171190, זח: 1100, דח: מ, סג: בל,
 בבב
 9,382273

בלמס/מיד

אל: מנהל מצפא
 לשכת הנשיא

דע: לשכת השגריר
 הסברה וושינגטון
 הסברה מרחבי

יאת: הקונכ'ל לוס אנג'לס

פגישת הנשיא הרצוג עם הנשיא רייגן (16.11.90)

1. הפגישה ארכה 35 דקות. השתתפו: הנשיא רייגן ועוזרו מרק ויינברג. מצידנו: הנשיא הרצוג, השגריר שובל, הקונכ'ל רונן, ומנכ'ל לשכת הנשיא לימור.

2. הפגישה נפתחה בחילופי דברים על אירלנד.

3. הנשיא רייגן התעניין באירוע הר הבית ואמר שהוא ראה בטלוויזיה את האבנים הגדולות שהם נשק קטלני שזרקו על המתפללים היהודים. שאל מדוע עניין זה לא זכה לכיסוי רב יותר. הנשיא הרצוג הסביר שלא היה עניין בעולם להתייחס לעובדות והתעלמו מהן. הוסיף והסביר את ההתפתחויות בהר הבית ועמדת ישראל כלפי החלטות מועבי'ט. לאחר ההסברה הנ'ל, העיר הנשיא רייגן שהכיסוי התקשורתי לא היה הוגן.

4. הנשיא הרצוג והנשיא רייגן החליפו הערכות לגבי המצב במפרץ הפרסי.

5. הנשיא הרצוג הגיש לנשיא רייגן תבליט כסף של ירושלים כמתנה וקיבל מהנשיא רייגן את ספרו. הנשיא הרצוג סיפר לנשיא רייגן שספרו כבר תורגם לעברית למוצג בחנויות. הנשיא רייגן הביע את שביעות רצונו מכך.

6. הנשיא הרצוג הזמין את הנשיא רייגן לביקור בארץ. הנשיא רייגן הודה.

רן רונן

תפוצה: שחה, ששה, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב,
 הסברה, @ (לשכת הנשיא)

סססס

16534: חוזם, אאא

אל: רהמש/1202

מ-: אדיס, נר: 70, תא: 161190, זח: 1000, חמ: סג: סו, ,

בבב

סודי/מידי

אל : מאף 1

דע : מצפא תפוצות שג/ווישינגטון המוסד/מחקר המוסד/קוסמי/אפריקה

מאת: אדיס/דיבון

ביקור הרמן כהן באתיופיה.

ביקורו זכה לתהודה רחבה בטלביזיה ובעתונות .
להלן HERALD מה-ETHIOPIAN מה- 15/11 המצטט הודעת משהח.

1. כהן הביע הערכת הממשל האמריקאי לצעדים שנקטה ממ'אתיופיה למצוא פתרון ל שלום לבעיות בצפון המדינה. כן הביע הערכתו לצעדים שנקטו בכיוון של רפורמות כלכליות בסיסיות.

2. ע'פ הדיווח כהן הביע הערכת ממשלתו לפעולות שנקטה ממשלת אתיופיה לקדם נושא הסיוע ההומניטרי לנזקיים וזאת בשיתוף עם אירגוני סעד בינלאומיים.

3. נושא נוסף שעלה כפי שהשתקף בתקשורת - איחוד המשפחות.
הביע הערכה ל : - SMOOTH AND REGULAR. PROGRAMME OF FAMILY REUNIFICATION FOR ETHIOPIAN JEWS OR FALASHAS ON BASIS OF HUMANITARIAN PRINCIPLES .

על פי ההודעה שיחות כללו נושאים בלטרלים . משבר המפרץ, המשבר המז'ת ונושאים אפריקאים הנשיא מנגיסטו הדגיש במיוחד את עמדתה של אתיופיה המתנגדת לתפיסה בלתי חוקית של מדינה סוברינית ומעורבותה בכרית האנטי עיראקית ובמועב'ט.

הנשיא עדכן את כהן על ביקורו האחרון במצרים ושיחותיו עם מובארק שנועדו לחזק היחסים בין שתי המדינות.

ד כאן .

דיבון .

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, בנצור, מצפא, תפוצות, @ (רם)

סססס

אאא, חוזם: 17112

אל: רהמש/1248

מ-: ווש, נר: 2192, תא: 161190, חז: 1720, חמ: מ, סג: סו,

כבכ

סודי -- מיידי

אל: מא'פ 1

דע: מצפ'א, תפוצות

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: אתיופיה

1. בשיתה עם הול, דסקאי אתיופיה במחמ'ד (16.11) התייחס למפגש המשולש וליחסים הביילטרליים ארה'ב - אתיופיה.

להלן עיקרי הדברים :-

מפגש משולש

בפתח שיחתנו הניע 'צערם' על הפרסום אתמול בווישינגטון פוסט (הוברק בנפרד). ציין שנמקרה של פרסום העדיפו שהדגש יהיה על הנושא היהודי כסיבת יציאתו של כהן לאתיופיה. הצגת הביקור כשיפור ביחסי-ארה'ב-אתיופיה היא אינטרס אתיופי והם עצמם, כאמור, היו מעדיפים לו הדגש היה על סיכום בנושא היהודי.

לשאלתי אם אין זה עתה האינטרס של ישראל וארה'ב לתת לכך פרסום, הניע דעתו הפרטית שכל עוד נאמר שארה'ב שבעת רצון מחידוש קצב העליה במימדים שטרם יוני האחרון וכי ארה'ב מצפה שכל המעוניין להגר יוכל לעשות זאת אין בעיה מבחינתם.

בשיחות הביילטרליות עם האתיופים הבהיר כהן שארה'ב מרוצה מהגיזול במספר היוצאים, במיוחד בעקבות העאלת הנושא ע'י המזכיר בייקר בפני דינקה אבל לא יראו הנושא כמסוכם עד אשר כל מי שמעוניין לצאת יוכל לעשות זאת.

ל, כמו פרייזר במועצה לבטחון לאומי, ציין שטרם קיבלו דווח מלא על המפגש, אך בהערכה ראשונית, מבלי ששמעו מכהן עצמו, שבעי רצון מתוצאות המפגש ומכך שע'פ המידע הקיים עתה לא היה דיון במכסות ואו בהספקת נשק. (האומנם ? - י.ע.)

בנושא אספקת הנשק, ציין שהאתיופים רמזו להם שעל ארה'ב לגלות יתר הבנה לצרכיה של אתיופיה ואם אומנם ארה'ב מכירה בשלמותה הטריטוריאלית של אתיופיה לא ניתן לעשות זאת בלי עזרה. אם ארה'ב אינה יכולה לסייע ישירות שיאפשרו לפתות לאחרים לעשות זאת.

לשאלתי כיצד ארה'ב הגיבה לטעון זה ענה הול שהעדיפו לא להגיב. אך אין לראות בכך שינוי במדיניותם. פשוט, אין טעם לתזור על הידוע ממילא.

עוד בדיון הביילטרלי, טספאיי דינקה ביקש מהאמריקאים שיתנו מנוח בנושא הרפורמות הפוליטיות, כלכליות. הוסיף שהשינויים במזרח אירופה הם בגדר חזרה למצב שלפני מלחה'ע השנייה. מבחינת אתיופיה מדובר בהתנסות חדשה ולא קיימת האפשרות של חזרה למה שהיה קודם המהפכה.

בנושא המפרץ, חזרו על תמיכתם בארה'ב ובכך שאין לקבל כבוש של מדינה ע'י שכנתה, כהן הודה להם על תמיכתם.

אשר לתהליך השלום, האתיופיים שבו והביעו רצונם לחזור לשולחן הדיונים ולדבר לא רק על סדרי נוהל, אלא גם במהות. ארה"ב הסבירה שמוכנה לסייע, אך אין כוונתם למצוא עצמם נקלעים למבוי סתום.

ארה"ב הציגה לצדדים נייר ובו חמש נקודות לדיון:-

- א. מתן ממשל עצמי לאריתריאה.
- ב. חלוקת סמכויות המימשל הפדרלי, מי יעשה מה?
- ג. תהליך אשור ההסכם, בפרק זה נכלל נושא הרפרנדום.
- ד. ערבויות לצדדים
- ה. אמצעי כניית אמון בין הממשלה למורדים. בהקשר זה אין עדיין תמונה ברורה ורואים אחד התומים בנושא סיוע החרום.

כפי שציין פרייזר מדובר בשני שלבי בחירות כשבתווך תקופת מעבר של מספר שנים. נושא הרפרנדום בראייה האמריקאית נתפס כתנאי של ה-EPLF ומאידך 'יהרג ובל יעבור' מבחינת הממשלה. ארה"ב בגיבוש הנייר 'שמה על השולחן' את קשת הנושאים במטרה שיגובש מכנה משותף עפ"י הערכתו נושא הרפרנדום מהווה נקודת פתיחה למורדים כאמצעי להשיג ערבויות ולגיטימציה בינ"ל. מבינים שממשלת אתיופיה לא תהיה מוכנה לקבל זאת. ככלל ציין, ארה"ב תקבל כל מה שיוסכם בין שני הצדדים.

פר על גישת כהן ופרייזר בגיבוש הנייר 'בהפרחת רעיונות' תוך תקווה שבעיתוי ומצב מסויים יקלטו כפי שקרה באנגולה. קוראים לצדדים לבוא עם רעיונות יצרתיים משל עצמם.

פועלים, כפי שספר פרייזר, לארגן מפגש נוסף בסוף חודש זה, ראשית דצמבר, באירופה ובהשתתפות כהן, כרגע לא נראה שיצליחו לארגן זאת.

על פגישת מנג'יסטו - כהן לא ידע להוסיף מעבר לדווח נעים.

אשר למעורבות הסובייטית, שורש ההתנגדות ב-EPLF, ארה"ב מעוניינת במעורבות סובייטית וסוכם עמם שישמרו כתמונה ואולי אף ינכחו פיזית במהלך מפגשי המו"מ אם כי לא יהיו פעילים בצורה אקטיבית.

על ביקור מנג'יסטו בקהיר לא הוסיף פרטים מעבר להערכה הידועה לפיה מנסה לשלב עצמו בקואליציה האנטי - עיראקית ולהפיק כמיטב המסורת האתיופית המירב מבחינתם. הול הוסיף שאופייני למנג'יסטו להציג עצמו כחיץ בפני העולם הערבי ואז ללכת לבקש סיוע ותמיכה.

אשר לדווח לפיו סעודיה התנתה סיוע פיננסי לאתיופיה בנתוק יחסים עם ישראל, ציין הול שמידע זה לא הגיע אליהם.

ע"פ הידוע לו שאלו הסעודים נמנעים עם האתיופיים כיצד יוכלו לסייע ונענו שמתבקשת השפעתם על ה-EPLF ונפט מוזל. מעבר לכך לא סוכם דבר.

3. ניוס ג', 20.11 נפגש הציר והח"מ עם ע' המזכיר כהן לשמוע התרשמויותיו שלו.

עמרני

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, יגר, מאפ1, תפוצות, @ (לוברני), @ (רם)

סססס

אאאא, חוזם: 17004

אל: רהמש/1241

מ-: וושינגטון, נר: 296, תא: 161190, זח: 1331, דח: מ, סג: שמ,

כבב

שמור/מידי

אל: מא"פ 1

דע: תפוצות, מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

אתיופיה

1. בשיחה עם בוב פרייזר מהמועצה לבטחון לאומי (15/11) התייחס להתפתחויות אחרונות ולבקורו שם בשבוע שעבר.

2. להלן עיקרי הדברים:

- עשה נבקר באדיס יחד עם דיוידסון ממחמ"ד במטרה לבחון האפשרות לקדם המו"מ בין הממשלה למורדי ה-EPLF. רואה בקורו שם כהמשך לסבוב השיחות, שהתנהל בווישינגטון בין הממשלה למורדים.

- קודם לכן התנהל מפגש עם הסובייטים ברומא. ארה"ב נקשה השתתפותם הפעילה בתווך בין הממשלה למורדים. תגובת הסובייטים שעקב התנגדות ה-EPLF מעדיפים להשאר מחוץ למעגל המגעים, אך בקשו שישמרו אותם בתמונה.

- ע"פ הערכתם/ציפיותם יתקיים מפגש נוסף ממשלה - EPLF באירופה בסוף חודש זה, ראשית דצמבר. במהלך בקורו האחרון באדיס ובקורו של כהן שם ניסו, בין היתר, להבטיח שסבוב זה לא יהיה עקר. ארה"ב, לבקשת הצדדים, הגישה נייר רעיונות לשני הצדדים (את אנשי ה-EPLF פגשו בחרטום מייד אחרי בקורם באדיס - י.ע.).

- הנייר האמריקאי מנסה לגבש "פתרון חבילה" שהמרכיבים העיקריים בו, הפסקת אש, מימשל אוטונומי באריתריאה, בחירת אסיפה לאומית ותקופת מעבר למספר שנים שתלווה ברפרנדום. תאר המרכיבים כבעלי פוטנציאל של "טיפול בהלם".

- הצדדים נדרשים עתה להסכים לשני שלבי בחירות. לממשלה נאמר שקבלת התכנית ונכונותה ליישמה בכל שלבי המו"מ ותקופת המעבר תהווה הוכחה למידת רצינותה ואמינותה. לאמריקאים, הובהר, אין ענין למשחקי יוקרה ומשיכת זמן. למורדים הובטח מכניזם כלשהו של פקוח בינ"ל שפרטיו טרם הובהרו.

- לדבריו, משיחותיהם עם אשגארה וטספאיי דינקה התרשמו שהממשלה מבינה שכדי לערב את ארה"ב בתהליך מוטל עליהם לקבל החבילה. אשגארה אף התבטא שמוכנים לבחון הרעיונות ושאל אם ניתן לדון בניסוח סעיף הרפרנדום בתכנית. גם מטספאיי דינקה התרשמו שיש נכונות לבחון הרעיונות האמריקאים לעיל. מצפים מאישים אלה ומקאסה קבדה לקדם התכנית אצל מנגיסטו.

- שבעי רצון גם מהתגובות לתכנית בחרטום אם כי אנשי ה-EPLF הציגו מספר שאלות הבהרה.

- לסכום חלק זה ציין שע"פ הנסיון האתיופי המצטבר רק בעבור זמן יוכלו להתרשם ממידת הנחישות והאומץ הפוליטי של שני הצדדים להתקדם. בשלב זה מוקדם מידי להעריך.

- לשאלתי על ההדים למפגש באדיס ציין שלפי הערכתם התקבלה החלטה עקרונית להתקדם בנושא היהודי מתוך הנחה ששכר המדיניות הקודמת יצא בהפסדה בשל השפעתה על היחסים הבינלאומיים ארה"ב-אתיופיה.

- בנושא המצב הצבאי ספר על שמועות שהגיעו בעת שהותם בחרטום על מתקפה גדולה של ה-EPLF בנסיון חבירה עם TPLF באריתראה, אך אין לכך בסוס.

עמרני

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, יגר, מאפ, בנצור, מצפא, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 17082

אל: רהמש/1247

מ-: ווש, נר: 2190, תא: 161190, חז: 1530, חמ: מ, סג: סו,

בכב

סודי / מיידי

א: מצפא, ממד

מאת: השגרירות וושינגטון

משיחת הציר - קלי (16.11)

נכחו: מצידם: קלי, קרצר ומקיון. מצידנו: הציר, שטיין והח'מ.

1. כמהלך השיחה התיחס הציר לנושא עמדת ירדן במשבר ולמשמעות החדירות האחרונות משטחה לעבר ישראל. קלי העריך שהמלך מוסיף להיות אמביוולנטי כלפי המשבר במפרץ:

הוא מקיים את הסנקציות, אך המפרציות עדיין זועמות עליו. ארה"ב המליצה אחרונה בפני ירדן שתגביר את שימת ליבה בנושא החדירות. קרצר ציין שאין סימנים כי המלך מאבד שליטה (על כוחות הבטחון י.א.). ארה"ב שמעה ממנו ישירות כי ברצונו לקיים הפיקוח על השטח (באזור הגבול י.א.) עד כאן בנושא ירדן.

להלן מדברי קלי שנסכו בעיקר על משבר המפרץ.

2. מסעו האחרון של בייקר נועד לגבש הקואליציה ולבחון אם קיימים תמיכה או ענין בהחלטת מועבי'ט הקשורה לס' 42 באמנה. התגובה הכללית בקרב הערבים - החלטה זו עשויה להועיל אם תעבור ללא ויכוח מפלג. על רקע זה עומד בייקר להפגש בשבוע הקרוב (באירופה י.א.) עם חברות מועבי'ט האפריקניות.

3. קרוב לוודאי שתקבל החלטת מועבי'ט שתאשר (AUTHORIZE) שימוש בכח אם האמצעים האחרים לא יצליחו. ארה"ב היתה משוכנעת שההסתמכות על ס' 52 מספיקה. בריטניה תמכה בעמדה זו, אך גורמים אחרים בקשו לקבל החלטת מועבי'ט (כנ'ל. י.א.) כהרשאה לאפשרות שימוש בכח. לדעת ארה"ב, החלטה כזו אינה דרושה מבחינה ליגאלית אך תועיל מבחינה מדינית. ארה"ב מקווה שההחלטה כזו תשפיע על דעת הקהל בעיראק.

4. בעת ביקורו בסעודיה שוחח בייקר בנושא הפיקוח והשליטה על הכוחות. סיכם לפי שעה ימשך הסטטוס קוו אך במקרה של התקפה - הפיקוד יהיה בידי ארה"ב.

5. הערבים, כולל דמשק, חזרו על כך שאינם מעוניינים בנסיגה עיראקית חלקית והביעו תמיכה ביישום כל החלטות מועבי'ט (בנושא המפרץ י.א.).

6. ארה"ב ציינה הצורך בהסדרי בטחון לאחר המשבר, לשם מניעת ואקום. (לשאלת הציר על עמדת הערבים) - המפרציות מודאגות ביותר, הסורים פחות מודאגים וכן גם המצרים, אך הם רואים יתרונות רבים בהסדרי בטחון אלה.

7. בפגישת קלי - אסד, שהיתה קצרה מאד, התלוננו הסורים בנושא הסיוע הצבאי האמריקני לישראל. קלי ציין שאמר במסיבת עיתונאים בדמשק כי ארה"ב מחוייבת לבטחון ישראל ותוסיף לסייע לה.

8. ביקורו הקרוב של בוש בסעודיה נועד להעביר מסר לציבור האמריקאי אך גם לעודד הסעודים ולהמשיך הלחץ המדיני על צדאם. בוש יפגוש גם את אמיר כווית, בבחינת הבעת מחוייבות גלויה (VISIBLE) להחזרת שלטונו. ישהה יומיים בסעודיה (בתוך כך - יום עם צבא ארה"ב) ויום במצרים.

9. (לשאלת שטיין בנושא מפגשי מצרים - סוריה - לוב, וביקור מובראך בלוב)

- המפגש המשולש מבטא את רצון המשתתפות בו להוועץ בינהן. ביקור מובראך בלוב נמצא בקטגוריה אחרת ומהווה, כניראה, חלק מהמאמץ המצרי לתרבת (CIVILIZE) את קד'אפי. קרצר הוסיף שמובראך מבקש להרחיק לוב מעיראק. אין בידיהם ידיעות לפיהן לוב מפרה את הסנקציות.

10. קלי העריך כי עיראק משתעשעת ברעיון הפסגה הערבית, בתקווה לפלג את מחנה מתנגדותיה הערביות, אך ניראה שרעיון זה נכשל.

אמיתי.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, ברנע, ארבלל

סססס

אאא, חוזם: 17082

אל: רהמש/1247

מ-: ווש, נר: 2190, תא: 161190, זח: 1530, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

א: מצפא, ממד

מאת: השגרירות וושינגטון

משיחת הציר - קלי (16.11)

נכחו: מצידם: קלי, קרצר ומקיון. מצידנו: הציר, שטיין והח'מ.

1. במהלך השיחה התיחס הציר לנושא עמדת ירדן במשבר ולמשמעות החדירות האחרונות משטחה לעבר ישראל. קלי העריך שהמלך מוסיף להיות אמביוולנטי כלפי המשבר במפרץ:

וא מקיים את הסנקציות, אך המפרציות עדיין זועמות עליו. ארה"ב המליצה לאחרונה בפני ירדן שתגביר את שימת ליבה בנושא החדירות. קרצר ציין שאין סימנים כי המלך מאבד שליטה (על כוחות הבטחון י.א.). ארה"ב שמעה ממנו ישירות כי ברצונו לקיים הפיקוח על השטח (באזור הגבול י.א.) עד כאן בנושא ירדן.

להלן מדברי קלי שנסכו בעיקר על משבר המפרץ.

2. מסעו האחרון של בייקר נועד לגבש הקואליציה ולבחון אם קיימים תמיכה או ענין בהחלטת מועבי'ט הקשורה לס' 42 באמנה. התגובה הכללית בקרב הערבים - החלטה זו עשויה להועיל אם תעבור ללא ויכוח מפלג. על רקע זה עומד בייקר להפגש בשבוע הקרוב (באירופה י.א.) עם חברות מועבי'ט האפריקניות.

3. קרוב לוודאי שתתקבל החלטת מועבי'ט שתאשר (AUTHORIZE) שימוש בכח אם האמצעים האחרים לא יצליחו. ארה"ב היתה משוכנעת שההסתמכות על ס' 52 מספיקה. בריטניה תמכה בעמדה זו, אך גורמים אחרים נקשו לקבל החלטת מועבי'ט (כנ"ל י.א.). כהרשאה לאפשרות שימוש בכח. לדעת ארה"ב, החלטה כזו אינה דרושה מבחינה ליגאלית אך תועיל מבחינה מדינית. ארה"ב מקווה שהחלטה כזו תשפיע על דעת הקהל בעיראק.

4. בעת ביקורו בסעודיה שוחח בייקר בנושא הפיקוח והשליטה על הכוחות. סיכס שלפי שעה ימשך הסטטוס קוו אך במקרה של התקפה - הפיקוד יהיה בידי ארה"ב.

5. הערבים, כולל דמשק, חזרו על כך שאינם מעוניינים בנסיגה עיראקית חלקית והביעו תמיכה ביישום כל החלטות מועבי'ט (בנושא המפרץ י.א.).

6. ארה"ב ציינה הצורך בהסדרי בטחון לאחר המשבר, לשם מניעת ואקום. (לשאלת הציר על עמדת הערבים) - המפרציות מודאגות ביותר, הסורים פחות מודאגים וכן גם המצרים, אך הם רואים יתרונות רבים בהסדרי בטחון אלה.

7. בפגישת קלי - אסד, שהיתה קצרה מאד, התלוננו הסורים בנושא הסיוע הצבאי האמריקני לישראל. קלי ציין שאמר במסיבת עיתונאים בדמשק כי ארה"ב מחוייבת לבטחון ישראל ותוסיף לסייע לה.

8. ביקורו הקרוב של בוש בסעודיה נועד להעביר מסר לציבור האמריקאי אך גם לעודד הסעודים ולהמשיך הלחץ המדיני על צדאם. בוש יפגוש גם את אמיר כווית, מבחינת הבעת מחוייבות גלויה (VISIBLE) להחזרת שלטונו. ישהה יומיים בסעודיה (בתוך כך - יום עם צבא ארה"ב) ויום במצרים.

9. (לשאלת שטיין בנושא מפגשי מצרים - סוריה - לוב, וביקור מובראך בלוב)

- המפגש המשולש מבטא את רצון המשתתפות בו להוועץ בינהן. ביקור מובראך בלוב נמצא בקטגוריה אחרת ומהווה, כניראה, חלק מהמאמץ המצרי לתרבת (CIVILIZE) את קד'אפי. קרצר הוסיף שמובראך מבקש להרחיק לוב מעיראק. אין בידיהם ידיעות לפיהן לוב מפרה את הסנקציות.

10. קלי העריך כי עיראק משתעשעת ברעיון הפסגה הערבית, בתקווה לפלג את מחנה מתנגדותיה הערביות, אך ניראה שרעיון זה נכשל.

אמיתי.

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, e(רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, ברנע, ארבלל

סססס

אאא, חוזם: 17187
 אל: רהמש/1267
 מ-: אטלנטה, נר: 35, תא: 161190, חז: 1100, ח:מ, סג: שמ,
 כבב
 שמור/מיד

אל: מנהל מצפא

דע: לשכ' מנכל, השגריר ווש

מאת: הקונכל אטלנטה

פגישה עם הנשיא לשעבר קארטר

אתמול נפגשתי עם הנשיא לשעבר לשיחה בת שעה בלשכתו במרכז קארטר. השיחה התקיימה בארבע עיניים. לאחר תיאום טלפוני עם הארץ ועם סמנכל צפא הנמצא בארהב החלטתי להתמקד בדיווח על מצבה של יהדות אתיופיה ועל העליה מבריה'ם רק אח'כ לעבור לנושא יחסי ישראל ארהב והמצב במז'ת

קארטר התעניין מאוד בנושא האתיופי. ביקש פרטים מלאים על מצבם הנוכחי. הציע את עזרתו בעיקר נוכח קשריו עם הנשיא מנגיסטו, בהאצת קצב העליה ובהקלת סיבלם של היהודים שנותרו באדיס. התעניין כמו כן בהשלכות גל העליה מבריהם על הכלכלה, החברה והמערכת הפוליטית. בנושא הסכסוך הישראלי ערבי, חזר על עמדתו הידועה לפיה ישראל מעכבת את השלמתו של תהליך קמפ דויד וכי ניתן למעשה לישים את האוטונומיה בשטחים גם באופן חד צדדי. קארטר בדיעה שיש לשמור על הקשר הקיים בין מספר מצומצם של מנהיגים במערב לבין אסאד וערפאת בנושא הסכסוך הישראלי ערבי. הקשר יציב להמשך להערכתו כל עוד אותם מנהיגים מערביים סבורים שיש בו כדי לסייע בקידום תהליך השלום

קארטר טען שהוא מודע לתמיכה שיש לו ולעמדותיו בקרב יהדות ארהב. יחד עם זאת לא היקף האצה, (חסרה מילה) יהיה הגורם הקובע. תחושותיו באשר לאופן קיום ההתחייבויות של הצדדים בנל הנוגע להסכם קמפ דויד, הן המדריכות אותו בגיבוש העמדות

באשר למשבר במפרץ הביע קארטר את הדיעה שהחלטת הנשיא בוש, להוסיף כ 150 אלף חייל לכוח המצוי בסעודיה יצרה מפנה בהיקף התמיכה במדיניותו בקונגרס. גם רבים ממנהיגי הקואליציה האנטי עיראקית אינם מאושרים מן המהלך. באומרו זאת הוא מתנסס גם על שיחות שערך ביומיים האחרונים עם גורבצוב ופרומקוב הנמצא בארהב קארטר מאמין כמו כן שהצבא האמריקני ישאר במפרץ שנים ארוכות וזאת גם אם יפתר המשבר, בדרך זו או אחרת כבר בעתיד הקרוב

אלון ליאל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, כנצור, מצפא, יגר,
 מאפ, תפוצות, סולטן, ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן

אאא, תוזס: 17057

אל: רהמש/1250

מ-: וושינגטון, נר: 307, תא: 161190, זח: 1526, חמ: מ, סג: שמ,

ככב

שמור/מידי

אל: ממ'ד

דע: מצפ'א

משבר המפרץ: בעקבות מסע בייקר במזה'ת ואירופה

בשיחה עם וולף (עוזר תת המזכיר קימט לנושאים אירופאים) שנילווה למסעו של בייקר סיכם תוצאות השיחות והתייחס למהלכים הצפויים של הממשל באו'מ.

1. היעד המרכזי בשיחותיו של בייקר היתה השגת הבנה והסכמה להחלטת הנשיא הגדיל היקף הכח האמריקאי בסעודיה. בייקר, לדברי איש שיחי, לא נתקל בהתנגדות להחלטה (שעליה כאמור הודיע הנשיא בסוף השבוע החולף).

2. הערכת כל אנשי שיחו של בייקר היתה שהמאמצים הדיפלומטיים טרם נשאו פרי ולכן, יש צורך לשקול צעדים נוספים.

3. במסגרת הצעדים הנוספים נדונה אפשרות להעברת החלטה כמועבי'ט בדבר שימוש בכח. התגובות להצעה לא היו זהות. סעודיה והמפרציות חייבו העברת החלטה כמועבי'ט בהקדם האפשרי, שעה שבריה'מ וסין טענו שיש להמתין עוד זמן מה.

4. בחלק מהתחנות (לא פירט באלו) קלט המזכיר תחושה של אי ודאות וחוסר בהירות לגבי מדיניות ארה'ב והרגשה שמהלך צבאי אמריקאי הינו קרוב.

5. תחושת המזכיר ומשלחתו (בעקבות המסע) היתה שהקואליציה לא תוכל להחזיק מעמד לאורך זמן רב, וכי היעדר הכרעה מהירה תחשוף ממשלות לא מעטות ללחץ ציבורי שיביא ליצירת בקיעים בחזית האנטי עיראקית.

6. לדברי איש שיחי בייקר השמיע באזני כל בני שיחו הצהרה כללית לפיה במקרה של פתרון מדיני יהיה צורך להתמודד עם היכולת הצבאית העיראקית. שעה שבריה'מ ותורכיה הביעו תמיכתן במהלך המוצע, סעודיה והמפרציות הביעו תקווה שבסיום המשבר לא יהיה צורך להתמודד עם האיום העיראקי.

7. עד כאן כאשר לתוצאות מסעו האחרון של המזכיר שנועד כאמור לגייס תמיכה להחלטת הנשיא להגדיל הכח האמריקאי.

8. מסעו הקרוב של המזכיר (בריסל, ז'נוה ופריז) נועד להשיג הסכמת חברות מועבי'ט להעברת החלטה כמועבי'ט בדבר שימוש בכח. הממשל כך איש שיחי חותר להעביר החלטה עד סוף החודש מועד שבו יעבירו נשיאות מועבי'ט לתימן עובדה שלא תקל על המאמץ להעביר החלטה.

9. למרות הקשיים הצפויים בהשגת הסכמת סין ובריה'מ ההערכה היא שבסופו של דבר שתי המדינות תתמוכנה בהחלטה. בהקשר לבריה'מ ציין כי בעוד ששווארדנצה תומך בהעברת החלטה עמדתו של גורבצ'וב אינה ברורה. בפגישתו הקרובה עם שווארדנצה (בפריז) יבהיר המזכיר החשיבות אותה מייחסת ארה'ב להחלטה. הדגיש כי לעמדת בריה'מ תהיה השלכה על היחסים הבילטרליים זאת ועוד הערמת קשיים בקבלת החלטה תעמיד בסימן שאלה את כוננתה המוצהרת לחזק את האו'מ.

10. לאחר ששיגו הסכמת חמש הקבועות יפנו מאמצייהם להשגת הסכמת הבלמ'זיות.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @רהמ), @שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, ברנע, ארבל2

סטסט

אאא, תוזם: 15643
 אל: רהמש/1109
 מ-: המשד, תא: 151190, זח: 1636, דח: מ, סג: סב,
 כבכ
 סודי ביותר/מיד
 913.11

נציגויות

הנדון: דף מצפ'א מס' 78
 לשבועיים 15-1 בנובמבר 1990

עיקרי הדברים

שבועיים האחרונים בולטים שני נושאים מרכזיים. הראשון הינו בחירות ביניים שנערכו ככל רחבי ארה"ב ב-6.11. הקונגרס, שהינו מעוזה האיתן ביותר של ישראל, חשוב לנו, שכן הוא המנוף העיקרי המבטיח המשך התמיכה הפוליטית והחמרית בישראל ושמירת היתרון האיכותי שבינינו לשכנינו. הנושא השני הינו המשך הדיונים במועבי"ט. בעקבות שתי החלטות המועצה לשגור משלחת שתבדוק ארועי הר הבית וסרוב ישראל לקבלה העלה מזכ"ל האו"ם את רעיון כנוס החתומות על אמנת ג'נבה ומתקיימים תלופי דעות ומפגשים בין הממשל לישראל בנושא זה.

על רקע זה נפגשת משלחת מצומצמת של מנהיגי ארגונים יהודיים עם הנשיא בוש ובין היתר דנים באריכות בנושא זה. העניין גם עולה במפגשים שעורך השגריר עם צ'ייני, בייקר, סאנונו ואחרים בממשל. מנכ"ל משה'ח מבקר בווינגטון ודן אף הוא בנושא מועבי"ט וכן בנושאים בילטרליים וטרילטרליים העומדים על סדר היום של שתי המדינות.

בשבוע האחרון (9.11) נערך המפגש החצי-שנתי לדיון בנושאי שת"פ אסטרטגי בין ישראל וארה"ב (טרם התקבל דיווח מפורט) וכן בפורום משותף חדש נערך דיון בנושא שת"פ במלחמה בסמים. אירועים נוספים ראויים לציון בתקופה הנדונה: ביקור סולידריות של מנהיגות הפדרציה היהודית בלוס אנג'לס; ולהבדיל, רצח מאיר כהנא בניו-יורק. מקנדה: בקורו של מייקל שנסטון - יועץ שה'ח הקנדי לנושא משבר המפרץ שבא ארצה לבקור מקדים לבקור שה'ח קלארק צפוי כאן החודש. קנדה פעילה גם בנושא מועבי"ט ומחזקת ארה"ב באי הטלת וטו על אפשרות לכנוס החתומות על אמנת ג'נבה.

I. ארה"ב

A. בחירות הביניים (6.11) :

בחירות הביניים מצביעות על יציבות בהרכב הקונגרס. שיפורים קטנים למפלגה הדמוקרטית, אך סה"כ הצבעה רבה לנבחרים שהעמידו עצמם שוב לבחירות, בתמיכה מסוייגת. הבחירות התרכזו בעיקר בנושאי פנים. הרב הדמוקרטי בקונגרס התחזק ובוודאי יהווה אתגר קשה יותר בעימות קונגרס-נשיא. שעור המצביעים הגיע לכ-35 אחוז - נמוך יחסית, אך גבוה יותר (בשני אחוזים) מאשר בבחירות קודמות. מס' היהודים בניה"נ עלה מ-31 ל-33 ומספרם בסנאט (8) לא השתנה על אף הפסדו של הסנטור בושויץ שכן במקומו נכנס סנטור וולסטון שהינו יהודי ג'כ.

הפסדו של הסנטור בושויץ מהווה אבדה לידידי ישראל בשל מעמדו הבכיר בוועדת החוץ וקשריו לבית הלבן. תוצאות הבחירות מראות על יחס של 56:44 לטובת הדמוקרטים בסנאט (שיפור של 1 לטובת הדמוקרטים) ו-167:267 לטובת הדמוקרטים + 1 עצמאי בניה"נ. מס' מושלים במדינות כקליפורניה, פלורידה, טקסס ומסצ'וסטס נבחרו ושינו את מפת המושלים. ולבסוף - כבר התחילה המערכה

לקראת בחירות 1992. רצ'ב דיווח על הבחירות שהוכן ע"י ציר לקונגרס ונספח עבודה בקונגרס.

ב. ארה"ב/ישראל - מועבי'ט

1. עם פירסום דו"ח המזכ"ל ולאור עמדת ארה"ב בנושא, שמחד, שללה הטלת וטו במועבי'ט ומאידך לחצה עלינו לגבש קו פעולה שיתן מענה כלשהו לדרישות מועבי'ט, סוכם אצלנו על מהלך שתכליתו היו חידוש הדיאלוג עם ארה"ב ושת"פ במהלך מול מועבי'ט שיאפשר עיקור המהלכים המגולמים בדו"ח המזכ"ל והצעת ההחלטה הבלמ'זית, שהופצה בעת הדיון האחרון (שטרם הוגשה להצבעה).

2. בפגישת המנכ"ל עם עוזר המזכיר לארנ"ל, ג'ון בולטון (1.11), תזר הלה והביע דאגתו מכך שעיראק ואש"פ ינסו במרוצת נשיאות ארה"ב במועבי'ט להסיט תשומת הלב מהמפרץ והדגיש: 'זו תהיה בעיה אקוטית עמה נצטרך להתמודד' בולטון סבור שעלינו להתיר ביקורו של איימה ואף הציע כי נאמר שקראנו דו"ח המזכ"ל ושלדעתנו אינו משקף את אשר ארע בהר הבית ועל כן אנו מזמינים את איימה. גם בשיחת המנכ"ל עם עוזר המזכיר לנושאים מדיניים בוב קימט הועלתה הנקודה שישנה מגמה באש"פ ובקרוב גורמים העומדים לצידו ולצד עיראק להעמיד ארה"ב במצב של 'הפסד בכל מקרה'. גורמים אלה מעריכים שבין אם תעבור החלטה אנטי ישראלית ובין אם תטיל ארה"ב וטו, יצאו הם נשכרים. קימט הדגיש שאע"פ קיימים הבדלי גישות בין ישראל וארה"ב בנושא הארוע בהר הבית, אין הם יוצים בהמשכם.

3. בפגישת המנהיגים היהודים עם הנשיא בוש (8.11) התמקדה השיחה בעיקר בנושא מועבי'ט בעקבות תקרית הר הבית. הנשיא הבהיר כי ללא שת"פ ישראלי עם האו"ם, עדיפה אופציית ג'נבה.

4. בסוף השבוע שעבר (9.11) העברנו לידי האמריקאים את עקרונות המהלך הישראלי המתבסס על 4 נקודות:

א. נציג המזכ"ל, קלוד איימה, יוזמן לישראל כהמשך לביקורו מיוני ש.ז. ובמנותק מהחלטות מועבי'ט 672 ו-673.

ב. האמריקאים יכשירו את הקרקע אצל המזכ"ל כדי להביא להודעה מוסכמת על שליחות איימה עפ"י התנאים הנ"ל.

ג. לאור הסכמת ישראל תפעל ארה"ב להורדת הנושא מסדה"י של מועבי'ט.

ד. במידה וארה"ב לא תוכל להבטיח וטו על הצעות החלטה עתידיות אנו מצפים ממנה להתייצבות ותאום הדוקים עמנו אחרי שובו של איימה.

5. השיחות האינטנסיביות שקויימו באמצעות השגרירות בבוש' ונאו'ם הניבו תגובה אמריקאית וזו ניתנה ע"י תת-המזכיר איגלברגר ועיקרה הסכמה אמריקאית לנקודות הנ"ל. השגריר פיקרינג שוחח על כך עם עוזרי המזכ"ל (הנמצא מחוץ לנ"י) והשגריר ארידור כבר העביר באמצעות לאיימה את ההזמנה למזכ"ל.

6. בשלב זה, לאור המהלך הישראלי, אנו מצפים להנמכת הנימות הצורמות שהושמעו בפומבי ע"י ארה"ב ותזרה לאפיק של הידברות עניינית בצינורות המקובלים.

ג. יחס הנשיא בוש לישראל

בפגישת המנהיגות היהודית עם הנשיא בוש (8.11), שבה דנו בנושא מועבי'ט וכן בסוגיית החלק השני של עיסקת הנשק עם סעודיה (הנשיא יאנק למימושה), באו לביטוי מספר מאפיינים שעשויים להעיד על יחסו, לאורך זמן, של הנשיא כלפי ישראל והנהגתה:

- הנשיא בקי כפרטי הנושאים שעל הפרק בין ישראל וארה"ב. - הנשיא משתמש בלשון ביקורתית תקיפה וכעושה כלפי מדינות ישראל והנהגתה. (פרשת הר הבית, התנחלויות וכד'). - הנשיא ביקורתי מאוד כלפי ראש ממשלת ישראל. -

הנשיא אינו בוחל בלשון כמו-מאיימת הן כלפי ישראל והן כלפי המנהיגות היהודית האמריקנית (לדוגמא, הבהיר כי צפויים למאבק חסר פשרות אם ינסו להכשיל החלק השני של העיסקה הסעודית). - הנשיא מעיד על עצמו, באופן בוטה, שאינו חושש להאבק ציבורית כדי ליישם מדיניות שאינה נוחה לישראל ואינה מקובלת על יהדות ארה"ב. - הנשיא עושה שימוש בטיעונים אמוציונאליים קשים. כורך את בטחון 'בניה ובנותיה' של ארה"ב הנמצאים במפרץ עם ביצוע העיסקה הסעודית. טוען שהתנגדות אמריקנית לכל מאמצי האו"ם ללחוץ על ישראל בסוגיית הר הבית - תעמיד את שלמות הקואליציה האנטי-עיראקית בסכנה. (הערה: יהדות ארה"ב עלולה לעמוד בפני דילמה אכזרית: אי-קבלת דעת הנשיא שקולה להיעדר פטריוטיות ובגידה באינטרס הלאומי).

ד. המז'ת בעקבות משבר המפרץ

1. נשיחות שקיים המנכ"ל בווינגטון (1.11 - 30.12) עם עוזר-המזכיר לנושאים מדיניים - קימט, עוזר תת המזכיר לסיוע בטחוני מדע וטכנולוגיה - ברטולומיאו, מנהל צוות התכנון - דניס רוס, עוזר המזכיר ל-NEA - קלי, עוזר המזכיר לארבי'ל - בולטון, עוזר המזכיר לאפריקה - כהן, ועוזר ראש ה-NSC - האס, עלו מס' נושאים ביניהם נושא המפרץ לפני מז'ת אחרי פתרון המשבר הנוכחי: - .

- בפגישה עם קלי (31.10) העלה האחרון תהיות האם לאחר המלחמה (אם תפרוץ) תדמה עיראק לרפובליקת ויימר. קלי מצדד בפירוז עיראק בין אם יפתר המשבר דרכי שלום ובין אם תפרוץ מלחמה. קלי הוסיף שאם המשבר יסתיים בהצלחה גבר שת'פ בין המפרציות, מצרים וסוריה וזהו תהליך שכולל בתוכו גם סיכון ו'הפיזיקה והפסיכולוגיה באיזור תשתנה'. צריך שהסדרי הבטחון שיכוננו לאחר המשבר יכללו את ישראל, ושבינה לבין מס' משכנותיה ישרו קשרים מדיניים. קלי טוען כי השינוי האסטרטגי הכרוך בכניסת טילים לטווח רחוק לאיזור הופכת עניין קידומו של ההסדר לדחוף יותר. המנכ"ל הבהיר כי הדיאלוג מבוסס על ההנחה בדבר שותפות אסטרטגית תוך לקיחת צרכיה של ישראל בחשבון.

- בשיתת המנכ"ל עם רוס ציין האחרון כי בעקבות המשבר תנתן למלך חוסיין אפשרות לשפר יחסיו ע'מ לזכות בסיוע וכן יהיה למלך עניין לחדש מעורבותו בתהליך השלום לא כתחליף לפלסטינים אלא כגורם משלים. הוא ציין כי במסגרת ההיערכות האזורית בעקבות משבר עיראק חושבים על התאמת CBM (אמצעים לבניית אמון) מאירופה למז'ת.

2. במסיבת עיתונאים (8.11) נשאל הנשיא בוש על מידת התיאום בין ארה"ב וישראל (על רקע פירסומים כאילו גורמים ישראלים מוחים על היעדר תיאום) וכן על התפקיד שהנשיא צופה לישראל במקרה של מלחמה. להלן תשובת הנשיא: 'אני חושב שהעולם כולו יודע שלארה"ב יש יחסים מאוד מיוחדים עם ישראל - יחסים חזקים. אני חושב שאנו במגע קרוב עם שחקני המפתח שם במושגי טרופינו. אני חושב שהם התנהגו - בהתחשב בכל זאת - מאוד טוב... . איני מתכוון לדון בפרטים נוספים מעבר לכך, אך אני חש שאנו על ערוץ (WAVELENGTH) טוב שם... . יש לנו כמובן כמה חילוקי דיעות'.

- ראוי לציין כי בפגישת נימוסין בין השגריר שובל וראש מטה הבי הלבן - ג'ו סנונו, ציין האחרון לדברי הנשיא שלעי'ל נועדו 'להעבי מסר רצינות כוונות הנשיא לישראל'.

דובר מחמ'ד שנתקש להגיב בנדון (9.11) ציין שארה"ב נמצאת כ'מג קרוב עם הישראלים לאורך תקופה זו... ישראל סיגלה פרופיל נמוך ואנ חושבים שכך מתאים'.

ה. ביקורת על הממשל בנושא המפרץ הפרסי

לראשונה, מתנהל ויכוח ציבורי חריף בנושא המשבר במפרץ, כאשר משתתפים בו, בין היתר, פוליטיקאים כמו הסנטורים ג'ורג' מיצל, דמוקרט - מנהיג הרוב בסנאט, (שהתבטא בראיון טלוויזיה ב-11.11 ב-CBS) סאם נאן, דמוקרט - יו"ר הועדה לכותות המזוינים בסנאט, שהתבטא בראיון לרשת הטלוויזיה ABC ב-11.11) והנרי קיסינג'ר (במאמר בווינגטון פוסט 12.11).

הביקורת התחילה בעקבות התחושה שפרוץ המלחמה מתקרב, בעיקר בעקבות התגבור

החד בכוחות היבשה. תחושה זאת חריפה עוד יותר עקב הטענה על חוסר תיאום בין הממשל והקונגרס. הביקורת מתרכזת בכמה תחומים:

1. השאלה בצורך לצאת למלחמה: סנאטור נאן טוען, שמלחמה צריכה להיות האופציה האחרונה של ארה"ב. ארה"ב לא אפשרה לדי זמן לעבור כדי לבחון את מידת האפקטיביות שבאמברגו. במקרה שהממשל כבר החליט שהאמברגו אכן נכשל, אמר הסנאטור, הריי שהיה מקום להודיע על כך לציבור ולקונגרס. קיסינג'ר הצביע על חוסר ההגדרה הברורה של האינטרסים החיוניים של ארה"ב, דבר שעלול לפגוע בתמיכת הציבור והקונגרס בהחלטות הממשל.

2. עיתוי המלחמה: סנאטור נאן חושש שארה"ב רצה למלחמה, כאשר עד כה נתן הממשל לשאלות של מזג אוויר, חגים ולוגיסטיקה להכתיב את מדיניותו. לפי דבריו אפילו אם בוש פועל כעת במטרה לאיים על צאדאם, יכולה ארה"ב להשאר ללא מרחב תימרון וללא גמישות תגובה.

3. הזכות להכריז מלחמה: הסנאטור ג'ורג' מיצל חזר והדגיש את חובתו של הנשיא לפעול לפי החוקה וה-WAR POWERS ACT בהכרזה על מלחמה במקרה והמלחמה תפרוץ בעקבות 'A SPECIFIC, CONSCIOUS DECISION' ע"י הנשיא ולא כמעשה של הגנה עצמית.

4. האסטרטגיה הלא מוגדרת של המלחמה: בניתוח המצב שעשו סנאטור נאן ואחרים קיים חשש למלחמה יבשתית שעלולה להוביל לקורבנות אמריקנים רבים. יחד עם זאת הוא גם מזהיר מהמגמה האומרת שרק מלחמה מהירה תקבל את תמיכת ציבור האמריקני. נאן מזהיר מגישה שבה שיקולים של יחסי ציבור יכולים להביא לאסטרטגיה מוטעית. במקרה של מלחמה, חושש סנאטור נאן מבני בריתם של האמריקאים, במיוחד הערבים, שיפקירו אותה. לפי דבריו: 'AMERICA IS PART OF THIS FORCE BUT WE SHOULDN'T BE THE ONLY PART OF IT'.

5. תוצאות המלחמה:

סנאטור נאן תיאר מספר אפשרויות:
א. קורבנות רבים, מצב שישפיע על תמיכת הציבור בממשל. במשאל, שהתקיים, אומר הסנאטור, כבר רואים ששליש מציבור הבוחרים יתנגד למהלך שיביא לאכזות כבדות.

ב. מצב שבו ארה"ב תישאר פגיעה באזורים מסוימים כאשר רוב כוחותיה ירוכזו באזור אחד.

ג. הסנאטור מצביע על אפשרות שאם ארה"ב תילחם לבדה, יכול הדבר להתפרש בעולם הערבי כמלחמה בין המערב לאיסלם. מזכיר המדינה לשעבר קיסינג'ר הצביע על כך שנהעדר פיתרון חד וחלק (כדוגמה בעקבות מו'מ ארוך) יכולה עירק להמשיך ולהוות איום על האזור, כאשר אמינותה של ארה"ב תהרס.

טכום: התבטאויות אלו הינן ראשוניות, לעומתן מסתמנת מגמה (ביחוד אצל הדמוקרטים) למצוא דרך להנעת הסתיגותם מבלי שהדבר יתפרש ע"י צאדאם חוסיין כחוסר החלטיות אמריקני ובאותו זמן גם הנשיא לא מקבל צ'ק פתוח (BLANKET APPROVAL) הדמוקרטים חוששים שמדיניותם זו עלולה להתפרש ע"י הציבור האמריקאי כחוסר תמיכה בנשיא בעת משבר.

1. ישראל-ארה"ב-אתיופיה

1. ב-29.10 שיגרה קבוצה של 48 מחברי בית הנבחרים מכתב לנשיא אתיופיה בנוגע למצב הגירת יהודי אתיופיה, התקדמות בתהליך השלום במדינה זו, ומצב ז'א. לדעת תתומי המכתב, הבטחות לשיפור במצב הגירת היהודים לא מומשו. אין שום תכנית ממשלתית אתיופית לקדם תהליך וסיום מצב המלחמה בתוך המדינה ופיוס לאומי. מצב ז'א לא השתפר. לאור מצב עניינים זה יקשה על אלה בקונגרס המודאגים ממצוקת העם האתיופי, לפעול לקידום יחסי ארה"ב-אתיופיה וכל קידום שכזה מותנה בשיפור משמעותי במצב ז'א, איחוד משפחות והתקדמות לקראת הסדר המלחמות הפנימיות במדינה. בין ראשי החותמים על מכתב זה היו המורשים סולארז, וולפה, גילמן ואקרמן.

2. במקביל מתכנס בעצם ימים אלה (13-14/11) מפגש משולש ישראל-אמריקני-אתיופי באדיס לדיון בנושאים בעלי ענין משותף לכל הצדדים. הרעיון הועלה בשיחות המנכ"ל עם כהן וקימט בעת בקורו בווינגטון. (דווח טרם התקבל)

ז. מפגש דו-לאומי בנושא סמים עם ארה"ב (5-6.11.90)

משלחת ישראלית בראשות מזכיר הממשלה אליקים רובינשטיין (המשמש גם כיו"ר הרשות למלחמה בסמים) קיימה שיחות בנדון עם משלחת אמריקנית בווינגטון. בצד המארח השתתפו אנשי הרשות האמריקנית למלחמה בסמים בראשות השגריר מל לויצקי, עוזר מזכיר המדינה לעניינים בינ"ל הקשורים בסמים. המשלחת הישראלית הציעה מיסוד המפגשים וכן הסכם בילטרלי לקביעת מסגרת היחסים בנושא הסמים, לרבות חילופי מידע, הכשרת כח אדם ומחקר. הוסכם כי תוגש הצעה מפרוטת להתייחסות חיובית מצידם. האמריקנים ביקשו סיועה של מדינת ישראל בהקשר ליוזמות שלהם לשיפור הפעולות באו"ם בסוגיית הסמים.

ח. הסגרת מתבל פלסטיני מארה"ב לישראל

מתמוד עטה (37) מחבל פלסטיני, אזרח ארה"ב, הוסגר ב-1987 מונצואלה לארה"ב (בזמנו בקשו ישראל וארה"ב הסגרתו) וכעת הוסגר לישראל (30.10). האיש שהיה לוא בניו-יורק 3 שנים, יעמוד בישראל למשפט באשמת השתתפות בירי על וטובוס ישראלי בשטחים (1986, נהג האוטובוס נהרג) עפ"י דברי מחמ"ד המתבל חבר באירגונו של אבו-נידאל והאירגון עצמו איים לפגוע במטרות אמריקניות אם אכן יוסגר לישראל. דובר מחמ"ד (26.10) ציין שנידי הממשל מידע המאשר שהאיומים רציניים (נעיקר נגד כלי שיט ומטוסים בים התיכון, אירופה והמזרח). הסגרתו של עטה לישראל אושרה ע"י שופט פדראלי בניו-יורק בספטמבר 1989 ועירעורו האחרון נדחה ע"י בית המשפט העליון האמריקני ב-31 אוגוסט 1990.

ט. משלחות סולידריות

פעילות הקונכ'לים בנושא נושאת פרי וקהילות שונות מתארגנות למשלוח קבוצות מטעמן. משלחת ראשי הפדרציה בלוס אנג'לס ביקרה בארץ בסיור בזק בו נפגשו, ראו ושמעו על קשיינו בענייני קליטה, תקציב ובטחון. הסיור היה מוצלח והמטרה היא שראשי הפדרציה יעודדו את הקהילות השונות מאזורם לעשות להגעת משלחות גדולות ארצה.

י. רצח כהנא

הרצח זכה לסיקור נרחב ברשתות הטלוויזיה השונות ברחבי ארה"ב ודיווחים עיתונאיים רבים. הנימה הכללית היא של גינוי וזעזוע, תוך איזכור עמדותיו המוגדרות כגזעניות של הנרצח והבעת תקווה שהארוע לא יגביר האלימות בין ישראלים לפלשתינאים. דובר הבית הלבן גינה חריפות את הרצח (6.11) והגדירו כ-'DESPICABLE AND COWARDLY ACT' תוך גינוי אפשרויות למעשי נקמה, כאשר בדיווחי התקשורת יש התייחסות לאיומי הנקמה של פעילי 'כך' בארץ ובארה"ב.

בניו-יורק התקבל הרצח כהלם כאשר הכסוי התקשורת היה דרמטי והתייחס לרקעו הניו-יורקי של הנרצח. בקרב ראשי הארגונים קיימת תחושה של חרדה ממעשי טרור עתידיים כלפי יהודים בעיר; רצח כהנא נתפס כרצח רב יהודי כאשר הידיעות על רשימת יהודים המועדים לפיגוע (ניו-יורק פוסט - 7.11) מוסיפה למתח ולחשש.

II. קנדה

א. קנדה - הסכסוך במפרץ

1. מייקל שנסטון - יועצו המיוחד של שה"ח הקנדי לענייני מז'ת והמשבר במפרץ

בא לישראל (7-8/11) במסגרת סיור אזורי על רקע המשבר במפרץ. מטרת הבקור עפ"י הנסוח הקנדי היתה לעמוד מקרוב על עמדתנו והערכת המצב ביחס לארועי המפרץ ומצבם של הגורמים השונים שם. בפועל הקדיש חלק ניכר מדבריו גם לנושא הפלסטיני. פגישותיו כללו שיחות עם שהב"ט, ס/שה"ח, מנכ"ל משה"ח, ראש אמ"ן, ראש ממ"ד, פגישה עם ח'כים ואנשי אקדמיה. התרשם שהאמריקאים מאמינים ביכולתם להשמיד מערך הטילים העירקי תוך 24 שעות וכי אינטרס כללי הוא שצאדם ירד מהבמה. מעמד הנסיכויות בתוך המשבר לוטה בערפל, אינו רואה את עירק מגיעה לדרגת מנהיגות בנוסח הנאצריסטי. המצב הגרוע ביותר שיכול לדעתו, להתרחש הוא נסיגה של עירק מחלק מכווית ללא פגיעה בצבאה וכן גרוע מצב שבו יתרחש הסדר פוליטי שיעניק לו הישגים מסוימים. המצב הטוב ביותר הנו מלחמה קצרה ובעוצמה גדולה.

2. באשר לנושא הפלסטיני טען האורח שישראל אינה מודעת למצב הקשה והנואש בצד הפלסטיני. יצא כנגד החוק למניעת מפגשים עם אש"פ, אמר כי האונוס נמצא כעת אצל ישראל להדבר עם הפלסטינים וכי הוא מאמין שמפגש של הצדדים יכול להביא לבסיס ולהכנה. קנדה היתה רוצה לראות מהלך ישראלי ולו גם מהלך צנוע לחידוש הדיאלוג עם הפלסטינים.

3. בהמשך לדברים שהשמיע יועץ שה"ח הקנדי בנושא, ראוי לציין דברים שהשמיע מקור אחר המקורב לשה"ח הקנדי, לדבריו, רה"מ קנדה עומד בקשר יום יומי עם הנשיא בוש, המעריך את התמיכה הבלתי מסוייגת של קנדה ודעותיו של רה"מ מלרוני. לדברי אותו מקור - הערכת גורמים מוסמכים בנדון הוא שארה"ב תתקוף בקרוב לאחר שתדאג למצוא סיבה שתתקבל על דעת הקהל האמריקאית והעולמית. ינתיים מתארגנת משלחת פרלמנטרית קנדית בת 3 חברים (נציג מכל מפלגה) שתצא לעיראק בקרוב כדי לדון בעניין שיחרורם של בני הערובה הקנדיים. שה"ח שעד לפני זמן קצר התנגד למשלחות מסוג זה הודיע הפעם (6.11) שעמדתו היא לא להיות מעורבים רשמית, אך חברי המשלחת יזכו לסיוע מצד השגרירות בבגדד.

מעניין לציין שקודם לכן ניסה חבר פרלמנט מהמפלגה הדמוקטית החדשה לצאת בעצמו לעיראק, אך הוא סורב בטענה '...שעיראק מוכנה לקבל משלחת רמת דרג וחבר פרלמנט בודד אינו עונה לקריטריון הנ"ל'.
ב. קנדה-ישראל-מועבי"ט

בשיחות שקיימו השגריר וסגנו כמשה"ח בוטאה עמדה ממנה משתמע כאילו אין קנדה מעוניינת בכינוס החברות החתומות על אמנת ג'נבה, לעומת זאת ממקור אמריקני נמסר לנו שאחת הסיבות שאין ארה"ב מכיעה התנגדות למפגש הנ"ל הוא כתוצאה מלחץ קנדי ובריטי. בשיחות הנ"ל העלו הקנדים הצעה שנשכים או אף נודיע ביוזמתנו על נכונותינו לקבל שליח אישי של המזכ"ל בעקבות דו"ח זמיר, תוך הבהרה שאין הדבר מהווה תקדים או עלול לפגוע בריבונות ירושלים. הערכה נוספת שהובעה היתה, שמצבנו עם עזיבת קנדה את מועבי"ט, יהיה קשה הרבה יותר. . .

ספח בנושא: בחירות ארה"ב - 6 נובמבר 1990

1. מצ"ב תמונת מצב של הבחירות בסנט, ביה"נ והמושלים, אשר הוכנה ע"י הציר לקונגרס ונספח העבודה בווישינגטון

2. תוצאות הבחירות לסנאט מבשרות רווח של מושב בודד למפלגה הדמוקרטית, אשר יהפוך את השתלטות הרפובליקנים על הסנאט ב-1992 למשימה כמעט בלתי אפשרית. לתבוסתו של באשוויץ, הרפובליקני הבכיר בתת-ועדת החוץ למה"ח, הנמנה על בכירי מפלגתו בסנט, תוצאות ברורות לגבי ישראל. הסנטור הנבחר, פול וולסטון היהודי, שהיה אחד מיוזמי מסע הבחירות של ג'סי ג'קסון ב-1988, 3 סנטורים חדשים הצטרפו - במקום 3 פורשים - ומאזנס חיובי לישראל.

3. תוצאות הבחירות לביה"נ מהוות רווח של 8 מושבים לדמוקרטים ומשנות המאזן הדמוק' - רפוב' ל-267 : 167 ועצמאי בודד. אמנם הכרסום במפלגת הבית הלבן קטן מן הממוצע לבחירות ביניים, אך בהתחשב במספר המצטמצם של המושבים הרפובליקנים, ולאור צפיות החודש שעבר, הרי שמדובר במהלומה משמעותית.

4. תוצאות הבחירות למושלות מהוות את המכה הקשה ביותר - מבין 3 מערכות הבחירות - לרפובליקנים בכלל ולנשיא בפרט (עם העיניים לחלוקה מחדש של צירי ביה"נ, למפוי מחודש של אזורי הבחירה ולבחירות 1992). 36 מושלים

עמדו לבחירה ומתוכם 20 דמוק' ו-16 רפוב'. המאזן הקודם היה 21:29, והמאזן הנוכחי של 50 המושלים הוא: 28 דמוקרטים, 19 רפובליקנים, 2 עצמאיים ומרוץ נוסף שיוכרע ב-RUNOFF.

5. תוצאות הבחירה לסנאט, לביה'נ (ובמיוחד) למושלות מהוות מכה לתדמיתו של הנשיא בוש. הנשיא מיקד מאמציו בימים האחרונים למערכות הבחירות למושלות בקליפורניה, טקסס ופלורידה. מעמד הנשיא מכורסם ע"י נצחון הדמוקרטים בטקסס ופלורידה, ובמיוחד בטקסס המהווה את מדינת הבית המאומץ של בוש, שם ניצחה אן ריצ'רדס אשר הפכה ליריבתו האישית. איבוד משרות המושל בשתיים משלוש המדינות הקריטיות במבוך המפוי מחדש של אזורי הבחירה (קליפורניה מרויחה 7 מושבים, פלורידה - 4, טקסס - 3), יהווה מכה קשה לרפובליקנים (לפחות) בעשור הבא, ויקשה על תפקוד נשיאים רפובליקנים.

6. תוצאות הבחירות מבטאות מכה למצדדים בהעלאת מיסים, וע"י זה מעניקות מהלומה נוספת לבוש ותימוכין ליריבו הרפובליקני אד רולינס (אשר הינחה מועמדים רפובליקנים להתכחש לנשיא ותמיכתו בהעלאת מיסים). מושלים בניו אינגלנד שלמו ע"כ במשרותיהם (ע"י פרישה או תבוסה) במסצ'וסטס, קונקטיקט, ורמונט ורוד - איילנד, וכך גם בפלורידה, קנזס ואוקלוהומה. מושלת נברסקה נוצחה בקרב צמוד אשר כמרכזו עמדה גם השאלה: 'האם המושלת העלתה מיסים?' הסנטור הדמוקרטי בראדלי, הנחשב למועמד פוטנציאלי לנשיאות, ניצח במערכה צמודה מול יריבה עלומת שם, כאשר שימש מטרה לזעם תושבי ניו-ג'רסי על עליית מיסים תדה ביוזמת המושל הדמוקרטי פלוריו.

תוצאות הבחירות מבטאות שנתיים סוערות - עד לבחירות 1992 - לפוליטיקה בארה"ב בכלל ולנשיא בפרט:
- הדמוקרטים 'מריחים דם' לקראת הבחירות לנשיאות, ובנגוד לתחושתם לפני חודש אין הם רואים בבוש נשיא שאינו ניתן להכסה.

- מושלים וסנטורים דמוקרטים (דוגמת קואמו מניו-יורק, קלינטון מארקנסו, בנטון, נאן, רוב וכו') עשויים לערער על הנהגת בוש אם יעריכו שהנשיא מוביל מפלגתם למפלה.

- יחסי נשיאות - קונגרס יאופיינו ע"י עימות יותר חריף מן השנתיים האחרונות.

- יחסי הכוחות החדשים בביה'נ יקשו, עוד יותר, על הנשיא להטיל וטו אפקטיבי.

- המפוי מחדש של אזורי הבחירה, הפרישה האפשרית של כ-100 צירי ביה'נ ב-1992 (יחד עם 'קופת הבחירות') והנצחונות הדחוקים של חלק מן הנבחרים, יתסיסו עוד יותר את השנתיים שלפני בחירות העשור ב-1992, ויחדדו את הפוליטיזציה בפעילות הקונגרס וביחסי קונגרס דמוקרטי - נשיא רפובליקני.

8. תוצאות הבחירות ממחישות את ערעור מעמד ה-INCUMBENTS. אמנם רק סנטור בודד (באשוויץ), מסך 35 אשר התמודדו, נוצח, ורק 15 צירי ביה'נ איבדו מושניהם, (8 רפוב' ו-7 דמוק'), אך אכזבתם של 14 מושלים (אשר פרשו או נוצחו) מבטאת באופן הישיר והמוחשי ביותר את זעם הבוחר נגד נבחריו. בעוד שסנטור וציר ביה'נ יכולים להתכסות באיצטלה של נושאים לאומיים והילת בעיות חו"ב, הרי שהמושל נתפס כאחראי לחולאי החברה. המושל אף נהנה מ'מתנתו' של צדאם חוסיין ל-INCUMBENTS: - התיצבות מאחורי הנבחר (נשיא, סנטור או ציר ביה'נ) בשעת חרום לאומית.

המספר הזעום של ה-INCUMBENTS אשר נוצחו, מטעה את העין. הנתון המשמעותי הוא הנצחון הדחוק של חלק מן ה-INCUMBENTS (בנגוד לנצחון סוחף בעבר), אשר מהווה גרוי חזק ביותר לקריאת תגר נמרצת לקראת 1992 (קואמו, בראדלי, וג'ינגריץ' 'התחלקו' בקושי פנימה...). אפשר לומר כי תוצאות הבחירות אינן מאפשרות לאף נבחר לנוח על זרי דפנה. משום כך יש לצפות כי האוירה המתוחה של טרום בחירות 1990 תאפין את עבודת ה'גיבעה' - ואפילו את מרבית הסנטורים המשותתרים כביכול ממתח הבחירות עד בחירות 1992.

יוסף למדן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, מרכזאיסוף, יגר, אסיה, אוקיאניה,
מאפ, כנצור, מצפא, סולטן, מזתים, מצרים,
תורגמן, אמלט, גוברין, מזאר, הדס, איר, איר2

סססס

18/11/90 104
18/11/90-2

November 15, 1990 Letter to Foreign Minister Levy
From Secretary Baker

Dear David,

I wanted to brief you on my recent trip. More than anything else it convinced me that the international community remains united in its aims and its resolve on the Gulf. Everywhere I went, and every leader I spoke to agreed that there must be no face-savers or rewards for Saddam, and no partial solutions.

There also was a strong consensus that Saddam will only get out if he is persuaded that we are serious and serious about using military force. In embarking on this trip, I felt it essential to lay the foundation for the use of force. That was necessary, in my view, to make all our options credible, and to leave Saddam Hussein with no illusions about what he must do.

We sought to lay the foundation to convey that message in two ways. First, by showing that we were getting ready militarily. To this end, I spoke of the President's decision to augment our forces significantly. I also worked out command and control arrangements and logistic support needs to make sure our forces and the other forces in Saudi Arabia can be effective in wartime.

Second, I worked to create political support for the use of force should that prove necessary. That meant developing a clearer sense of the point at which sanctions have run their course. It also meant looking at further steps by the Security Council designed to authorize all necessary means to implement the resolutions.

Frankly, we think a request from Kuwait under Article 51 of the Charter provides the legal basis for acting militarily -- and I told that to all my interlocutors. But there is a political value in having an authorizing resolution from the Security Council; that would also send a dramatic signal to Saddam.

Overall, I received a very positive response on both the military and political issues I was raising. While we clearly prefer to settle this peacefully, I believe we will, in fact, have a solid and sustainable basis on which to use force should that become necessary.

Maintaining unity is essential for our effectiveness, and I am also pleased to report that everyone I spoke with accepted my strong admonition that there be no linkage between the Gulf and the Arab-Israeli conflicts. Linkage is simply wrong. Moreover, it would reward Saddam and those who have supported him. Once again I made this very clear, and in response I heard general agreement. I was also gratified to hear again the overall appreciation among our allies for Israel's low profile posture.

We are glad that you have agreed to receive a Secretary General representative. I understand President Herzog has invited the Secretary General also to come at some point.

In light of these moves, I believe we will be far better positioned to contain this issue and head off efforts at linkage. I very much appreciate your efforts to work out an acceptable compromise in order to get this issue behind us. It is especially critical now for us to keep the focus in the Security Council on Saddam Hussein, his egregious acts, and the need to take the necessary steps to reverse his aggression.

That's where my attention is going to be riveted over the next few weeks. At the same time, I think we do need to be thinking very hard about how we move forward on Arab-Israeli peace. I know you agree that there will be no longer term stability in the region, even after Iraqi aggression is reversed, if we have not been able to make headway on the peace process. When we met in September in Washington, and again in New York, we spoke of the need for creative ideas to overcome the obstacles to forward movement on peace. I am very much interested in hearing your ideas, and I'd like Dennis to come to Israel in early December and see you and also the Prime Minister to explore and consider your ideas.

His discussions with you and the Prime Minister could help lay the ground for our next meeting and subsequent discussions.

David, we have much that we need to do together to serve our mutual interests in a time of dynamic change in Israel and the region as a whole. As I have said to you before, I want to work very closely with you on the full range of our relations. When it comes to the issue of peace, I am also prepared to coordinate and stay closely engaged with you and the government of Israel on a process, provided I am convinced that it is serious and credible.

Sincerely,

/s/

James Baker

אאא, תוזם: 16264
אל: רהמש/1188
מ-: ווש, נר: 2186, תא: 151190, חז: 2100, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מיידי

אל : ממנכל, מצפא

דע : נאום

מאת: השגרירות, וושינגטון

מועביט - הר הבית

1. בשיחה (15/11) עם רשקו (יועץ משפטי של אגף ארבל) העריך ששיגורו של איימה לא יוריד הנושא מסדר יומה של מועביט. לדבריו בדיווחו לא יוכל איימה להתחמק מלעסוק בשאלת ההגנה על הפלסטינים. דיווחו ישמש לנושא לדיון במועביט וליישום מסקנות.

2. אשר לעמדת ארהב סיפר כי בדיון שהתקיים בשבוע החולף הבהיר המזכיר התנגדותו להטלת וטו ולכינוס החתומות על אמנת ג'נבה.

3. מעריך כי בדיון של מועביט ביישום מסקנות דוח איימה תתעורר השאלה על איזה גוף יוטל לטפל ביישום המסקנות.

4. בהמשך לפרמטרים שקבע המזכיר רשקו מעריך שיצטרכו לתת את הדעת לגבי המכשיר ליישום. בהקשר זה העלה את האפשרות להעביר הנושא לטיפול הועדה לז'א. בדרך זו ניתן יהיה לקבור את הנושא לתקופה ארוכה. במקרה וסצנריו זה יקרום עור וגידים תצטרך ישראל לדאוג לכך שהדוות שימונה לבדוק הנושא יהיה ידידותי.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
e(רס), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא,
סולטן, מזתים, סייבל, משפט

סססס

אאא, חוזם: 16233

אל: רהמש/1173

מ-: וושינגטון, נר: 275, תא: 151190, זח: 1817, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל: מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון.

קצר נפגש הבוקר עם 25 יהודים בניו יורק בהזמנת הקונגרס היהודי העולמי. אני מניח שתקבלו דיווח על הפגישה מניו-יורק. אחד ממשתתפי השיחה צלצל אלי כדי לדווח שקרצר הטיל את כל האחריות להפסקת התהליך על ישראל. ישראל לא היתה מסוגלת להגיד "כן" ליזמתה היא ובוושינגטון תוהים אם ישראל בכלל רוצה בשלום. הוסיף שהנכהר לישראל מראש שיהיה עליה לדבר עם פלשתינאים "חיצוניים" שאם לא כן מוטב שלא להתחיל כלל במהלך וישראל הסכימה לכך ואח'כ נסוגה.

הוא נגע בנושאים רבים אחרים אך על כך כאמור תדווח בודאי הקונסוליה.

שילה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, תוזס: 15643

אל: רהמש/1109

מ-: המשד, תא: 151190, חז: 1636, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מידי

913.11

נציגויות

הנדון: דף מצפ'א מס' 78
לשנועיים 1-15 בנובמבר 1990

עיקרי הדברים

שבועיים האחרונים בולטים שני נושאים מרכזיים. הראשון הינו בחירות הביניים שנערכו בכל רחבי ארה"ב ב-6.11. הקונגרס, שהינו מעוזה האיתן ביותר של ישראל, חשוב לנו, שכן הוא המנוף העקרי המבטיח המשך התמיכה הפוליטית והחמרית בישראל ושמירת היתרון האיכותי שבינינו לשכנינו. הנושא השני הינו המשך הדיונים במועבי"ט. בעקבות שתי החלטות המועצה לשגור משלחת שתבדוק ארועי הר הבית וסרוב ישראל לקבלה העלה מזכ"ל האו"ם את רעיון כנוס החתומות על אמנת ג'נבה ומתקיימים חלופי דעות ומפגשים בין הממשל לישראל בנושא זה.

על רקע זה נפגשת משלחת מצומצמת של מנהיגי ארגונים יהודיים עם הנשיא בוש ובין היתר דנים באריכות בנושא זה. העניין גם עולה במפגשים שעורך השגריר עם צ'ייני, בייקר, סאנונו ואחרים בממשל. מנכ"ל משה"ח מבקר בווישינגטון ודן אף הוא בנושא מועבי"ט וכן בנושאים בילטרליים וטרילטרליים העומדים על סדר היום של שתי המדינות.

בשבוע האחרון (9.11) נערך המפגש התצי-שנתי לדיון בנושאי שת"פ אסטרטגי בין ישראל וארה"ב (טרם התקבל דיווח מפורט) וכן בפורום משותף חדש נערך דיון בנושא שת"פ במלחמה בסמים. אירועים נוספים ראויים לציון בתקופה הנדונה: ביקור סולידריות של מנהיגות הפדרציה היהודית בלוס אנג'לס; ולהבדיל, רצח מאיר כהנא בניו-יורק. מקנדה: בקורו של מייקל שנסטון - יועץ ה"ח הקנדי לנושא משבר המפרץ שבא ארצה לבקור מקדים לבקור שה"ח קלארק הצפוי כאן החודש. קנדה פעילה גם בנושא מועבי"ט ומחזקת ארה"ב באי הטלת וטו על אפשרות לכנוס החתומות על אמנת ג'נבה.

I. ארה"ב

א. בחירות הביניים (6.11) :

בחירות הביניים מצביעות על יציבות בהרכב הקונגרס. שיפורים קטנים למפלגה הדמוקרטית, אך סה"כ הצבעה רבה לנבחרים שהעמידו עצמם שוב לבחירות, בתמיכה מסוייגת. הבחירות התרכזו בעיקר בנושאי פנים. הרב הדמוקרטי בקונגרס התחזק ובוודאי יהווה אתגר קשה יותר בעימות קונגרס-נשיא. שעור המצביעים הגיע לכ-35 אחוז - נמוך יחסית, אך גבוה יותר (בשני אחוזים) מאשר בבחירות קודמות. מס' היהודים בניה"נ עלה מ-31 ל-33 ומספרם בסנאט (8) לא השתנה על אף הפסדו של הסנטור בושוויץ שכן במקומו נכנס סנטור וולסטון שהינו יהודי ג'כ.

הפסדו של הסנטור בושוויץ מהווה אבדה לידידי ישראל בשל מעמדו הבכיר בוועדת החוץ וקשריו לבית הלבן. תוצאות הבחירות מראות על יחס של 56:44 לטובת הדמוקרטים בסנאט (שיפור של 1 לטובת הדמוקרטים) ו-167:267 לטובת הדמוקרטים + 1 עצמאי בניה"נ. מס' מושלים במדינות כקליפורניה, פלורידה, טקסס ומסצ'וסטס נבחרו ושינו את מפת המושלים. ולבסוף - כבר התחילה המערכה

לקראת בחירות 1992. רצ'ב דיווח על הבחירות שהוכן ע"י ציר לקונגרס ונספח עבודה בקונגרס.

ב. ארה"ב/ישראל - מועבי'ט

1. עם פירסום דו"ח המזכ"ל ולאור עמדת ארה"ב בנושא, שמחד, שללה הטלת וטו במועבי'ט ומאידך לחצה עלינו לגבש קו פעולה שיתן מענה כלשהו לדרישות מועבי'ט, סוכס אצלנו על מהלך שתכליותיו היו חידוש הדיאלוג עם ארה"ב ושת"פ במהלך מול מועבי'ט שיאפשר עיקור המהלכים המגולמים בדו"ח המזכ"ל והצעת ההחלטה הבלמ'זית, שהופצה בעת הדיון האחרון (שטרם הוגשה להצבעה).

2. בפגישת המנכ"ל עם עוזר המזכיר לארצ"ל, ג'ון בולטון (1.11), חזר הלה והביע דאגתו מכך שעיראק ואש"פ ינסו במרוצת נשיאות ארה"ב במועבי'ט להסיט תשומת הלב מהמפרץ והדגיש: 'זו תהיה בעיה אקוטית עמה נצטרך להתמודד' בולטון סבור שעלינו להתיר ביקורו של איימה ואף הציע כי נאמר שקראנו דו"ח המזכ"ל ושלדעתנו אינו משקף את אשר ארע בהר הבית ועל כן אנו מזמינים את איימה. גם בשיחת המנכ"ל עם עוזר המזכיר לנושאים מדיניים בוב קימט הועלתה הנקודה שישנה מגמה באש"פ ובקרב גורמים העומדים לצידו ולצד עיראק להעמיד ארה"ב במצב של 'הפסד בכל מקרה'. גורמים אלה מעריכים שבין אם תעבור החלטה אנטי ישראלית ובין אם תטיל ארה"ב וטו, יצאו הם נשכרים. קימט הדגיש שאע"פ קיימים הבדלי גישות בין ישראל וארה"ב בנושא הארוע בהר הבית, אין הם רוצים בהמשכס.

3. בפגישת המנהיגים היהודים עם הנשיא בוש (8.11) התמקדה השיחה בעיקר בנושא מועבי'ט בעקבות תקרית הר הבית. הנשיא הבהיר כי ללא שת"פ ישראלי עם האו"ם, עדיפה אופציית ג'נבה.

4. בסוף השבוע שעבר (9.11) העברנו לידי האמריקאים את עקרונות המהלך הישראלי המתבסס על 4 נקודות:

א. נציג המזכ"ל, קלוד איימה, יוזמן לישראל כהמשך לביקורו מיוני ש.ז. ובמנותק מהחלטות מועבי'ט 672 ו-673.

ב. האמריקאים יכשירו את הקרקע אצל המזכ"ל כדי להביא להודעה מוסכמת על שליחות איימה עפ"י התנאים הנ"ל.

ג. לאור הסכמת ישראל תפעל ארה"ב להורדת הנושא מסדה"י של מועבי'ט.

ד. במידה וארה"ב לא תוכל להבטיח וטו על הצעות החלטה עתידיות אנו מצפים ממנה להתייצבות ותאום הדוקים עמנו אחרי שובו של איימה.

5. השיחות האינטנסיביות שקויימו באמצעות השגרירות בווש' ונאו"ם הניבו תגובה אמריקאית וזו ניתנה ע"י תת-המזכיר איגלברגר ועיקרה הסכמה אמריקאית לנקודות הנ"ל. השגריר פיקרינג שוחח על כך עם עוזרי המזכ"ל (הנמצא מחוץ לנ"י) והשגריר ארידור כבר העביר באמצעות לאיימה את ההזמנה למזכ"ל.

6. בשלב זה, לאור המהלך הישראלי, אנו מצפים להנמכת הנימות הצורמות שהושמעו בפומבי ע"י ארה"ב וחזרה לאפיק של הידברות עניינית בצינורות המקובלים.

ג. יחס הנשיא בוש לישראל

בפגישת המנהיגות היהודית עם הנשיא בוש (8.11), שבה דנו בנושא מועבי'ט וכן בסוגיית החלק השני של עיסקת הנשק עם סעודיה (הנשיא יאבק למימושה), באו לביטוי מספר מאפיינים שעשויים להעיד על יחסו, לאורך זמן, של הנשיא כלפי ישראל והנהגתה:

- הנשיא בקי בפרטי הנושאים שעל הפרק בין ישראל וארה"ב. - הנשיא משתמש בלשון ביקורתית תקיפה וכעושה כלפי מדיניות ישראל והנהגתה. (פרשת הר הבית, התנחלויות וכד'). - הנשיא ביקורתי מאוד כלפי ראש ממשלת ישראל. -

הנשיא אינו בוחל בלשון כמו-מאיימת הן כלפי ישראל והן כלפי המנהיגות היהודית האמריקנית (לדוגמא, הבהיר כי צפויים למאבק חסר פשרות אם ינסו להכשיל החלק השני של העיסקה הסעודית). - הנשיא מעיד על עצמו, באופן בוטה, שאינו חושש להאבק ציבורית כדי ליישם מדיניות שאינה נוחה לישראל ואינה מקובלת על יהדות ארה"ב. - הנשיא עושה שימוש בטיעונים אמוציונאליים קשים. כורך את בטחון 'בניה ובנותיה' של ארה"ב הנמצאים במפרץ עם ביצוע העיסקה הסעודית. טוען שהתנגדות אמריקנית לכל מאמצי האו"ם ללחוץ על ישראל בסוגיית הר הבית - תעמיד את שלמות הקואליציה האנטי-עיראקית בסכנה. (הערה: יהדות ארה"ב עלולה לעמוד בפני דילמה אכזרית: אי-קבלת דעת הנשיא שקולה להיעדר פטריוטיות ובגידה באינטרס הלאומי).

ד. המז'ת בעקבות משבר המפרץ

1. בשיחות שקיים המנכ"ל בווישינגטון (1.11 - 30.12) עם עוזר-המזכיר לנושאים מדיניים - קימט, עוזר תת המזכיר לסיוע בטחוני מדע וטכנולוגיה - ברטולומיאו, מנהל צוות התכנון - דניס רוס, עוזר המזכיר ל-NEA - קלי, עוזר המזכיר לארבי'ל - בולטון, עוזר המזכיר לאפריקה - כהן, ועוזר ראש ה-NSC - האס, עלו מס' נושאים ביניהם נושא המפרץ לפני מזה'ת אחרי פתרון המשבר הנוכחי: - .

- בפגישה עם קלי (31.10) העלה האחרון תהיות האם לאחר המלחמה (אם תפרוץ) תדמה עיראק לרפובליקת ויימר. קלי מצדד בפירוז עיראק בין אם יפתר המשבר בדרכי שלום ובין אם תפרוץ מלחמה. קלי הוסיף שאם המשבר יסתיים בהצלחה יגבר שת"פ בין המפרציות, מצרים וסוריה וזהו תהליך שכולל בתוכו גם סיכון ו'הפיזיקה והפסיכולוגיה באיזור תשתנה'. צריך שהסדרי הבטחון שיכוננו לאחר המשבר יכללו את ישראל, ושבינה לבין מס' משכנותיה ישררו קשרים מדיניים. קלי טוען כי השינוי האסטרטגי הכרוך בכניסת טילים לטווח רחוק לאיזור הופכת עניין קידומו של ההסדר לדחוף יותר. המנכ"ל הבהיר כי הדיאלוג מנוסט על ההנחה בדבר שותפות אסטרטגית תוך לקיחת צרכיה של ישראל בחשבון.

- בשיחת המנכ"ל עם רוס ציין האחרון כי בעקבות המשבר תנתן למלך חוסיין אפשרות לשפר יחסיו ע"מ לזכות בסיוע וכן יהיה למלך עניין לחדש מעורבותו בתהליך השלום לא כתחליף לפלסטינים אלא כגורם משלים. הוא ציין כי במסגרת ההיערכות האזורית בעקבות משבר עיראק חושנים על התאמת CBM (אמצעים לבניית אמון) מאירופה למזה'ת.

2. במסיכת עיתונאים (8.11) נשאל הנשיא בוש על מידת התיאום בין ארה"ב וישראל (על רקע פירסומים כאילו גורמים ישראלים מוחים על היעדר תיאום) וכן על התפקיד שהנשיא צופה לישראל במקרה של מלחמה. להלן תשובת הנשיא: 'אני חושב שהעולם כולו יודע שלארה"ב יש יחסים מאוד מיוחדים עם ישראל - יחסים חזקים. אני חושב שאנו במגע קרוב עם שחקני המפתח שם במושגי אסטרטגיה. אני חושב שהם התנהגו - בהתחשב בכל זאת - מאוד טוב... אני מתכוון לדון בפרטים נוספים מעבר לכך, אך אני חש שאנו על ערוץ (WAVELENGTH) טוב שם... יש לנו כמובן כמה חילוקי דיעות'.

- ראוי לציין כי בפגישת נימוסין בין השגריר שובל וראש מטה הבי הלבן - ג'ו סנונו, ציין האחרון לדברי הנשיא שלעי"ל נועדו 'להעבי מסר רצינות כוונות הנשיא לישראל'.

דובר מחמ"ד שנתבקש להגיב בנדון (9.11) ציין שארה"ב נמצאת ב'מג קרוב עם הישראלים לאורך תקופה זו... ישראל סיגלה פרופיל נמוך ואנ חושבים שכך מתאים'.

ה. ביקורת על הממשל בנושא המפרץ הפרסי

לראשונה, מתנהל ויכוח ציבורי חריף בנושא המשבר במפרץ, כאשר משתתפים בו, בין היתר, פוליטיקאים כמו הסנטורים ג'ורג' מיצל, דמוקרטי - מנהיג הרוב בסנאט, (שהתבטא ברציון טלוויזיה ב-11.11 CBS) סאם נאן, דמוקרטי - יו"ר הועדה לכוחות המזוינים בסנאט, שהתבטא ברציון לרשת הטלוויזיה ABC ב-11.11) והנרי קיסינג'ר (במאמר בווישינגטון פוסט 12.11).

הביקורת התחילה בעקבות התחושה שפרוץ המלחמה מתקרב, בעיקר בעקבות התגבור

החד בכוחות היבשה. תחושה זאת חריפה עוד יותר עקב הטענה על חוסר תיאום בין הממשל והקונגרס. הניקורת מתרכזת בכמה תחומים:

1. השאלה בצורך לצאת למלחמה: סנאטור נאן טוען, שמלחמה צריכה להיות האופציה האחרונה של ארה"ב. ארה"ב לא אפשרה לדי זמן לעבור כדי לבחון את מידת האפקטיביות שבאמברגו. במקרה שהממשל כבר החליט שהאמברגו אכן נכשל, אמר הסנאטור, הריי שהיה מקום להודיע על כך לציבור ולקונגרס. קיסינג'ר הצביע על חוסר ההגדרה הברורה של האינטרסים החיוניים של ארה"ב, דבר שעלול לפגוע בתמיכת הציבור והקונגרס בהחלטות הממשל.

2. עיתוי המלחמה: סנאטור נאן חושש שארה"ב רצה למלחמה, כאשר עד כה נתן הממשל לשאלות של מזג אוויר, חגים ולוגיסטיקה להכתיב את מדיניותו. לפי דבריו אפילו אם בוש פועל כעת במטרה לאיים על צאדאם, יכולה ארה"ב להשאר ללא מרחב תימרון וללא גמישות תגובה.

3. הזכות להכריז מלחמה: הסנאטור ג'ורג' מיצל חזר והדגיש את חובתו של הנשיא לפעול לפי החוקה וה-WAR POWERS ACT בהכרזה על מלחמה במקרה והמלחמה תפרוץ בעקבות 'A SPECIFIC, CONSCIOUS DECISION' ע"י הנשיא ולא כמעשה של הגנה עצמית.

4. האסטרטגיה הלא מוגדרת של המלחמה: בניתוח המצב שעשו סנאטור נאן ואחרים קיים חשש למלחמה יבשתית שעלולה להוביל לקורבנות אמריקנים רבים. חד עם זאת הוא גם מזהיר מהמגמה האומרת שרק מלחמה מהירה תקבל את תמיכת הציבור האמריקני. נאן מזהיר מגישה שבה שיקולים של יחסי ציבור יכולים להביא לאסטרטגיה מוטעית. במקרה של מלחמה, חושש סנאטור נאן מבני בריתם של האמריקאים, במיוחד הערבים, שיפקירו אותה. לפי דבריו: 'AMERICA IS PART OF THIS FORCE BUT WE SHOULDN'T BE THE ONLY PART OF IT'.

5. תוצאות המלחמה:

סנאטור נאן תיאר מספר אפשרויות:
א. קורבנות רבים, מצב שיספיע על תמיכת הציבור בממשל. במשאל, שהתקיים, אומר הסנאטור, כבר רואים ששליש מציבור הבוחרים יתנגד למהלך שיביא לאבדות כבדות.

ב. מצב שבו ארה"ב תישאר פגיעה באזורים מסוימים כאשר רוב כוחותיה ירוכזו באזור אחד.

ג. הסנאטור מצביע על אפשרות שאם ארה"ב תילחם לכדה, יכול הדבר להתפרש בעולם הערבי כמלחמה בין המערב לאיסלם. מזכיר המדינה לשעבר קיסינג'ר הצביע על כך שבהעדר פיתרון חד וחלק (כדוגמה בעקבות מו'מ ארוך) יכולה יריק להמשיך ולהוות איום על האזור, כאשר אמינותה של ארה"ב תהרס.

סכום: התבטאויות אלו הינן ראשוניות, לעומתן מסתמנת מגמה (ביחוד אצל הדמוקרטים) למצוא דרך להבעת הסתיגותם מבלי שהדבר יתפרש ע"י צאדאם חוסיין כחוסר החלטיות אמריקני ובאותו זמן גם הנשיא לא מקבל צ'ק פתוח (BLANKET APPROVAL) הדמוקרטים חוששים שמדיניותם זו עלולה להתפרש ע"י הציבור האמריקאי כחוסר תמיכה בנשיא בעת משבר.

1. ישראל-ארה"ב-אתיופיה

1. ב-29.10 שיגרה קבוצה של 48 מחברי בית הנבחרים מכתב לנשיא אתיופיה בנוגע למצב הגירת יהודי אתיופיה, התקדמות בתהליך השלום במדינה זו, ומצב ז'א. לדעת חתומי המכתב, הבטחות לשיפור במצב הגירת היהודים לא מומשו. אין שום תכנית ממשלתית אתיופית לקדם תהליך וסיום מצב המלחמה בתוך המדינה ופיוס לאומי. מצב ז'א לא השתפר. לאור מצב עניינים זה יקשה על אלה בקונגרס המודאגים ממצוקת העם האתיופי, לפעול לקידום יחסי ארה"ב-אתיופיה וכל קידום שכזה מותנה בשיפור משמעותי במצב ז'א, איחוד משפחות והתקדמות לקראת הסדר המלחמות הפנימיות במדינה. בין ראשי החותמים על מכתב זה היו המורשים סולארז, וולפה, גילמן ואקרמן.

2. במקביל מתכנס בעצם ימים אלה (11/14-13) מפגש משולש ישראל-אמריקני-אתיופי באדיס לדיון בנושאים בעלי ענין משותף לכל הצדדים. הרעיון הועלה בשיחות המנכ"ל עם כהן וקימט בעת בקורו בושינגטון. (דוח טרם התקבל)

ז. מפגש דו-לאומי בנושא סמים עם ארה"ב (5-6.11.90)

משלחת ישראלית בראשות מזכיר הממשלה אליקים רובינשטיין (המשמש גם כיו"ר הרשות למלחמה בסמים) קיימה שיחות בנדון עם משלחת אמריקנית בושינגטון. בצד המארח השתתפו אנשי הרשות האמריקנית למלחמה בסמים בראשות השגריר מל לויצקי, עוזר מזכיר המדינה לעניינים בינ"ל הקשורים בסמים. המשלחת הישראלית הציעה מיסוד המפגשים וכן הסכם בילטרלי לקביעת מסגרת היחסים בנושא הסמים, לרבות חילופי מידע, הכשרת כח אדם ומחקר. הוסכם כי תוגש הצעה מפרוטת להתייחסות חיובית מצידם. האמריקנים ביקשו סיועה של מדינת ישראל בהקשר ליוזמות שלהם לשיפור הפעולות באו"ם בסוגיית הסמים.

ח. הסגרת מחבל פלסטיני מארה"ב לישראל

מחמוד עטה (37) מחבל פלסטיני, אזרח ארה"ב, הוסגר ב-1987 מונצואלה לארה"ב (בזמנו בקשו ישראל וארה"ב הסגרתו) וכעת הוסגר לישראל (30.10). האיש שהיה בלוא בניו-יורק 3 שנים, יעמוד בישראל למשפט באשמת השתתפות בירי על אוטובוס ישראלי בשטחים (1986, נהג האוטובוס נהרג) עפ"י דברי מחמ"ד המחבל חבר באירגונו של אבו-נידאל והאירגון עצמו איים לפגוע במטרות אמריקניות אם אכן יוסגר לישראל. דובר מחמ"ד (26.10) ציין שבידי הממשל מידע המאשר שהאיומים רציניים (בעיקר נגד כלי שיט ומטוסים בים התיכון, אירופה והמזרח). הסגרתו של עטה לישראל אושרה ע"י שופט פדראלי בניו-יורק בספטמבר 1989 ועירעורו האחרון נדחה ע"י בית המשפט העליון האמריקני ב-31 אוגוסט 1990.

ט. משלחות סולידריות

פעילות הקונכ'לים בנושא נושאת פרי וקהילות שונות מתארגנות למשלוח קבוצות מטעמן. משלחת ראשי הפדרציה בלוס אנג'לס ביקרה בארץ בסיור בזק בו נפגשו, ראו ושמעו על קשיינו בענייני קליטה, תקציב ובטחון. הסיור היה מוצלח והמטרה היא שראשי הפדרציה יעודדו את הקהילות השונות מאזורם לעשות להגעת משלחות גדולות ארצה.

י. רצח כהנא

הרצח זכה לסיקור נרחב ברשתות הטלוויזיה השונות ברחבי ארה"ב ודיווחים עיתונאיים רבים. הנימה הכללית היא של גינוי וזעזוע, תוך איזכור עמדותיו המוגדרות בגזעניות של הנרצח והבעת תקווה שהארוע לא יגביר האלימות בין ישראלים לפלשתינאים. דובר הבית הלבן גינה חריפות את הרצח (6.11) והגדירו כ-'DESPICABLE AND COWARDLY ACT' תוך גינוי אפשרויות למעשי נקמה, כאשר בדיווחי התקשורת יש התייחסות לאיומי הנקמה של פעילי 'כך' בארץ ובארה"ב.

בניו-יורק התקבל הרצח בהלם כאשר הכסוי התקשורת היה דרמטי והתייחס לרקעו הניו-יורקי של הנרצח. בקרב ראשי הארגונים קיימת תחושה של חרדה ממעשי טרור עתידיים כלפי יהודים בעיר; רצח כהנא נתפס כרצח רב יהודי כאשר הידיעות על רשימת יהודים המועדים לפיגוע (ניו-יורק פוסט - 7.11) מוסיפה למתח ולחשש.

II. קנדה

א. קנדה - הסכסוך במפרץ

1. מייקל שנסטון - יועצו המיוחד של שה"ח הקנדי לענייני מז'ת והמשבר במפרץ

בא לישראל (7-8/11) במסגרת סיור אזורי על רקע המשבר במפרץ. מטרת הבקור עפ"י הנסות הקנדי היתה לעמוד מקרוב על עמדתנו והערכת המצב ביחס לארועי המפרץ ומצבם של הגורמים השונים שם. בפועל הקדיש חלק ניכר מדבריו גם לנושא הפלסטיני. פגישותיו כללו שיחות עם שהב"ט, ס/שה"ח, מנכ"ל משה"ח, ראש אמ"ן, ראש ממ"ד, פגישה עם ח'כים ואנשי אקדמיה. התרשם שהאמריקאים מאמינים ביכולתם להשמיד מערך הטילים העירקי תוך 24 שעות וכי אינטרס כללי הוא שצאדם ירד מהבמה. מעמד הנסיכויות בתוך המשבר לוטה בערפל, אינו רואה את עירק מגיעה לדרגת מנהיגות בנוסח הנאצריסטי. המצב הגרוע ביותר שיכול, לדעתו, להתרחש הוא נסיגה של עירק מתלק מכווית ללא פגיעה בצבאה וכן גרוע מצב שבו יתרחש הסדר פוליטי שיעניק לו הישגים מסוימים. המצב הטוב ביותר הנו מלחמה קצרה ובעוצמה גדולה.

2. באשר לנושא הפלסטיני טען האורח שישראל אינה מודעת למצב הקשה והנושא בצד הפלסטיני. יצא כנגד החוק למניעת מפגשים עם אש"פ, אמר כי האונוס נמצא כעת אצל ישראל להדבר עם הפלסטינים וכי הוא מאמין שמפגש של הצדדים יכול להביא לבסיס ולהבנה. קנדה היתה רוצה לראות מהלך ישראלי ולו גם מהלך צנוע לחידוש הדיאלוג עם הפלסטינים.

3. בהמשך לדברים שהשמיע יועץ שה"ח הקנדי בנושא, ראוי לציין דברים שהשמיע מקור אחר המקורב לשה"ח הקנדי, לדבריו, רה"מ קנדה עומד בקשר יום יומי עם הנשיא בוש, המעריך את התמיכה הבלתי מסוייגת של קנדה ודעותיו של רה"מ מלרוני. לדברי אותו מקור - הערכת גורמים מוסמכים בנדון הוא שארה"ב תתקוף בקרוב לאחר שתדאג למצוא סיבה שתתקבל על דעת הקהל האמריקאית והעולמית. כינתיים מתארגנת משלחת פרלמנטרית קנדית בת 3 חברים (נציג מכל מפלגה) שתצא לעיראק בקרוב כדי לדון בעניין שיחרורם של בני הערובה הקנדיים. שה"ח שעד לפני זמן קצר התנגד למשלחות מסוג זה הודיע הפעם (6.11) שעמדתו היא לא להיות מעורבים רשמית, אך חברי המשלחת יזכו לסיוע מצד השגרירות בבגדד.

מעניין לציין שקודם לכן ניסה חבר פרלמנט מהמפלגה הדמוקטית החדשה לצאת כעצמו לעיראק, אך הוא סורב בטענה '...שעיראק מוכנה לקבל משלחת רמת דרג וחבר פרלמנט בודד אינו עונה לקריטריון הנ"ל'.
ב. קנדה-ישראל-מועבי"ט

בשיחות שקיימו השגריר וסגנו כמשה"ח בוטאה עמדה ממנה משתמע כאילו אין קנדה מעונינת בכינוס החכרות החתומות על אמנת ג'נבה, לעומת זאת ממקור אמריקני נמסר לנו שאחת הסיבות שאין ארה"ב מביעה התנגדות למפגש הנ"ל הוא כתוצאה מלחץ קנדי ובריטי. בשיחות הנ"ל העלו הקנדים הצעה שנשכים או אף נודיע ביוזמתנו על נכונותינו לקבל שליח אישי של המזכ"ל בעקבות דו"ח זמיר, תוך הבהרה שאין הדבר מהווה תקדים או עלול לפגוע בריבונות ירושלים. הערכה נוספת שהובעה היתה, שמצבנו עם עזיבת קנדה את מועבי"ט, יהיה קשה הרבה יותר. . .

נספח בנושא: בחירות ארה"ב - 6 נובמבר 1990

1. מצ'ב תמונת מצב של הבחירות בסנט, ביה'נ והמושלים, אשר הוכנה ע"י הציר לקונגרס ונספח העבודה בווישנגטון

2. תוצאות הבחירות לסנאט מבשרות רווח של מושב בודד למפלגה הדמוקרטית, אשר יהפוך את השתלטות הרפובליקנים על הסנאט ב-1992 למשימה כמעט בלתי אפשרית. לתבוסתו של באשוויץ, הרפובליקני הבכיר בתת-ועדת החוץ למה"ת, הנמנה על בכירי מפלגתו בסנט, תוצאות ברורות לגבי ישראל. הסנטור הנבחר, פול וולסטון היהודי, שהיה אחד מיוזמי מסע הבחירות של ג'סי ג'קסון ב-1988, 3 סנטורים חדשים הצטרפו - במקום 3 פורשים - ומאזנם חיובי לישראל.

3. תוצאות הבחירות לביה"נ מהוות רווח של 8 מושבים לדמוקרטים ומשנות המאזן הדמוק' - רפוב' ל-267 : 167 ועצמאי בודד. אמנם הכרסום במפלגת הבית הלבן קטן מן הממוצע לבחירות ביניים, אך בהתחשב במספר המצטמצם של המושבים הרפובליקנים, ולאור צפיות החודש שעבר, הרי שמדובר במהלומה משמעותית.

4. תוצאות הבחירות למושלות מהוות את המכה הקשה ביותר - מבין 3 מערכות הבחירות - לרפובליקנים בכלל ולנשיא בפרט (עם העיניים לחלוקה מחדש של צירי ביה'נ, למפוי מחודש של אזורי הנחירה ולבחירות 1992). 36 מושלים

עמדו לבחירה ומתוכם 20 דמוק' ו-16 רפוב'. המאזן הקודם היה 21:29, והמאזן הנוכחי של 50 המושלים הוא: 28 דמוקרטים, 19 רפובליקנים, 2 עצמאיים ומרוץ נוסף שיוכרע ב-RUNOFF.

5. תוצאות הבחירה לסנאט, לביה"נ (ובמיוחד) למושלות מהוות מכה לתדמיתו של הנשיא בוש. הנשיא מיקד מאמציו בימים האחרונים למערכות הבחירות למושלות בקליפורניה, טקסס ופלורידה. מעמד הנשיא מכורסם ע"י נצחון הדמוקרטים בטקסס ופלורידה, ובמיוחד בטקסס המהווה את מדינת הבית המאומץ של בוש, שם ניצחה אן ריצ'רדס אשר הפכה ליריבתו האישית. איבוד משרות המושל בשתיים משלוש המדינות הקריטיות במבוכ המפוי מחדש של אזורי הבחירה (קליפורניה מרויחה 7 מושבים, פלורידה - 4, טקסס - 3), יהווה מכה קשה לרפובליקנים (לפחות) בעשור הבא, ויקשה על תפקוד נשיאים רפובליקנים.

6. תוצאות הבחירות מבטאות מכה למצדדים בהעלאת מיסים, וע"י זה מעניקות מהלומה נוספת לבוש ותימוכין ליריבו הרפובליקני אד רולינס (אשר הינחה מועמדים רפובליקנים להתכחש לנשיא ותמיכתו בהעלאת מיסים). מושלים בניו אינגלנד שלמו ע"כ במשרותיהם (ע"י פרישה או תבוסה) במסצ'וסטס, קונקטיקט, ורמונט ורוד - איילנד, וכך גם בפלורידה, קנזס ואוקלוהומה. מושלת נברסקה נוצחה בקרב צמוד אשר במרכזו עמדה גם השאלה: 'האם המושלת העלתה מיסים?' הסנטור הדמוקרטי בראדלי, הנחשב למועמד פוטנציאלי לנשיאות, ניצח במערכה צמודה מול יריבה עלומת שם, כאשר שימש מטרה לזעם תושבי ניו-ג'רסי על עליית מיסים חדה ביוזמת המושל הדמוקרטי פלוריו.

7. תוצאות הבחירות מנשרות שנתיים סוערות - עד לבחירות 1992 - לפוליטיקה בארה"ב בכלל ולנשיא בפרט:
- הדמוקרטים 'מריחים דם' לקראת הבחירות לנשיאות, ובנגוד לתחושתם לפני חודש אין הם רואים בבוש נשיא שאינו ניתן להבסה.

- מושלים וסנטורים דמוקרטים (דוגמת קואמו מניו-יורק, קלינטון מארקנסו, בנטסן, נאן, רוב וכו') עשויים לערער על הנהגת בוש אם יעריכו שהנשיא מוביל מפלגתם למפלה.

- יחסי נשיאות - קונגרס יאופיינו ע"י עימות יותר חריף מן השנתיים האחרונות.

- יחסי הכוחות החדשים בביה"נ יקשו, עוד יותר, על הנשיא להטיל וטו אפקטיבי.

- המפוי מחדש של אזורי הבחירה, הפרישה האפשרית של כ-100 צירי ביה"נ ב-1992 (יחד עם 'קופת הבחירות') והנצחונות הדחוקים של חלק מן הנבחרים, יתסיסו עוד יותר את השנתיים שלפני בחירות העשור ב-1992, ויחדדו את הפוליטיזציה בפעילות הקונגרס וביחסי קונגרס דמוקרטי - נשיא רפובליקני.

8. תוצאות הבחירות ממחישות את ערעור מעמד ה-INCUMBENTS. אמנם רק סנטור בודד (באשוויץ), מסך 35 אשר התמודדו, נוצח, ורק 15 צירי ביה"נ איבדו מושביהם, (8 רפוב' ו-7 דמוק'), אך אכזבתם של 14 מושלים (אשר פרשו או נוצחו) מנטאת באופן הישיר והמוחשי ביותר את זעם הבוחר נגד נבחריו. בעוד שסנטור וציר ביה"נ יכולים להתכסות באיצטלה של נושאים לאומיים והילת בעיות חו"ב, הרי שהמושל נתפס כאחראי לחולאי החברה. המושל אף נהנה מ'מתנתו' של צדאם חוסיין ל-INCUMBENTS: - התיצבות מאחורי הנבחר (נשיא, סנטור או ציר ביה"נ) בשעת חרום לאומית.

המספר הזעום של ה-INCUMBENTS אשר נוצחו, מטעה את העין. הנתון המשמעותי הוא הנצחון הדחוק של חלק מן ה-INCUMBENTS (בנגוד לנצחון סוחף בעבר), אשר מהווה גרוי חזק ביותר לקריאת תגר נמרצת לקראת 1992 (קואמו, בראדלי, וג'ינגריץ' 'התחלקו' בקושי פנימה...). אפשר לומר כי תוצאות הבחירות אינן מאפשרות לאף נבחר לנוח על זרי דפנה. משום כך יש לצפות כי האוירה המתוחה של טרום בחירות 1990 תאפיין את עבודת ה'גיבעה' - ואפילו את מרבית הסנטורים המשוחררים כביכול ממתח הבחירות עד בחירות 1992.

יוסף למדן

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מרכזאיסוף, יגר, אסיה, אוקיאניה,
מאפ, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים, מצרים,
תורגמן, אמלט, גוברין, מזאר, הדס, איר, איר2

טסט

1990-11-15 21:06
NOV.14 '90 17:42

MASHABAT KESHER

1489295 02
P.2/2

72 292 1168

2/2

--THE EMBASSY IN TEL AVIV HAS RAISED WITH THE GOVERNMENT OF ISRAEL THE ISSUE OF THE ADMINISTRATIVE DETENTIONS OF RADWAN ABU AYYASH, ZIAD ABU ZAYYAD, AND AHMED AL-YAZILI.

--MOREOVER, WE HAVE LONG BEEN OPPOSED TO ISRAEL'S PRACTICE OF DETENTION WITHOUT CHARGES OR TRIAL, AND HAVE REMINDED ISRAEL OF THIS FACT.

--OUR OPPOSITION IS BASED ON A FUNDAMENTAL BELIEF THAT INDIVIDUALS WHO ARE SUSPECTED OF CRIMES SHOULD BE TRIED AND GIVEN A CHANCE TO DEFEND THEMSELVES IN A COURT OF LAW.

IRAQ EMBARGO HAS GOOD CHANCE OF SUCCESS, SAYS CUTLER

(Article on TPC with Amb. Cutler, 11/14/90)

By Rosalind Mandine

USIA Staff Writer

Washington -- The United Nations-sponsored economic sanctions against Iraq for invading Kuwait have a good chance of succeeding, according to a former U.S. ambassador to Saudi Arabia.

"Although, historically, sanctions have not been too successful, I believe that in this case there is a better chance for success than in any other case," Ambassador Walter Cutler said in a telephone interview with a Saudi journalist.

Cutler, now president of Meridian House International in Washington, was interviewed by the editor-in-chief of Al-Jazira newspaper, Mohammed Nasir bin Abbas, in Riyadh, on a U.S. Information Agency-sponsored telephone conference November 14.

A "policy of tough, universally applied sanctions is probably the best policy that could have been adopted at the time of the invasion," Cutler said.

He said it is unrealistic to expect the sanctions to work in only three months time, adding that "obviously, they're going to take longer to work."

The question now is how long should the world wait for the embargo to work, he said. "At what point do we decide that the sanctions policy is not working and, therefore, we should adopt military measures?"

A political and diplomatic solution to the gulf crisis is preferable, Cutler said, adding that the United States supports a dialogue between Iraq and Kuwait to settle its pre-invasion differences.

"I think we all would like to see a settlement that does not involve military conflicts," he said.

"I would like to think that if we can keep this coalition together, and if we can continue to tighten the noose, that Saddam Hussein will soon decide that in order to save his neck and maybe a little bit of his face, he will decide to abandon Kuwait," Cutler said.

Cutler pointed to the effects of the embargo and weariness of the Iraqi military as factors that would influence Iraq's decision to withdraw from Kuwait.

"It is hard for me not to believe that Iraqi soldiers, many of whom were called into military service almost ten years ago,

and who are still there, cannot be getting weary and demoralized, particularly as they see the world lining up against their leader. So I'm not totally convinced that if there is to be fighting, that the Iraqi army will perform as well as perhaps some analysts believe," Cutler said.

The Iraqi military has also suffered a lack of "spare parts and other material needed for a sustained period of fighting" due to the international embargo, he noted.

"Hopefully, Saddam Hussein, realizing all these problems, and realizing that the world is serious about getting him out of Kuwait, that he will decide to get out himself before his roof falls in," Cutler said.

Asked about Iraq's real motives for the invasion of Kuwait, Cutler responded, "Saddam Hussein, having survived an eight-year war with Iran, and faced with massive recovery problems, and having spent all of his country's financial reserves on that fruitless war, decided that moving into Kuwait was the quickest, easiest way to resolve his own domestic problems."

"But beyond that, I think that it reflected his desire to become the unchallenged political leader of the Middle East by using military means to extend his influence and power," Cutler said.

"If, in fact, the price of oil was his major concern, he had no reason to invade Kuwait, because that problem had been resolved just before the invasion," Cutler said. He noted that Saddam Hussein's claims that Kuwait is historically part of Iraq "are not taken very seriously" here.

Despite Saddam Hussein's claim to being the defender of Iraqi and Arab causes, "the irony is that his country and his people are going to emerge from this crisis even worse off than they were before they started," Cutler said.

On Iraq's holding of hostages, Cutler said "the use of these hostages as human shields to protect military installations is a new tactic which is deplored here."

"President Bush has made it clear that he is not going to let the hostage issue be the driving force of our foreign policy," Cutler noted.

"There are major issues of principle here regarding the blocking of aggression, and I think that it's important that we avoid giving too much emphasis to the hostage dimension of the problem," Cutler said.

Cutler underscored the U.S. rejection of any linkage between the Palestinian question and the gulf crisis. In this regard,

"Saddam Hussein is mixing apples and oranges," he said.

The United States does "believe that the problem of the occupied territories certainly should be resolved and resolved through negotiations," the ambassador said.

The gulf crisis has "increased American awareness that the problem between Israel and the Arabs, the problem of the Palestinians must also be given higher priority if there is ever to be lasting stability in the Middle East," Cutler said.

The resolution of the gulf crisis must come first, he stressed. "We must focus on resolving the Kuwaiti crisis, and not try to do everything at once. Otherwise, we will probably end up doing nothing," Cutler said.

NNNN

אאא, חוזם: 14632

אל: רהמש/1048

מ-: ווש, נר: 2158, תא: 141190, זח: 1345, דח: ב, סג: סו,

כבב

סודי / בהול

אל: מנהל מצפ'א

דע: נאו'מ

מאת: השגרירות, וושינגטון

מעצר אבו עייש וזיאד אבו זיאד.

1. בשיחת טלפון עם קרצר (14.11) מסר כי בכוונתם להנחות את בראון להעביר מורת רוחם בעקבות מעצרו של אבו עייש וזיאד.

2. בהנחיות שישלחו יבקשו את בראון להביע תקוותו שהשניים ישוחררו FORTH WITH.
הדבר חשוב במיוחד על רקע המאמץ באו'מ לקדם שליחות איימה. מעצרו של דוברים פלסטינים עלול לחבל במאמץ לשגר את איימה לאיזור. להערכתו אש'פ (שמתנגד לשליחות איימה) ינצל את מעצרו של הפלסטינים למנוע שליחות איימה.

3. קרצר הוסיף כי בימים כתיקונם היו מסתפקים בהשמעת ביקורת עקרונית לגבי מעצרים מנהליים, אך כעת יש להם ביקורת גם לגבי העתוי.

4. בתגובתי פירטתי הסיבות למעצר כמפורט בחומר שקבלנו.

שטיין.

אי =

פופצה: שהח, ששהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, e(שהבט), בנצור, מצפא, סולטן, מזתים, סיבל, משפט, ברנע, ארבבל, ר/מרכז, ממד, e(רס), אמן

סססס

12216:חוזם, אאאא
אל:רהמש/887
מ-:המשרד, תא:131190, זח:1142, דח:מ, סג:שמ,
נכב
88665
שמור/מידי-אישי

אל: נאו'ם, ניו יורק, השגריר
ושינגטון, השגריר

עם סגירת המעגל עם האמריקאים שלוחה לכם הערכתנו על הדרך בה ניהלתם את
המו'ם. היה זה מבצע מורכב ועדין ואנו מעריכים שהשגנו את המירב בנתונים
הקיימים. אנו מקווים שההבנה שהושגה בנושא זה עם האמריקאים תהווה נדבך
במערכת יחסים של דיאלוג ידידותי ופורה בכל התחומים. אנו גם מקווים
שבסופו של הדבר נצליח גם לסכל מהלכים שליליים אפשריים כמועב'ט.

ברכות
ממנכ"ל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל, 2, בנצור,
מצפא

סססס

אאא, חוזם: 13421

אל: רהמש/982

מ-: ווש, נר: 2155, תא: 131190, זח: 2100, חד: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיידי

אל: מנהל מצפ"א

דע: לשכ' שה'ח

מאת: השגרירות וושינגטון

יחסי ישראל - ארה"ב על רקע משבר המפרץ

1. בהעדרו של ריצרד האס (שנלווה למזכיר המדינה במסעו) נפגשו סמנכ"ל בנצור והחת"מ לשיחה (9.11) עם סגנו וולטש.

א. פגישת הנשיא - מנהיגים יהודיים

להלן השלמות למברק השגריר בנושא:

1. וולש שהשתתף בפגישה התרשם שהנשיא לא הצליח להפיג חששות המנהיגים. יחד עם זאת מקווה שהם מבינים טוב יותר מהן עדיפויותיו בשעה זו.

2. תאר את חילופי הדברים הארוכים שהתנהלו בנושא מועבי'ט-שטחים כלא פרודוקטיביים. הנשיא הבהיר כי אינו מעוניין בהטלת וטו. בנצור העיר בהקשר זה כי כדי לא להגיע להטלת וטו על ארה"ב להבהיר כי אינה שוללת אפשרות זו.

3. וולטש ציין אכזבת הנשיא מסירוב ישראל לקבל שליח מטעם מזכיר האו"מ. וולטש הדגיש עמדת ארה"ב במועביט שלא תקבע על בסיס TRADE OFF אלא בהתאם לאינטרס אמריקאי בשעה זו, קרי שמירת החזית האנטי עיראקית.

4. הנשיא התיחס קצרות לנושא ההתנחלויות. השאיר במה זו בידי סקוקרופט וסנונו. סיפר כי בתשובה לשאלת הנשיא האם קיים קונצנזוס בקהיליה היהודית בנושא ההתנחלויות השיב רייך בשלילה. וולטש סיכם הדיון בנושא זה באמרו שהצדדים לא הגיעו ל-MEETING OF THE MINDS.

ב. התיחסות הנשיא ליחסים עם ישראל במהלך מסיבת עיתונאים (1.11):

1. בנצור הביע הערכה לדברי הנשיא במסיבת העיתונאים בנושאינו.

2. לשאלה למה התכוון הנשיא כשהתיחס לחילוקי הדעות בין שתי המדינות לא ידע וולטש להשיב. שלא ליחוס ציין כי הנשיא הגיע למסיבת העיתונאים הישר מפגישתו עם היהודים במהלכה התגלעו חילוקי דעות בשורת נושאים. רישומה של השיחה עמד ככל הנראה לנגד עיניו כציין קיומם של חילוקי דעות. מעבר לכך ציין וולטש כי הנשיא נמצא בלחץ בגין משבר המפרץ כאשר לכל ברור שהמדובר במשבר שהינו בבחינת להיות או לחדול מבחינתו.

ג. מסע מזכיר המדינה בשבוע החולף:

1. לדברי וולטש מסעו של בייקר נועד לדון בנושאים אליהם התיחס הנשיא במסיבת העיתונאים.

2. ציין ההבנה הטובה אליה הגיע המזכיר בשיחותיו בסעודיה ומצרים. הסינים לדבריו נמצאים ב-ACQUIESCENCE MODE.

3. בעקבות מסיבת העיתונאים מקווה בנשיא שעיראק מתד גיסא והציבור

האמריקאי מאידך גיסא יבינו המסר.

4. בהתיחסו להצהרות מובראק למתן ארכה נוספת של 2-3 חודשים ציין וולטש כי לא מזיק אם מישהו מתבטא כך כל עוד זו לא ארה"ב.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 13431

אל: רהמש/983

מ-: ווש, נר: 2156, תא: 131190, זח: 2100, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי ח.ר.ב

אל: מנהל מצפ'א

דע: לש' שה'ח

מאת: השגרירות וושינגטון

יחסי ישראל ארה"ב

1. להלן נקודות מתוך שיחה (9.11) שקיים סמנכ"ל צפ"א (בהשתתפות החת"מ) עם ארון מילר:

א. להערכת מילר הקונטקסט של יחסי ישראל ארה"ב יכול להשתנות בעקבות משבר המפרץ. המשבר החריף את הבעיות. ישראל והממשל חדלו להבין מה קורה.

ב. במציאות האיזורית שנוצרה היה כדי להגדיל את עצבנותה וחשדנותה של ישראל וזאת במקביל לעצבנות הגוברת של הממשל לנוכח האתגר הניצב לפניו. לדברי מילר ארה"ב ניצבת בפני האתגר הגדול ביותר למדיניות החוץ שלה מאז ויטנאם. הנשיא והמזכיר מאמינים שסיומו המוצלח של המשבר יאפשר בנית מציאות חדשה ביחסים הבינלאומיים.

ג. המאמץ האמריקאי לבנית קואליציה חדשה הגבירה את חשדנות ישראל. במצב שנוצר מסרבות הנפשות הפועלות בשתי המדינות לתת לצד שכנגד את זכות הספק.

ד. מילר סבור שהמצב לא ניתן לתיקון ע"י ביקור או שיחת טלפון אלא ע"י שילוב של פעולות לטווח קצר וארוך.

ה. בטווח הקצר יש לנסות ולסיים הדיון במועבי'ט. העיר בהקשר זה כי כינוס כג'נבה של חברות הצל"א תיצור בעיה רצינית.

ו. בטווח הארוך יש לקיים הדברות (לאו דווקא ברמת נשיא-רוה"מ) בנושאים מדיניים ואסטרטגיים. בהעדר הדברות מעין זו עלולים היחסים כתוצאה מאירועים מזדמנים לצאת מכלל שליטה.

ז. בתגובתו עמד בנצור על המאחד בין שתי המדינות והדגיש המחויבות האמריקאית לישראל הנובעות משילוב של אינטרסים אסטרטגיים וערכים משותפים.

ח. על רקע הדיון במועבי'ט ולהבדיל מטיפול בנושא הערבויות הדגיש מילר הצורך בהבנה של הצדדים לריגישויות ולאינצידנטים של הנפשות הפועלות. חזר על כך ששתי המדינות נצבות בפני מטרה משותפת והיא מיגור התוקפנות העיראקית. לדבריו הנשיא והמזכיר משקיעים מאמץ בשמירת חזית בינ"ל רחבה. מטרת הקואליציה שהקימו היא לשרת מטרת רחבות שאינן צריכות לכוא בהכרח על חשבוננו. נצחון אמריקאי יהיה נצחוננו וההפך. ישראל במקרה של כשלון אמריקאי תסבול יותר מכל מדינה אחרת.

שטיין

אאאא, חוזם: 12726
אל: רהמש/906
מ-: המשרד, תא: 131190, ח: 1632, ד: מ, ס: ג, ש: מ,
בבב
שמור/מידי
913.11

אל: וושינגטון - שטיין

הנדון: דוח זכויות האדם 1990

ככל שנה עלינו להתכונן לקראת פירסום הדו"ח הנ"ל ובכוונתנו לקיים בשבוע הבא ישיבה ראשונית בנדון.

נודה אם תעביר אלינו עד סוף השבוע הצעותיך לקראת ישיבה זו (החומר הדרוש לכם וכו'), הערותיך לגבי לקחי המכצע בתחילת השנה הזאת וכן (לאחר שיחה עם שיפטר או אנשיו) ורשימת הנקודות התלויות ועומדות שלגביהן הם מנקשים הבהרות.

מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל2, בנצור,
מצפא, סייבל, משפט, רביב, הסברה, סולטן,
מזתים, @גולן/ממשפטים

סססס

אאאא, חוזם: 12174

אל: רהמש/884

מ-: אביב, נר: 159, תא: 121190, חז: 2130, דח: ב, סג: סב,

בכב

סודי-ביותר/בהול טפל

אל : רה'מ, שה'ח

דע : מנכל משהח

מאת: הדס

סודי ביותר/לנמען בלנד ח ר ב

ממודר ממודר ממודר

פגישת נשיא המדינה עם סגן הנשיא דן קוויל(12)

השתתפו מצידם: WILLIAM KRISTOL, CHIEF OF STAFF OF THE VICE PRESIDENT, C. LORD, ASSISTANT FOR NATIONAL SECURITY, JOHN GLASSMANN, ASSISTANT FOR NATIONAL SECURITY
מצידנו: ניסן לימור, אל'מ גיורא פורדס והח'מ.

1. לאחר חילופי הנרכות בנוכחות טלוייזיה וצלמים הזכיר קוויל קשריו לבין סגן הנשיא יתפתחו קשרים טובים.

2. קוויל שאל על הלכי הרוח בישראל בנוגע למפרץ ולנושאים האחרים העומדים על הפרק. נשיא המדינה השיב כי הרגשות בישראל מעורבים. ישנה דאגה בנוגע למה שנראה כאי הכנה עם ארהב. כשזה קורה על רקע המפרץ IT'S VERY MUCH ANNOYING.

דעת הקהל בישראל מודאגת. עובדה שהמדינה היחידה המאויימת ישירות ע"י צדאם חוסיין הינה ישראל. הטילים העיראקיים מכוונים נגדה. צדאם מצהיר בגלוי כי יתקוף את ישראל בנשק כימי. המרחק הוא של 600 ק"מ והטילים העיראקיים יכולים לעבור מרחק זה. הממשלה התחשבה בדאגה הרווחת בקרב דעת הקהל וחילקה את ערכות אב"כ בלי לקחת בחשבון את ההוצאה הנוספת שנאלצנו לספוג כתוצאה מעליית מחיר הנפט, הנטל עד עכשיו היה של כמיליארד דולר. ישראל הינה המדינה היחידה שנפגעה בלי שתפוצה על ככ. הנשיא מבארק זכה כבר לתמיכה כספית רבה המסתכמת בכ-15 מיליארד דולר: מחיקת החובות ע"י ארהב וצרפת סיוע סעודי ועוד.

סוריה צורפה ל- DECENT SOCIETY וגם זכתה בסיוע כספי.

עליית מחיר הנפט הכניסה סכומי עתק נוספים לסעודיה. ישראל הינה איפוא המדינה היחידה שנפגעה ישירות יותר מאשר כל מדינה אחרת כשהנטל הולך וגדל מה גם שעליה להיות במצב של היכון מתמיד למקרה של התקפה.

3. לשאלת קוויל השיב הנשיא כי אינו מאמין שצדאם חוסיין יזום התקפה. כוחה הצבאי של עירק IS OVER EXAGGERATED. הבעייה שיש עסק עם מגלומן WHO BUILT HIMSELF UP. ישראל היחידה שידעה להעריך הסכנה של אגירת הכוח העירקי. מתוך הכרת אותה סכנה, רה"מ מנחם בגין החליט ב-81 על הפצצת הכור העירקי. היום מוכנים להכיר בחשיבות ונחיצות המבצע. אך האבסורד שאפילו השנה סעיף הפצצת הכור רשום על סדר יומה של העצרת הכללית של האו"מ גם אם לא יביאו אותו להצבעה כפי שלא עשו זאת בשנים האחרונות. אך עצם הרישום אומר דרשני.

סגן הנשיא התעניין כאן בסוגיה באמרו שלא היה מודע לדיונים שהיו לפני כן ולרישום בסדר היום.

4. בהתייחסו לקואליציה שנוצרה נגד צדאם חוסיין, ציין הנשיא שישראל עומדת לימינה של ארהב. אנו יודעים ששני הכוחות שניתן לסמוך עליהם במשבר הם

האמריקאי והבריטי: אך לא על היתר. ממילא מצרים, סוריה והערבים האחרים הצהירו שלא יצטרפו לכל פעולה צבאית אלא אם יותקפו. ישראל הינה המדינה היחידה שעליה תוכל ארהב לסמוך בסופו של דבר. אנו שמרנו על פרופיל נמוך ועל איפוק. מה הלאה? קוויל הסכים להערכה זו.

5. נשיא המדינה המשיך ואמר כי הנשיא בוש עשה דבר גדול כשהוביל MOST ACTIVE HISTORICAL LEADERSHIP של השנים האחרונות. נשיא המדינה מתעתד לומר זאת בהופעותיו בארהב. באותו זמן לא יוכל להתעלם מה-ELEMENT OF UNFAIRNES כלפינו. כשמייחדים אותנו לרעה, כשמנצלים את האירוע המצער שלא היה צריך לקרות. אך הממשלה הקימה וועדת בדיקה אשר פרסמה את ממצאיה ומסקנותיה. באותו שבוע כ-1000 לבנונים נהרגים ע"י הסורים, דני שמעון ובני משפחתו נרצחים באכזריות, בהודו 'הינדיס' ומוסלמים הורגים אחד את השני ואותנו מפרידים מכל העולם, כפי שעשו בעבר. נשיא המדינה הזכיר כאן את החלטת האום בעני ציונות גזענות וציון שהוא היה זה שקרע את ההחלטה בהופעתו בעצרת. קוויל הגיב בציינו שהוא יודע על כך ועמדתו בנדון ידועה.

6. נשיא המדינה העיר שזה טרגי לראות העיסוק באירועי הר הבית במקביל לטיפול במשבר המפרץ. ישראל נאבקה לבדה בחזית שנוצרה נגדה. בהמשך הוא סיפר כי עומד להפגש בשעות אחה"צ עם מזכ"ל האום כדי לנסות להוציא את העוקץ מכל הפרשה ולדון אתו בדרכים לעבור לסדר היום ולהתרכז במפרץ. קוויל מסר כי המזכ"ל בא אתו מארהב במטוסו. הוא שוחח אתו ונשיא המדינה ימצא בו בן-שיח המוכן להקשיב. הוא איש מצויין. נשיא המדינה חזר לתיאור המצב שהינו מעין תיאטרון האנסורד (THEATRE OF THE ABSURD). הוא הסביר שהממשלה לא יכלה בשום פנים ואופן להרשות לאום לשגר משלחת לירושלים לבדוק מה שקרה בעיר. זו פגיעה בריבונות ישראל. זה כאילו האום מחליט לשגר משלחת לווינגטון משום שנהרגים בה 500 איש לשנה. לפני 67 רק מדינה אחת הכירה בסיפוח מזרח העיר ע"י ירדן והיא פקיסטאן. מאז שחרורה, איתוד העיר ומה שנעשה מאז הוא דוגמא לעולם. קוויל הזכיר כאן את פעלו של טדי קולק. הנשיא הוסיף כי בשל פועלו היה מי שחשב להציע את טדי קולק לפרס נובל. בהמשך העלה זכרונות מהתקופה שלאחר משלחת ששת הימים, מפגישות עם אישים ערבים פלסטינים מהשטחים כשמשה דיין נענה לכל בקשותיהם ביחוד בנוגע למסגדים שעל הר הבית.

7. קוויל השיב שהוא מבין המצב הקשה אליו נקלעה ישראל. אפשר לדון באריכות אם זה מוצדק או לא. בטיעוני הנשיא נקודה טובה בהחלט. אך השאלה המעשית היא כיצד למנוע שישראל תהפוך ל-ISSUE. ישראל וארהב ימשיכו ביחסים המיוחדים, אך יש לו (לקוויל) דאגה כפולה. הראשונה: ייחוד ישראל באום. יש לו הערכה גדולה למזכ"ל, הוא אדם הגיוני, הוא עושה מה שמועצת הבטחון הטילה עליו לעשות. ס/הנשיא מבין היטב רגישותה של ישראל בנוגע לירושלים. יש להוציא את ישראל מהכותרות כדי לא לסייע לסדאם חוסיין.

דאגתו השניה היא אם בכל זאת EVERYTHING GOES WRONG במזת. יתכן שישראל תהיה הקרבן הראשון. נשיא המדינה השיב כי שליט עירק אינו חדל מלאיים עלינו שישגר טיליו נגד ישראל ויפציץ אותנו בנשק כימי. הוא המשיך ואמר שמתוך רצון לצאת מהסכך בדעתו להציע למזכ"ל לבוא אישית משום שאיש לא ישאל אותו מה מטרת ביקורו. אם המזכ"ל יגיב חיובית ניתן להתקדם. קוויל העיר כאן שהמזכ"ל וארהב היו תחת הרושם שהממשלה עמדה למצוא מוצא מהסכך. הנשיא השיב כי המחשבה היתה לקבל את עוזרו של המזכ"ל ז'אן קלוד איימה כהמשך לשליחותו הקודמת ולא בתוקף החלטות מועבט בנוגע לאירועי הר הבית.

קוויל ציין הסיכון שבהעדר פתרון. נשיא המדינה הגיב שאין כאן בעיה של ויתור אלא של עקרון.

8. קוויל שאל לאחר מכן על המצב הפנימי בישראל ונשיא המדינה הסביר את המצב הפרלמנטרי. קוויל גילה ידע רב בנעשה בישראל. בהמשך שאל על העליה מבריה"מ והנשיא פירט בהרחבה את האתגר העצום עמו

מתמודדת ישראל. קליטת העולים הצפויים, כאילו החליטה ארהב לקלוט את כל אוכלוסיית צרפת. העולים המגיעים הם משכילים, עובדים קשה... מספר המהנדסים והרופאים שביניהם הוא גדול. קוויל העיר שזה יתן דחיפה לתוצר הלאומי. הנשיא הגיב שזה יהיה תלוי בהשקעות החייבות לבוא. בכ"א יציאת יהודי בריה"מ וקליטתם היא הרפתקה מלהיבה ועצומה. עד כאן עיקרי השיחה.

9. בשעת הצילומים לפני התחלת השיחה שאל כתב רשות השידור עודד בן עמי את סגן הנשיא אם ידון עם נשיא המדינה על היחסים 'הקפואים' (ICY) בין ישראל לארהב. קוויל ענה כי היחסים בין שתי המדינות אינם קפואים וכי שתה"פ בין שתי המדינות נמשך.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 11754

אל: רהמש/877

מ-: וושינגטון, נר: 179, תא: 121190, חז: 1415, דח: מ, סג: שמ,

בכב

9,309110

שמור / מידי

אל: מצפ"א

דע: אליקים רובינשטיין, מזכיר הממשלה
בני ארד, ראש הרשות למלחמה בסמים (ממרה העבירו נא)

איתן גורני, עוזר מפקד מודיעין משטרה
מר איתן בנצור, צפ"א
דר' חזי בן סירא, סיב"ט.

מאת: ראש יחידת ק. לקונגרס

קידום השת"פ בנושא הלוחמה בסמים
(מפגשי בני ארד ואיתן גורני ב"גבעה")

1. בדיפ' חוקת קציב הפנטגון (הקצבות) המורה לפנטגון להציג בפני ועדות הקונגרס, עד 9.91 ממצאי STUDY בנושא השת"פ הנ"ל (יישום טכנולוגיות ישראליות וכו' במאמץ האמריקאי ללוחמה בסמים).

2. בדיפ' לשון חוק תקציב הפנטגון (הקצבות) המתיחסת לפעילות הכללית של הפנטגון בתחום הלוחמה בסמים (1,207,900,000 דולר), העשויה לשמש כר פורה להרחבת שת"פ לקראת שנת התחיקה הבאה עלינו לטובה.

3. שהותם של בני ארד ואיתן גורני בושינגטון נוצלה גם כדי לפתוח במאמץ לממוש פוטנציאל התחיקה, וכדי להמחיש ל"גבעה" את נתישות ישראל בנדון.

4. התחיקה עוסקת בנושא (לוחמה בסמים) פופולרי ברמה הפוליטית המקומית, לאומית ובינלאומית.

5. התחיקה מעניקה לישראל נגישות לפוטנציאל חדש (בתחום השת"פ) של מידע ותקציב אשר לא מומש עד עתה.

6. בכוונת המחוקק (תת-ועדת ההקצבות לענייני הגנה) לדרבן את הממשל, ולודא כי אין מתעלמים מן התחיקה.

7. הכוונה - מצד המחוקק - לנהל מגע שוטף עם הגורמים המתאימים בפנטגון להרחבת והעמקת השת"פ ברמות הבכירות של מעצבי מדיניות ומישמיה, כמו גם ברמה הבכירה של המחוקקים (לדוגמא, בין הועדה המתאימה בכנסת לבין ה"קוקוס" הקונגרסיונאלי ללוחמה בסמים).

8. הציפיה מכיוון המחוקק היא לקבל מידע שוטף מישראל (מהרשות ללוחמה בסמים, סיב"ט, וכו', באמצעות השגרירות) לגבי ההיצע הישראלי בתחום המו"פ, לקחים מבצעיים, מודיעין (במיוחד בתחום המעורבות הסורית בהפצת סמים), וכו' כדי להתאימו לביקוש האמריקאי.

בנוסף לכך, שואף המחוקק האמריקאי לקדם הקשר שוטף בין הרשויות המתאימות בארה"ב ובישראל, להביא להצבת נציג ה-DEA בישראל ולקיים דיונים משותפים בתחומי ההדרכה והחינוך ללוחמה בסמים.

9. המחוקקים בארה"ב מתכוונים לקדם הנ"ל ע"י קיום שמועים, יזום מכתבים רשמיים בנדון, ולודא כי ה- STUDY אכן מוביל לממצאים המתורגמים ללשון תחיקה מעשית.

הועלה הרעיון לקדם שת"פ דומה גם עם מדינות מערביות נוספות, כגון גרמניה

(והמחוקקים בארה"ב עשויים לסייע גם כאן).

10. רשימת המפגשים (יום רביעי 7.11.90):
 רנדי פישניין, הוגה רעיון ה-STUDY (צוות תת-הועדה לענייני הגנה בסנאט),
 כריס סטראוב (הולינגס), צ'רלי בטאגלייה (ספקטר) ושרה הולמס (מקצוענית)
 מצוות המודיעין בסנאט, דר' אנתוני קורדסמן, יועצו לבטחון לאומי של
 הסנטור מקיין (וע' כוחות מזוינים) הנחשב לבר-סמכתא ב"גבעה", תום מור
 (וואלופ, כוחות מזוינים), צ'אק ברוקס (ספקטר, תת-ועדה לענייני הגנה)
 ודיאנה כהן (גראסלי, ועדה לענייני משפט) אשר גייסו בעבר את מעבידיהם
 למשלוח מכתבים בנדון לממשל (מצ"ל מכתב תשובה ממחמ"ד לסנטור סטיבנס
 הרפובליקני הנכיר בתת-ועדת ההקצבות לענייני הגנה), ג'ים שופריידר, יועצו
 המקצועי של הסנטור דיקסון, חבר ה"קוקוס" ללוחמה בסמים, איפ"ק (מרטין
 אינגל, ממעצבי רעיון השת"פ הנ"ל, מליסה פאטאק המנהלת בפועל של האגף
 הקונגרסיונלי וצ'רלי פרקינס ראש המחלקה הצבאית).

יורם אטינגר

תפוצה: שהח, ששהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ברנע, ארבלו,
 @ (אינטרפול), @ (מזכירה ממשלה), @ (סיבט)

סססס

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

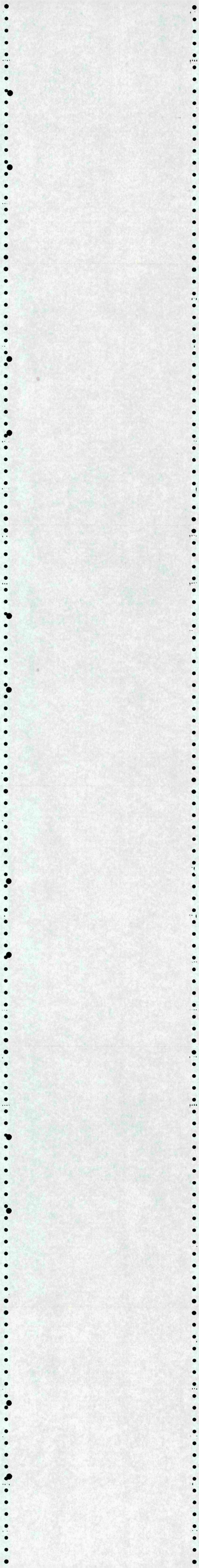
12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

12-11-82 12:00 PM

אאאא, חוזם: 10663
אל: רהמש/750
מ-: ווש, נר: 2136, תא: 111190, חז: 1800, דח: ב, סג: סו,
בבב
סודי/בהול להזעיק

אל : ממנכל - בהול לבוקר

דע : נאום - השגריר

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

מועביט - שליחות איימה. שלכם 2166 לווינגטון.

השגריר שוחח טלפונית עם סגן מזכיר המדינה, איגלברגר (111700) ברוח
מברקם.

א. איגלברגר הביע הסכמתם לשליחות איימה תתקיים במנותק מהחלטות מועביט
67 ו-673 ותהווה המשך שליחותו מיוני 90.

ב. אשר מחדש מחוייבותם לנהל עמנו דו-שיח שוטף לגבי ההתפתחויות במועביט
והעמדות שארהב מתכוונת לנקוט ברוח שיחתו הקודמת עם השגריר (שלנו 2101
מה-7/11).

כמו-כן ציין איגלברגר שארהב תפעל כדי למנוע דיונים נוספים במועביט.
טבורים שכהונת פיקרינג החודש כנשיא מועביט תקל עליהם להשיג מטרה זו.

ג. איגלברגר הוסיף שיתקשר מיידית לפיקרינג ברוח הדברים לעיל וכי מניחים
שארידור ופיקרינג יסכמו ביניהם בדחיפות הפרטים ולוח הזמנים.

לשכת השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

זסט

אאא, תוזם: 9537

אל: רהמש/656

מ-: ווש, נר: 2124, תא: 091190, זח: 1110, חב: כ, סג: סכ,

בכב

סודי ביותר / ב ה ו ל ל ה ז ע י ק

אל: מנהל מצפ'א

דע: יועץ תפוצות, קונכ'ל ניו יורק

מאת: השגריר, וושינגטון

פגישת הנשיא - יהודים. בהמשך לדווחנו 2123.

להלן פרטים נוספים שדווחו לי בשיחה נוספת עם כמה ממשתתפי הפגישה:

1. בדיון על החלטת מועבי'ט התכטא הנשיא שאינו מבין מה מפריע לישראל בהחלטת האו'מ. האישים היהודים הסבירו והוסיפו שלאור ההחלטה המלצה לכנס את ה - HIGH CONTRACTING PARTIES התנגדות ישראל היתה מוצדקת.

סקורופט הגיב שאילו ישראל היתה נוהגת אחרת היתה נמנעת התפתחות זו. היהודים דרשו שארה'ב תטיל וטו, הוסיפו שאין בכך לסכן הקואליציה נגד עיראק. כל אפשרות אחרת רק תמשיך ותעודד את אש'פ. בהקשר זה הזכירו פגישת פיקרניג עם נציג אש'פ בנגוד להחלטות קודמות. על נקודה אחרונה זו לא היתה תגובה מצד הנשיא או המשתתפים האחרים.

2. הנציגים היהודיים הדגישו המאחד בין שתי המדינות וחשיבות הדיון בנושאים סובסטנטיביים. תגובת הנשיא היתה שאין שנוי בקשר למדיניות כלפי ישראל. נמתחה בקורת על הדלפת המגעים בין שתי המדינות.

3. בנושא ערכויות הדיון ציינו המנהיגים היהודים שיתכן וישראל תזדקק לעזרה נוספת. הנשיא הגיב שידוע לו שירושלים מאחדת את כל העם היהודי אך למה מדברים על התנחלויות, שאל. הנציגים היהודים השיבו שאין בעצם התנחלויות חדשות. על כך הגיב סקורופט (עפ'י דוות אחר סנונו) שמתנהלת פעולת הרחבה.

4. בנושא המפרץ ציין הנשיא, כפי שדווחנו, שצדאם יודע איך ארה'ב תגיב אם תקוף את ישראל. לדבריו, אין לישראל סיבה לדאגה כי אם ארה'ב תנצח במשבר למדו התוקפנים לקח שתוקפנות אינה משתלמת.

5. אשר ליתרונה האיכותי של ישראל וספוק צרכי בטחון בתשובה לשאלת היהודים על ה - DRAW DOWN ענה סקורופט שהממשל עובד על הנושא. היהודים גם הביעו דאגה מהעסקה הסעודית וציינו ההתנגדות לה בקונגרס. הנשיא בוש הגיב בכעס והדגיש שהנושא על הפרק הוא בטחון החיילים האמריקאים. שאל אותם מה יקרה אם יציע והיהודים יתנגדו בפומבי. הוסיף שילך עם זה לציבור האמריקאי. בסיום הדיון בנושא הציע שימשיכו הדיון בנושא.

6. היהודים גם העלו בעיותיה הכלכליות של ישראל והשלכות עליית מחירי הנפט. הנשיא אמר I WILL WORK THE EXTRA MILE IF I DONE TO .

7. התרשמות משתתפי השיחה וגם מרשל ברינגל שעמד בקשר עם הבית הלבן לאחריה שהנושא המכריע מבחינת הנשיא הוא המפרץ וזה הגורם המשפיע ומכתיב החלטותיו בנושאים אחרים ובכלל זה מועבי'ט.

שובל.

תפוצה: שהח, סשהח, ם(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 9857
אל: רהמש/707
מ-: וושינגטון, נר: 166, תא: 091190, זח: 2004, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור / מיידי

אל : מצפ"א

מאת : לשכת השגריר, וושינגטון.

הנדון : פגישת השגריר - ראש מטה הבית הלבן

1. השגריר קיים (9/11) פגישת נימוסין עם ג'ון סנונו.
2. סנונו כרך השגריר וחלק שכחים לשגריר ארד ועבודתו.
3. בתשובה לדברי השגריר שתאר המשותף ביו שתי המדינות והצורך להסיר מכשולים כמו נושא מועבי"ט ענה סנונו שלשתי המדינות מטרות משותפות ויש להתקדם להשגתן. עוד הוסיף בהתייחסו להודעת הנשיא מאתמול שהיתה בה כוונה להעביר מסר רצינות כוונות הנשיא לישראל.

לשכת השגריר.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

(Election '90)

1990 U.S. SENATE RACES -- STATE BY STATE

(Following is a state-by-state breakdown of the 1990 Senate races on November 6. (D) indicates Democrat; (R) Republican and (I) incumbent.)

Alabama

Howell Heflin (D) (I)

Bill Cabaniss (R)

Heflin, first elected to the Senate in 1978, is a former trial lawyer and chief justice of the state Supreme Court. Cabaniss is a state senator.

Alaska

Michael Beasley (D)

Ted Stevens (R) (I)

Stevens, an attorney, has been continuously reelected to the Senate since an initial appointment in 1968. Beasley is a perennial political candidate who portrays himself as a populist.

Arkansas

David Pryor (D) (I)

No Republican opposition

Pryor, unopposed in his quest for a third term, previously served as governor of Arkansas and is an attorney.

Colorado

Josie Heath (D)

Hank Brown (R)

Brown, a five-term congressman, is attempting to retain the seat for the Republicans, following the announced retirement of Senator William Armstrong. Heath is a former county commissioner in the state.

Delaware

Joseph Biden (D) (I)

Jane Brady (R)

A member of the U.S. Senate since being elected in 1972, Biden is chairman of the Judiciary Committee and the second-ranking Democrat on the Foreign Relations Committee. Brady is a deputy state attorney general making her first bid for public office.

Georgia

Sam Nunn (D) (I)

No Republican opposition

Nunn, chairman of the Armed Services Committee, is unopposed for a fourth term. He was a practicing attorney prior to his public service.

Hawaii

Daniel Akaka (D) (I)

Patricia Saiki (R)

Akaka was serving his seventh term in the House of Representatives when he was appointed to the Senate this year following the death of Spark Matsunaga. Saiki is the state's other legislator, now completing her second term in office.

Idaho

Ron Twilegar (D)

Larry Craig (R)

With Republican Senator James McClure retiring, the party is attempting to retain the seat with Craig, a five-term congressman. Twilegar is a former state legislator and a member of the Boise City Council.

Illinois

Paul Simon (D) (I)

Lynn Martin (R)

Simon, an unsuccessful 1988 presidential candidate, is seeking a second term in the Senate. The former newspaper editor/publisher also served 10 years in the House. Martin is completing her fifth term in the House.

Indiana

Baron Hill (D)

Daniel Coats (R) (I)

Coats was a five-term congressman appointed to fill the unexpired Senate term of Vice President Quayle and now is running for the position for the first time in his own right. Hill is a state legislator.

Kansas

Dick Williams (D)

Nancy Kassebaum (R) (I)

Kassebaum, who is seeking a third term, is the daughter of the late Alf Landon, a Kansas governor who ran unsuccessfully for the presidency against Franklin D. Roosevelt in the 1930s. Williams, a liberal political activist, is a university instructor.

Kentucky

Harvey Sloane (D)

Mitch McConnell (R) (I)

McConnell was a county judge when first elected to the Senate six years ago, defeating the Democratic incumbent by a slim 5,000 votes. Sloane is a former mayor of Louisville.

Louisiana

Bennett Johnston (D) (I)

In Louisiana's unusual election process, Johnston, a three-term incumbent, was reelected in an open primary on October 6. Under state law, all qualifying candidates appear on one primary ballot regardless of party affiliation. The candidate endorsed by the Republican Party dropped out of the running at the last minute, and Johnston's opponent, who still managed to garner 44 percent of the vote, was David Duke, a state representative and former Ku Klux Klan leader running without Republican support.

Maine

Neil Rolde (D)

William Cohen (R) (I)

Cohen, a two-term incumbent, previously served six years in the House and two as the mayor of Bangor. Rolde is a state legislator.

Massachusetts

John Kerry (D) (I)

Jim Rappaport (R)

Kerry, a former lieutenant governor of Massachusetts and organizer of the lobbying group Vietnam Veterans Against the War, is seeking a second term. Rappaport is a real estate developer and attorney.

Michigan

Carl Levin (D) (I)

Bill Schuette (R)

Levin was president of the Detroit City Council for four years before serving two terms in the Senate. Schuette is a threeterm congressman.

Minnesota

Paul Wellstone (D)

Rudy Boschwitz (R) (I)

Boschwitz was first elected to the Senate in 1978 after serving 15 years as president of the chain of discount stores that he founded. Wellstone is a college professor.

Mississippi

No Democratic opposition

Thad Cochran (R) (I)

In 1978, Cochran became the first Republican to win a Senate seat in Mississippi this century, and he will be reelected to a third term since the Democrats failed to come up with a challenger. Previously he served six years in the House.

Montana

Max Baucus (D) (I)

Allen Kolstad (R)

Baucus, who is seeking a third term, earlier served four years in the House. Kolstad, a 20-year member of the state legislature, currently is Montana's lieutenant governor.

Nebraska

Jim Exon (D) (I)

Hal Daub (R)

Exon was first elected to the Senate in 1978, after serving eight years as governor of Nebraska. Daub is a former congressman who served four terms in the House.

New Hampshire

John Durkin (D)

Robert Smith (R)

Three-term congressman Robert Smith is attempting to retain for the Republicans the seat of retiring Senator Gordon Humphrey. Durkin is an attorney who was elected to the Senate in 1974 for one six-year term.

New Jersey

Bill Bradley (D) (I)

Christine Todd Whitman (R)

Bradley, who was first elected to the Senate in 1978 after a 10-year career as a professional basketball player for the New York Knicks, is mentioned in some circles as a potential presidential candidate. Whitman is a former state public utilities commissioner.

New Mexico

Tom Benavides (D)

Pete Domenici (R) (I)

The ranking Republican on the Budget Committee, Domenici was an attorney when first elected to the Senate in 1972. Benavides is a state senator.

North Carolina

Harvey Gantt (D)

Jesse Helms (R) (I)

For 18 years, Helms, a former television commentator, has been "Mr. Conservative" in the Senate, where he is the ranking Republican on the Foreign Relations Committee. Gantt is a former mayor of Charlotte.

Oklahoma

David Boren (D) (I)

Stephen Jones (R)

Boren was first elected to the Senate in 1978, after serving four years as governor of Oklahoma. Jones is an attorney who has been involved in state Republican politics for 20 years.

Oregon

Harry Lonsdale (D)

Mark Hatfield (R) (I)

Hatfield served as governor of Oregon 1959-67 and since then has represented the state in the Senate, where he is the ranking Republican on the Appropriations Committee. Lonsdale is a wealthy entrepreneur and environmentalist.

Rhode Island

Claiborne Pell (D) (I)

Claudine Schneider (R)

Pell, chairman of the Foreign Relations Committee, was first elected to the Senate in 1960. He was a U.S. Foreign Service Officer for several years following World War Two, serving in Czechoslovakia and Italy. Schneider is a five-term congresswoman.

South Carolina

Bob Cunningham (D)

Strom Thurmond (R) (I)

Thurmond, the ranking Republican on the Judiciary Committee, has served in the Senate since first being elected in 1954. In 1948, he was a third-party candidate for president. Cunningham is a retired intelligence officer.

South Dakota

Ted Muenster (D)

Larry Pressler (R) (I)

Pressler served two terms in the house before being elected to the Senate in 1978. Muenster is a businessman and former vice

president of the University of South Dakota.

Tennessee

Al Gore (D)

William Hawkins (R)

Gore, a four term congressman before advancing to the Senate in 1984, was an unsuccessful presidential candidate in the last election. Hawkins is an economist making his first effort in politics.

Texas

Hugh Parmer (D)

Phil Gramm (R) (I)

Gramm, now seeking his second term, was a Democratic member of the House for six years who made a highly-publicized switch in parties when he made his successful bid for the Senate. Parmer is a Texas state senator.

Virginia

No Democratic opposition

John Warner (R) (I)

Warner, the ranking Republican on the Armed Services Committee, is assured of a third term since there is no Democratic candidate for the seat. He is a former Secretary of the Navy.

West Virginia

Jay Rockefeller (D) (I)

John Yoder (R)

Rockefeller, first elected in 1984, previously served two terms as governor of West Virginia. Yoder is an attorney.

Wyoming

Kathy Helling (D)

Alan Simpson (R) (I)

After serving 12 years in the Wyoming state legislature, Simpson was first elected to the Senate in 1978. He currently is the Republican whip, or second-in-command in the party hierarchy. Helling is a college student and political unknown.

NNNN

(Election '90)

CLOSE SENATE RACES HIGHLIGHT 1990 ELECTION CAMPAIGN

(Democrats expected to hold majority)

By Davis Brashears

USIA Staff Writer

Washington -- As the 1990 U.S. election campaign enters its final days, the hardest-fought contests for U.S. Senate seats are in nine states, including two -- Hawaii and Iowa -- where the outcome is rated too close to call.

Victories in close races would help the Republicans reduce the Democrats' 55-45 majority in the Senate and put control of the upper chamber within the party's reach in 1992. But for this year, with few cases of extreme incumbent vulnerability, the Democratic margin doesn't seem in danger of diminishing greatly, even though the Republicans are offering credible challengers against the Democrats most at risk.

In the closest races, recently appointed Senator Daniel Akaka of Hawaii is being challenged by Republican Representative Patricia Saiki, and first-term Democratic Senator Tom Harkin of Iowa is facing Republican Representative Tom Tauke.

Challenger Tauke is hard on the heels of Harkin, who is trying to become the first Iowa Democrat to serve a full elected Senate term and then win re-election. The state has experienced a recent Democratic trend -- presidential candidate Michael Dukakis carried it with 55 percent in 1988 -- so analysts believe the undecided votes may go to Harkin on Election Day.

Akaka, who was named to fill the seat vacated by the death earlier this year of Senator Spark Matsunaga, appears to be the Democratic incumbent most at risk, but polls have shown him running virtually even with Saiki. If that persists, analysts say he should benefit from the solidly Democratic character of Hawaii on Election Day.

Another race in the cliff-hanger category, one which has generated a great deal of interest, is North Carolina's, where 68-year-old Republican Senator Jesse Helms -- for 18 years one of the Senate's most outspoken conservatives and a symbol of the old South -- is facing a tough challenge from a black politician who embodies the newer, more moderate views taking hold in the region.

Challenger Harvey Gantt is a 47-year-old lawyer and former mayor of Charlotte, North Carolina, who has said he would work to cut defense spending and allocate more money for education and the environment. He presents a clear contrast to Helms' long-standing advocacy of conservative causes.

Both candidates have spent millions of dollars on television advertising and other efforts to attract votes -- much of it received from out-of-state donors who are ineligible to cast ballots in the election. Because of Helms' formidable support, many observers believe he will win a fourth term; but others are calling the contest dead even.

In three other states -- Rhode Island, Illinois and Michigan -- Democratic incumbents are considered vulnerable and Republican opponents are mounting aggressive campaigns against them.

Republican Representative Claudine Schneider, 43, seeking a Senate seat after five terms in the House of Representatives, has tried to exploit the age and purportedly diminishing vigor of her opponent, Senator Claiborne Pell, who is running for a sixth term at age 71. Pell, first elected in 1960, the year John Kennedy was elected president, is chairman of the Senate Foreign Relations Committee and a symbol of the federal establishment.

In the Illinois and Michigan races, the left-of-center images of Senators Paul Simon and Carl Levin are being stressed by their competitors, Representatives Lynn Martin and Bill Schuette. But despite the credibility of the opposition candidates and their well-funded appeals for votes, the incumbents still hold the leading edge, with time running short.

Another Democratic incumbent, Massachusetts Senator John Kerry, a former lieutenant governor who served with Governor Michael Dukakis, the party's 1988 presidential standard-bearer, hopes to avoid the anger that many voters feel toward Dukakis, who is retiring as governor.

Kerry has been stung by television advertising sponsored by his Republican opponent, James Rappaport, which links him with the unpopular Dukakis administration. Massachusetts has experienced a sharp economic downturn in recent months, and analysts believe an upset is possible.

Another closely watched race involving a Republican incumbent is in Oregon, where Senator Mark Hatfield is seeking a fifth term. Challenger Harry Lonsdale is criticizing Hatfield's anti-abortion stance and accusing him of favoring the timber industry to the detriment of the environment.

Hatfield, avoiding a public debate with his opponent, has been advised to mount a more aggressive campaign, but the recent federal budget crisis has kept him in Washington with little time for seeking votes. Meanwhile, Lonsdale, a wealthy business executive, has used personal funds to buy television advertising time and has closed the big lead Hatfield had built up against him.

Democrats are hoping to oust an incumbent in Indiana, where Senator Daniel Coats, who was appointed to replace Dan Quayle after Quayle was elected vice president in 1988, has never faced a state-wide election. Democratic challenger Baron Hill has made effective use of television in his campaign, with an advertisement ridiculing Coats' extensive use of the senatorial mailing privilege.

Elsewhere, incumbents who are strong favorites to win reelection, despite opposition, include Republican Senator Nancy Kassebaum of Kansas, seeking her third term, and Democratic Senator Bill Bradley of New Jersey. Bradley's victory margin, in a state where he has been the most popular officeholder in recent years, could be a factor in his potential for receiving the party's presidential nomination in 1992.

Still other senators, including some of the chamber's most powerful members, will retain their seats for another term without opposition. Uncontested races will assure the return of Intelligence Committee Chairman David Pryor of Arkansas, Armed Services Committee Chairman Sam Nunn of Georgia, an influential figure in defense matters who has also been mentioned as a possible future Democratic presidential candidate, and Republicans Thad Cochran of Mississippi and John Warner of Virginia.

NNNN

אאא, חוזם: 9303

אל: רהמש/645

מ-: המשרד, תא: 091190, חז: 1406, דת: מ, סג: שמ,

בכב

3054

שמור/מיד

אל: אתונה, בון, בריסל, האג, פריס, רומא, מדריד, לונדון, ג'נבה, בוקרשט, ברן, הלסינקי, קופנהגן, שטוקהולם, ליסבון, פרטוריה, בודפשט, אוסלו, וינה, ניקוסיה, אנקרה, קהיר, טוקיו, קנברה, הונג-קונג, אדיס, מונטריאול, טורונטו, אוטבה, ניו-יורק, וושינגטון, מכסיקו, לוס אנג'לס, רהמ'ש, בטחון, אביב, מנמ'ת, יעקב רוזן

הנדון: בחירות הביניים בארה"ב 6/11

להלן ניתוח ראשון בנדון שהוכן במצפ'א יום לאחר קבלת התוצאות:

תוצאות הבחירות

1. תוצאות הבחירות בסנט מראות על שפור קל בכוחם של הדמוקרטים 56:44 (לעומת 45:55).
2. גם בבית הנבחרים שמרו הדמוקרטים על כוחם ואף התחזקו. נבחרו 267 חברי קונגרס דמוקרטים (עליה ב-8 מושבים), 167 רפובליקאים ועצמאי אחד.
3. בסנט נבחרו מחדש כל הסנטורים למעט אחד, ידידנו הסנטור היהודי, רודי בשוויץ ממינסוטה.
4. 81 אחוז מהמושלים שנגשו לבחירות (36 במספר) נבחרו מחדש. יש לציין מספר מאבקים בעלי משמעות לקראת הבחירות ב-1992; בקליפורניה ניצח הסנטור פיט וילסון (רפובליקאי) את דיאן פיינסטון מי שהיתה ראש עירית סן-פרנציסקו. בפלורידה, נבחר לאוטן ציילס (דמוקרט) שהיה סנטור ופרש ב-1988 על רקע משבר אישי וכעת הצליח לחזור ולהבחר למשרת המושל. בטקסס נבחרה אן ריצ'ארדס (דמוקרטית) וזאת למרות מאמצי הנשיא לעזור ליריבה, ובמסצ'וסטס זכה לראשונה מזה 16 שנה הרפובליקאי ויליאם וולד.
5. בצפון קרוליינה היה מאבק מעניין בין הסנטור השמרן ג'סי הלמס שזכה במרוץ כנגד המועמד השחור הרווי גאנט (שהסתמן כיריב בעל משקל).

ב. משמעויות

1. תוצאות הבחירות חזקו עוד יותר את המצב שהתקיים בקונגרס הקודם שבו מכהן נשיא רפובליקני עם קונגרס דמוקרטי. מובן שמצב זה מהווה קרקע נוחה להמשך העימות ביחסי קונגרס-נשיא שאפיינו את השנתיים האחרונות.
2. יחסי הכוחות החדשים (בייחוד בסנט) יקשו על הנשיא, עוד יותר, להטיל וטו אפקטיבי על חוקים שמאמץ הקונגרס. (על אף שאין לדמוקרטים רב אוטומטי של שני שלישי בשני הבתים של הקונגרס המאפשר ביטול וטו נשיאותי).
3. התוצאות בבחירות למושלים ישפיעו השפעה ישירה על בחירות 1992, שכן למושלים ובתי המחוקקים המדינתיים תפקיד חשוב ביותר בחלוקה מחדש של אזורי הבחירה.
4. תוצאות הבחירות ערערו את מושג ה-INCUMBENCY כלומר שסיכויי הנמצא

בתפקיד נחשבים בד"כ כגבוהים ביותר להמשיך ולהחזיק בו. אמנם רק סנטור אחד (בושוויץ) מ-35 שהתמודדו נוצח, אך 15 צירי בית הנבחרים אבדו מושביהם (8 רפובליקאים ו-7 דמוקרטים) ומספר גדול יותר ניצח על חודו של קול. 14 מושלים פרשו או נוצחו. הדבר מבטא את זעם הנוחר כנגד נבחריו שהרי המושל יותר מאחרים נתפס כאחראי לכל תוליי החברה (המספרים הקטנים מטעים שכן נתון משמעותי הוא הנצחון הדחוק של ממלאי התפקידים בניגוד לנצחון סוחר בעבר).

5. הבחירות אופיינו ע"י התמקדות בנושאי פנים כגון: הפלות אך בעיקר סוגיית המיסוי. אל הטיעונים שהועלו השתרבו גם לא מעט האשמות שמקורן במאבקים שבין ליברלים ושמרנים או האשמות אישיות על שימוש בסמים ואלכוהוליים.

6. ידידיה של ישראל בקונגרס, הצליחו לחזור ולהיבחר (להוציא בושוויץ כאמור).

7. שני יהודים נוספים נבחרו לבית הנבחרים בנוסף ל-31 החברים היהודים שנבחרו מחדש. בסה"כ זהו המספר הגדול ביותר של יהודים בבית הנבחרים. בסנט נשארו 8 יהודים. (במקום סנטור בושוויץ נבחר לסנט היהודי פול וולסטון שידוע עליו שתמך בג'סי ג'קסון).

ג. סיכום

השינויים נראים קלים, והמגמה לטובת הדמוקרטים בקונגרס מסתמנת כמתונה מן המצופה, כאשר על פי רוב מחוקקים שהתמודדו מחדש החזיקו מעמד, גם בניגוד לתחזיות.

2. נראה כי עד 1992 תהיה אורה מתוחה של טרום בחירות שתאפיין את העבודה ב'גבעה'.

3. ישראל איבדה ידיד חשוב, את הסנטור בושוויץ, שהיה חבר בכיר מהמפלגה הרפובליקאית, בכיר המיעוט בוועדת המשנה לענייני אירופה והמז'ת של וועדת החוץ בסנט ומעל הכל בעל קשרים טובים עם הבית הלבן (בשעה שאין לנו הרבה כאלה).

ב ב ר כ ה ,

ליאורה הרצל

ד כאן .

מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהנט), מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, @ (רס), אמן, אוקיאני, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, איר, איר, פרנ, מזאר, הסברה

סטסט

15

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10017

(212) 351-5200

קונסוליה הכללית
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
ISRAEL IN NEW YORK

1118 / 35
09/700

35-09

1/5

17530
בלט'ס/ס'מדי
103.20

אלו מצע'א, יועץ שה'ח לתפוצות, מנהל הסכרת
דע: השגריר, פלג וושינגטון
מאת: לשכת הקונכ'ל ניו יורק

הנדון: 'כבו ירושלים' בניו יורק

הבוקר החקייט טקס השמעת עדויות בעיות ניו יורק בנושא חוק כגל
ירושלים המאוחדת. כראש הישיבה ישב ראש העיריה דיוויד
דינקינס שנשא דברים חמיה המצ'ב. השמעו עדויות הקונכ'ל,
חברי מועצת עיריית ניו יורק וראשי ארגונים יהודיים שכולט
צדו המיכתס בחוק, וציינו את השיבות החוק וההזדהות קימים
קיום אלו.
טקס קריאת שם הרחוב יתקייט גזום שלישי 20 בנובמבר כנוכחות
כשוא המדינה.

איטלי

לשכת הקונכ'ל ניו יורק
9 בנובמבר 1990

1 תפוזי
2 אריבא
1 קניבר
1 אמנא
1 אמנא
2 אמה רהמ
3 אמה רהמ
כביה
ממ
המקרה
2

THE CITY OF NEW YORK

OFFICE OF THE MAYOR

DAVID N. DINKINS

TEL. 566-5090

S 489-90

For Immediate Release:
Friday, November 9, 1990

1118/35 2/5

REMARKS BY MAYOR DAVID N. DINKINS
PUBLIC HEARING ON LOCAL LAWS
FRIDAY, NOVEMBER 9, 1990 -- 10:00 A.M.
BLUE ROOM -- CITY HALL

The first bill before me for consideration is Introductory Number 374, introduced at my request by Councilmember Spigner. The legislation updates Article 5 of Subchapter 10 of the Building Code by providing the latest technology and standards developed by recognized authorities on the proportioning, inspection and testing of concrete. It requires the director of a licensed laboratory to be a registered architect or a licensed professional engineer, thereby raising the Code's professional standards. The bill also facilitates the use of higher strength concrete, making it more economical to use concrete for taller buildings. Finally, the requirements for inspection and verification are more clearly defined and strengthened.

Many segments of the concrete construction industry, represented by the Concrete Industry Board, assisted in the modification of this Code to have it conform to the ACI Code, the nationally recognized standard. I want to commend the Department of Buildings and these professionals for working together to

(more)

END

bring this legislation to fruition.

I will first turn to the bill's sponsor, Councilmember Spigner. Is there anyone who wishes to speak in opposition to this bill? Is there anyone who would like to speak in support? If there is no one else who wishes to speak today, I will move on to the other bill.

The other bill before me today is Introductory 549, sponsored by Councilmembers Dryfoos and Ward and cosponsored by 18 of their colleagues. This bill would add the designation United Jerusalem Place to the block of East 70th Street from Second to Third Avenues in Manhattan.

This important legislation will put New York City on record as supporting a united Jerusalem as Israel's Capital. Jerusalem -- whole and holy -- links all Jews and all people of good will.

Jerusalem has been the capital city of the Jewish people since the days of King David three thousand years ago. While New York City has existed for only three centuries, we share some important bonds in the modern age. Jerusalem is home to Jews, Christians and Moslems from many different countries. Similarly, New Yorkers represent a wide variety of ethnic and religious backgrounds. In both cities, people work hard at living in harmony in their diverse neighborhoods. Mayor Teddy Kollek and I both use the term "gorgeous mosaic" in referring to our respective cities. Last week, I met with Mayor Kollek, who told me that he will be designating a "New York Square" in Jerusalem.

(more)

3

1118/35

4/5

After years of division, exclusion and desecration, Jerusalem was reunited by Israel in 1967. Since that time, Jews, Christians and Moslems pray freely at their traditional sites of worship.

The capital city of Israel is home to some of the finest universities, hospitals and cultural institutions. Its archeological wonders give reality to much of human history. When I visited Jerusalem in 1984, I came to understand the Talmudic statement: "Ten measures of beauty were bestowed upon the world and nine were taken by Jerusalem."

As we mark the fifteenth anniversary of the adoption by the United Nations of the abhorrent Zionism Equals Racism resolution, which we must pressure the UN to repeal, the designation of a United Jerusalem Way in our city will reaffirm the right of the Jewish people to live in security in Israel -- their biblical homeland and modern haven.

The unity of Jerusalem offers the world -- and particularly the troubled Middle East -- a golden glimpse of religious harmony. It is not only the eternal capital of Israel and of the Jewish people, but the first city of the human spirit. I am pleased that New York City will have this opportunity to recognize a united Jerusalem.

I will first turn to the bill's sponsors, Councilmembers Dryfoos and Ward. Is there anyone who wishes to speak in opposition to these bills? Is there anyone who would like to

(more).

4

1118

(35^{5/5})

Speak in support?

If there is no one else who wishes to speak, we can take some photographs of those who are present today. Please note again that the hearing will continue on November 14 at 1:00 p.m., at which time I expect to sign these two bills.

#

אאא, חוזם: 8972

אל: רהמש/628

מ-: ווש, נר: 2120, תא: 081190, זח: 2030, דח: כ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: ממנכ'ל

דע: לשכת שה'ח, לשכת רוה'מ, נאו'מ - השגריר

ל נ מ ע נ י ס ב ל ב ד

מאת: השגריר, וושינגטון

מועני'ט. שלכם 2137.

1. שוחחתי טלפונית מספר פעמים בנושא עם לארי איגלברגר שהודיעני על הפצת החלטה של אש'פ הקוראת להציב כוח משקיפי או'מ בשטחים וכי דרישת אש'פ לקיום הדיון וקבלת ההחלטה מחר (9/11). הוסיף שארה'ב במצב לא נוח וכי חושש שאבדה הפתיחה שנוצרה 'WE ARE LOSING THE WINDOW OF OPPORTUNITY'.

2. בשיחה שניה חלקתי עם איגלברגר הנחיותיכם והחשש שגורמים שונים ירצו לשוב ולהעלות הנושא גם אחרי שליחות איימה. הוספתי שאנו מבקשים להגיע עמם להכנה מוקדמת שארה'ב תמנע קבלת החלטות אופרטביות בלתי קבילות על ישראל.

3. איגלברגר השיב שהצעה זו לא יכולה להתקבל ורמז להתנגדות של הממונים עליו. גם אם הייתי מקבל ההצעה, אמר, החלטתי היתה מבוטלת מחר בבוקר. איגלברגר הוסיף שאין להם ספק שקיימים גורמים הרוצים לשמור הנושא בתודעה, אך אינם יכולים להתחייב מעבר לדבריו בשיחתנו אתמול. סיים באומרו שוב שחושש שאנו מאבדים הפתיחה שנוצרה וכי ארה'ב אינה יכולה להלחם בלי שום דבר. התוצאה, סכס, שנצטרך לבדוק הרעיון של ג'נבה.

4. בשיחה נוספת (081800) בעקבות שיחה שקיים עם פיקרינג ציין שניסו אבל ללא הצלחה. אינו יודע מה יקרה מחר.

שובל.

=

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

אאאא, חוזם: 8979

אל: רהמש/633

מ-: ווש, נר: 2123, תא: 081190, זח: 2130, דח: מ, סג: סב,

כבב

סודי ביותר / מידי

אל: מנהל מצפ'א

דע: קונכ'ל ניו יורק, מנכ'ל רוה'מ

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

פגישת הנשיא - יהודים.

1. שיחת הנשיא היום עם האדונים רייך, הונליין, מיטצל, דיין ופוקסמן ארכה 55 דקות, מעל הזמן שהוקצב לה.

2. להלן מדווח כמה ממשתתפי הפגישה:

א. ציינו לשבח הדרך בה הציג רייך עמדות הקבוצה.

ב. נדונו קשת הנושאים בהם תדרך השגריר את הקבוצה, טרם פגישתה עם הנשיא.

ג. בנושא 700 מליון הדולר ציין הנשיא שעדיין מטפלים בכך. רואה בהתמודדות במפרץ ושליחתם של הבנים האמריקאיים נושא בעל עדיפות עליונה חזר על כך מספר פעמים רב.

ד. בנושא החלטת מועבי'ט - שגור שליח ציין שאינו מבין מר פל בהחלטה וכי יש למצוא לכך פתרון. אינו רואה כיצד יוכל להטיל וטו נגד העולם כולו. הנשיא היה מעודכן במגעים בנושא.

ה. בנושא יהודי אתיופיה, ציין שמטפלים והנושא סבוך.

3. נושא ההתנחלויות הועלה ע'י סנונו.

לש' שגריר.

אי =

פוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 8537

אל: רהמש/584

מ-: ווש, נר: 2104, תא: 081190, חז: 1200, חז: מ, סג: סכ,

בבב

סודי ביותר -- ח.ר.ב. - מידי

אל: מנהל מצפ'א

דע: לשכת שה'ח, לשכת רה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

הגיעה אליי שמועה ממקור מוסמך שיש כוונה לשגר את דניס רוס ארצה בשבועות הקרובים כדי לתאם מראש עם רה'מ רשימת נושאים למפגש אפשרי עם הנשיא. דעתי האישית שאין זה רעיון טוב מבחינתנו שכן עלול להשתמע מכך שפגישה מעין זו צריכה להיות מותנית בהסכמות מסוימות מצידנו. לידיעתכם.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

ACTEJN WJIS/INPO CO OPS POL ACC 5

VTCZJ000745H0235
 RR RUFHJD
 35 03HPO W2423701 3112291
 ZNR J0000
 P 072291Z NOV 90
 FM USINPO WASHDC
 TO ALL WISA POSTS
 BT

08-NOV-90 TOR: 35100
 CW: 35966
 CPRO:USIS
 DISTR:USPO
 ADD:

UNCLAS SECTION 02 OF 02

USINPO

ATTN JORDAN AAMB

USIS PAD/10 FROM PYPW

EO 12958, N/A

SUBJECTS: WPOST/EVANS AND NOVAK/DRUMMING FOR WAR

NF-002 1190790 (BT03)

(FOLLOWING IS MATERIAL NOT FOR PUBLICATION)

THE FOLLOWING ARTICLE BY ROWLAND EVANS AND ROBERT NOVAK HEADLINED "DRUMMING FOR WAR" APPEARED ON PAGE A23 IN THE WASHINGTON POST OF NOVEMBER 7, 1990:

(GREEN TEXT)

THE BELIEF THAT PRESIDENT BUSH HAS FAILED TO MOBILIZE THE NATION FOR ARMED MILITANCY AGAINST SADDAM HUSSEIN LED TO A REMARKABLE PRIVATE BREAKFAST OCT. 26 HOSTED BY PRINCE BANDAR BIN SULTAN, THE SAUDI ARABIAN AMBASSADOR, AND ATTENDED BY SOME OF THE CAPITAL'S FOREMOST ADVOCATES OF ISRAEL.

AT THE PRINCE'S TABLE WERE REPS. STEPHEN SOLARZ OF NEW YORK, TOM LANTOS OF CALIFORNIA AND ROBERT TORRICELLI OF NEW JERSEY, ALONG WITH SEVERAL NONGOVERNMENT OPINION LEADERS. THE CONGRESSMEN PROPOSED A BLUE-RIBBON COMMITTEE TO CONVINCE AMERICANS THAT WAR AGAINST IRAQ MAY BE INEVITABLE AND INDEED NECESSARY.

FOR A NUMBER OF THE SAUDI ROYAL FAMILY TO GET TOGETHER WITH PRO-ISRAELI MEMBERS OF CONGRESS WHO FOR YEARS HAVE SOUGHT TO BLOCK U.S. ARMS SALES TO THE KINGDOM SHOWS THE EXTENT OF CONCERN THAT THE PRESIDENT IS NOT CONVINCING THE COUNTRY THAT WAR MAY BE NECESSARY. THE PRINCE IS THE ARAB WORLD'S MOST COMMITTED WAR HAWK (EXCEPT FOR KUWAIT'S DEPOSED SULTAN JASIR AHMED SAJJAH) AND IS BY FAR THE MOST PERSUASIVE.

THE BREAKFAST CAME JUST BEFORE BANDAR FLEW BACK TO RIYAD TO REPORT AMERICAN THINKING ON THE GULF CRISIS. BANDAR WAS TOLD BY THE CONGRESSMEN THAT BUSH NEEDED HELP IN MAKING THE PUBLIC CASE FOR A WAR POLICY NOT JUST TO REINSTALL KUWAIT'S FORMER RULERS BUT TO END THE THREAT FROM IRAQ. THE LANCER ADVISED THE PRINCE TO JOIN FORCES WITH

UNCLASSIFIED USINPO 072291Z NOV 90/31

UNCLASSIFIED USINPO 072291Z NOV 90/01

THE PRO-ISRAELI LOBBY HERE BECAUSE OF ISRAEL'S STRONG PRO-WAR POLICY AND THE LOBBY'S CLOUT IN CONGRESS. IT WAS THEN THAT THE CONGRESSMEN PROPOSED THE CITIZENS' COMMITTEE TO BEAT THE WAR DRUMS.

"BANDAR HAS MADE A BETTER CASE FOR WAR TO THE CONGRESS THAN THE PRESIDENT HAS," TORRICELLI TOLD US. "BUSH IS FAILING, POSSIBLY BECAUSE HIS JUDGMENT WAS UNDERMINED BY THE MIDDLE EAST." THE CONGRESSMAN, WHIP OF THE HOUSE DEMOCRATIC CAUCUS, SAID THE PROPOSED COMMITTEE WILL "HELP BUSH DELIVER A MESSAGE HE SEEMS INCAPABLE OF DELIVERING."

RICHARD BENTLEY, ASSISTANT DEFENSE SECRETARY IN THE REAGAN ADMINISTRATION, WAS PRESENT, SHOWED INTEREST IN THE COMMITTEE AND IS PUSHING THE PROPOSAL. BUT DEMOCRATIC WISE MAN ROBERT STRAUSS, WHO SERVED AS SPECIAL MIDEAST ENVOY TO PRESIDENT JIMMY CARTER, ALSO ATTENDED AND WANTED NO PART OF THE COMMITTEE.

STRAUSS'S RETICENCE REFLECTED WIDESPREAD CONCERN ABOUT WAR IN THE GULF AMONG OPINION LEADERS WHO ARE NEITHER PACIFIST NOR ANTI-ISRAELI. FORMER DEFENSE SECRETARY FRANK CARLUCCI WAS ASKED TO THE BREAKFAST, BUT DECLINED, SAYING THAT HE HAD "NOT PROGRESSED THAT FAR" IN HIS THINKING ABOUT THE CRISIS. ANOTHER REGRET CAME FROM EX-CIA DIRECTOR RICHARD HELMS.

TWELVE DAYS BEFORE THE BREAKFAST, THE PRESIDENT GOT A TASTE OF THAT ATTITUDE WHEN FRIENDS AND OUTSIDE ADVISERS WARNED HIM IN A HIGHLY CONFIDENTIAL SUNDAY EVENING BRAINSTORMING SESSION THAT WAR AGAINST SADDAM HUSSEIN WAS A DANGEROUS WAY TO GET IRAQ OUT OF KUWAIT.

COUCHING THEIR ADVICE WITH CUSTOMARY CAUTION AND RESPECT, ONE AFTER ANOTHER OF THE PRESIDENT'S VISITORS IN THE UPSTAIRS WHERE HOUSE-SITTING ROOM WARNED HIM AGAINST A RESORT TO ARMS. EVEN IF IRAQ WAS VANQUISHED WITH NO MORE THAN THE PENTAGON'S PRIVATE ESTIMATE OF A MINIMUM 20,000 AMERICAN CASUALTIES, THE AFTERMATH COULD DAMAGE THE UNITED STATES IN THE MIDDLE EAST FOR DECADES AND TURN THE AMERICAN PEOPLE AGAINST BUSH AND TOWARD ISOLATION.

THE WISE DEFENDER OF AN IRAQI WAR POLICY IN THAT SUNDAY WHITE HOUSE TETE-A-TETE WAS SEN. WARREN RUDDMAN OF NEW HAMPSHIRE, WHO ARGUED THAT THE U.S. GOAL MUST BE TO DEPOSE SADDAM HUSSEIN AND DESTROY HIS ARSENAL OF CHEMICAL AND OTHER LETHAL WEAPONS - JUST GETTING HIM OUT OF KUWAIT WOULD NOT BE ENOUGH.

ANGUED FOR RESTRAINT AND TIGHTENED SANCTIONS, SOME VEHEMENTLY, WERE SEVERAL OTHERS PRESENT: SEN. CHARLES ROSS OF KANSAS, THE EXMARINE SON-IN-LAW OF LYNDON JOHNSON,

UNCLASSIFIED USINPO 072291Z NOV 90/01

UNCLAS SECTION 02 OF 02

FORMER AMBASSADOR LUCIUS BASTIE, A LONGTIME MIDEAST DIPLOMAT, WOODRUFF, AND RICHARD HELMS. ALSO THERE, BUT CLAMORING HIS OWN VIEWS AND SAYING NOTHING FOR OR AGAINST WAR, WAS STRAUSS.

THE CAUTION ORDER BY THE PRESIDENT REFLECTS A WIDESPREAD VIEW AMONG FORMER POLICY MAKERS. EX-SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ, FORMER NATIONAL SECURITY ADVISER FRANK BRZEZINSKI, AND EX-DEFENSE SECRETARIES MELVIN LASKI AND JAMES SCHLESINGER ARE ALL COUNTED AS STRONG OPPONENTS OF A WAR POLICY.

BUSH'S REACTION TO THE SUNDAY MEETING WAS TO BEGIN A PUBLIC CAMPAIGN AGAINST THE IRAQI DICTATOR TO SHARPEN AMERICAN SUPPORT IF WAR COMES. COMPARING THE PRESIDENT'S MOOD TO WOODROW WILSON'S PASSION FOR THE MORALITY OF WORLD PEACE, A CONCERNED ADMINISTRATION SOURCE DESCRIBES HIS MOOD AS HAVING "TURNED STOPPING AN ARAB DESPOT INTO STANDING ATYNDIE WELAND INWAITING THE 36 DEATHHEAD LEGIONS."

FOR THIS COMMENT TO COME FROM BUSH'S OFFICIAL FAMILY REFLECTS THE DEPTH OF CONCERN HERE. EVEN SO FAITHFUL AN EGG AS CONSERVATIVE REP. HENRY HYDE CRITICIZED HIM THIS PAST WEEKEND FOR "HYPERBOLIC LANGUAGE" THAT DOES DEF DEBATE. IT REMAINS TO BE SEEN WHETHER A SAUDI AND PRO-ISRAELI EFFORT TO STIR THE AMERICAN PEOPLE WILL BE MORE EFFECTIVE.

(END TEXT)

(PRECEDING IS MATERIAL NOT FOR PUBLICATION)

BT

#2423

NNNN

UNCLASSIFIED USINPO 072291Z NOV 90/02

אאא, חוזם: 8742
 אל: רהמש/613
 מ-: ווש, נר: 2105, תא: 081190, זח: 1515, דח: מ, סג: סו,
 נבנב
 סודי / מיידי

אל: מצפ'א

מאת: ק. לקונגרס

עסקת נשק עם סעודיה --- חלק ב'

לשלכם 2098 ושלנו 2282 מ- 31.10

להלן מבריקה בשנית מרכיבי העסקה השניה כפי שהופיעו במברקנו הנ'ל
 -:

SYSTEM -----	PRIME CONTRACTOR -----	NO. ---	B DOLLAR -----
E-3/KE-3	BOEING	7-11	
F-15 F EAGLE	MCDONNELL DOUGLAS	24	
AH-64 APACHES	MCDONNELL DOUGLAS	36	0.9
PATRIOT MISSILE	RAYTHAON/MARTIN MERITTA	20 3.2	
MIA2 TANKS	GD	235	2.0
M2 BRALEYS	FMC	550	2.2
MLRS	LTV	69	0.6

עד כאן

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהנט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
 @ (רם), אמן, ממד, סולטן, כנצור, מצפא

סססס

BUSH TO OUTLINE "NEW THINKING" ON U.S.-EUROPEAN TIES

(Plans major speech during Prague visit)

By Paul Malamud
USIA Staff Writer

Washington -- President Bush plans to outline "some new thinking on the U.S.-European relationship" in a major address during his forthcoming visit to Prague, a White House official said November 7.

Noting that Bush will be the first U.S. president ever to visit Czechoslovakia, oman Popadiuk, deputy press secretary for foreign affairs, said, "He's going to take the opportunity to use that forum to make a statement on the revolution that has taken place in Eastern Europe throughout the past year...."

"He will outline some new thinking on the U.S.-European relationship, the broader Atlantic community, and how the United States will relate to the new Europe, as we have East and West cooperating and you have a CSCE process for that cooperation to take hold in," the deputy press secretary said.

At a briefing for representatives of foreign news media stationed in Washington, Popadiuk said, "I think you'll see a very interesting speech, a very forward-leaning speech, and a speech in which the United States recognizes the role that Eastern Europe is going to play...in the future of Europe.

"When we talk about 'a Europe whole and free' I think the president will be setting the foundation for that in this speech," he added.

Popadiuk also told journalists, in response to questions, that the president will discuss the perilous state of Eastern European energy reserves with leaders in the region.

"We're aware of two problems in the case of Czechoslovakia," Popadiuk said, noting "that the Soviet reductions in energy flows to Czechoslovakia have hampered Czechoslovakia's economy...and Czechoslovakia's support of the sanctions against Iraq (has led to) an oil shortage....Obviously, this is disturbing to us."

Bush will discuss the issue with President Havel, he said. "We have been in touch with various international financial institutions to deal with this issue, and this itself will be a topic for discussion....It's exactly...the situation in Hungary, as well as other parts of Eastern Europe."

Emphasizing the United States' interest in helping to solve the problem, Popadiuk said, "The crisis in the gulf has not switched our attention away from Eastern Europe or Latin America or other areas of the world."

Questioned about Secretary of State Baker's current trip to the Middle East, Popadiuk said the secretary's "travels throughout the region this week -- and as they'll continue -- are aimed at buttressing the search for a peaceful solution" to the gulf crisis. "But," he added, "we're also realistic, that there are other options that may need to be examined, and he's examining those options and discussing the possibility of those options...."

Asked specifically about the secretary's visit to Egypt, Popadiuk noted that "Egypt has dispensed forces (in the gulf) and has been very cooperative in the United Nations as well as in the Arab League efforts."

"What the secretary has done (there)," he said, "is review the status of the Persian Gulf crisis, Egypt's role in it, the next steps that Egypt may take -- particularly President Mubarak with his Arab colleagues in trying to find a peaceful solution, and also the potential next steps that may need to be examined in view of the possibility that the sanctions may not work."

Baker, Popadiuk noted, is discussing similar topics at every stop in the region.

Questioned about the recent release of Japanese hostages by Iraq following a visit by a former Japanese prime minister, Popadiuk noted that "the release of any citizens, whether Japanese or any others is a very welcome development."

"Those people should not be suffering the inhumane treatment that they're undergoing in Iraq," he said. "Unfortunately, at the same time, we have to be very careful that Saddam Hussein doesn't use former governmental leaders or even present governmental leaders in a propaganda ploy in terms of having a former prime minister go in there, or a former chancellor...and other former world leaders going there to make it look like they're negotiating the release of hostages," the deputy press secretary added.

He pointed out that the United Nations and the European Community have both condemned any negotiating for hostages and have supported the secretary general's efforts on their behalf. "So I think," he cautioned, "we'd have to be careful and we hope that they don't leave the impression that they're negotiating...because Saddam is using this for propaganda purposes to try to split the international community."

Asked about the supply of oil worldwide, Popadiuk said that "We appreciate the Venezuelan efforts as well as the Saudi efforts to increase production (of oil). I think we're at the point now where all the oil that was lost because of the Iraqi invasion of Kuwait has been replaced by added production from

countries like Venezuela and Saudi Arabia....Hopefully, as we move towards a solution of the crisis and as things stabilize you'll see a further reduction," in the price.

Asked about the Uruguayan round of trade talks, Popadiuk said "Obviously, we have concerns about the agriculture issue (in the Uruguay round). We've got about six to eight weeks...and we'll just have to keep waiting to see what happens. I can't give you a conclusion right now." However, Popadiuk added, "we're optimistic."

NNNN

KUWAITIS MARK THIRD MONTH OF IRAQI INVASION

(Hold vigils in Washington; elsewhere)

by Norma S. Holmes

USIA Staff Writer

Washington — Four thousand black, green, red and white balloons floated above the U.S. Capitol in Washington November 2, as hundreds of exiled Kuwaiti men, women and children gathered to mark the third month of Iraq's invasion of their country.

In a special vigil at the Kuwait Embassy's cultural center in Washington, more than 100 Kuwaiti students, wearing "Free Kuwait" shirts, came to commemorate the estimated 7,000 of their countrymen who died and 25,000 who are missing since the August 2 invasion.

"The world must realize the tragic human dimension of what is taking place in Kuwait," Sheikh Ali Abdullah al Sabah, charge d'affaires of the Kuwaiti Embassy in Washington, said. Sheikh al Sabah said the "massive atrocities against innocent people have forced more than a million Kuwaitis and other expatriates from their homeland."

Citing the ten United Nations Security Council resolutions condemning Iraq's aggression, Sheikh al Sabah said Saddam Hussein's violations of international law include pillaging and murder, attempting to subjugate the Kuwaiti people and change the country's demography, destruction of property and the theft of life-long possessions and savings of innocent people.

"No country, Kuwait included, wants to see a military solution to the conflict," Sheikh al Sabah said, adding, "We have the most to lose if war breaks out." At the same time, he warned that "if the current regime in Iraq survives, there will be security concerns and threats for all countries in the region, and not only Kuwait."

The Washington event organized by the women's committee of "Citizens for a Free Kuwait" was one of many vigils commemorating the third month of the Kuwait crisis. In the United States, exiled Kuwaitis held vigils in Los Angeles and San Francisco, California, and in Des Moines, Iowa. Vigils were also held in Egypt, Great Britain and Ireland.

Dr. Hassan Al-Ebraheem, President of Citizens for a Free Kuwait, said that through the many vigils around the world, Kuwaiti exiles "hope to demonstrate that the people of Kuwait are determined to liberate their land." Al-Ebraheem said the exiled Kuwaiti people also wished to express thanks and gratitude to American people, whose children are stationed in the gulf to implement the international blockade against Iraq and to protect Saudi Arabia.

אאא, חוזם: 7218
אל: רהמש/487
מ-: וושינגטון, נר: 99, תא: 071190, חז: 1351, מ: סג: שמ,
בבב
שמור/מיידי

אל: מנהל מצפ"א
דע: לש' רה"מ; תפוצות
מאת: לש' השגריר, וושינגטון

מקס פישר הוזמן לנשיא לפגישה (7/11), עוד טרם פגישת המנהיגות היהודית
עמו מחר.

השגריר תזכרו לקראת השיחה.
נמשיך לעדכן.

לש' השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 7423

אל: רהמש/525

מ-: וושינגטון, נר: 110, תא: 071190, זח: 1922, חמ: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

7/11/90

אל: מצפ"א

מאת: עבודה, קונגרס

בחירות ארה"ב - נובמבר 1990
(עדכון מס' 9 - תוצאות)

1. מצ"ב תמונת מצב של הבחירות בסנט, ביה"נ והמושלים, אשר הוכנה ע"י מייקל איסיס.

2. תוצאות הבחירות לסנאט מבשרות רווח של מושב בודד למפלגה הדמוקרטית, אשר יהפוך את השתלטות הרפובליקנים על הסנאט ב-1992 למשימה כמעט בלתי אפשרית. לתבוסתו של באשוויץ, הרפובליקני הבכיר בתת-ועדת החוץ למזה"ת, הנמנה על בכירי מפלגתו בסנאט, תצאות ברורות לגבי ישראל. הסנטור הנבחר, פול וולסטון היהודי, היה אחד מיו"ר מסע הבחירות של ג'סי ג'קסון ב-1988 (מצ"ב התיחסות לישראל). 3 סנטורים חדשים הצטרפו - במקום 3 פורשים - ומאזנם חיובי לישראל.

3. תוצאות הבחירות לביה"נ מהוות רווח של 8 מושבים לדמוקרטים ומשנות המאזן הדמוק' - רפוב' ל-267 : 167 ועצמאי בודד. אמנם הכרסום במפלגת הבית הלבן קטן מן הממוצע לבחירות ביניים, אך בהתחשב במספר המצטמצם של המושבים הרפובליקנים, ולאור צפיות החודש שעבר, הרי שמדובר במהלומה משמעותית.

4. תוצאות הבחירות למושלות מהוות את המכה הקשה ביותר - מבין 3 מערכות הבחירות - לרפובליקנים בכלל ולנשיא בפרט (עם העיניים לחלוקה מחדש של צירי ביה"נ, למפוי מחודש של אזורי הבחירה ולבחירות 1992). 36 מושלים עמדו לבחירה ומתוכם 20 דמוק' ו-16 רפוב'. המאזן הקודם היה 29:21, והמאזן נוכחי של 50 המושלים הוא: 28 דמוקרטים, 19 רפובליקנים, 2 עצמאיים ומרוץ נוסף שיוכרע ב-RUNOFF.

5. תוצאות הבחירה לסנאט, לביה"נ (ובמיוחד) למושלות מהוות מכה לתדמיתו של הנשיא בוש. הנשיא מיקד מאמציו בימים האחרונים למערכות הבחירות למושלות בקליפורניה, טקסס ופלורידה. מעמד הנשיא מכורסם ע"י נצחון הדמוקרטים בטקסס ופלורידה, ובמיוחד בטקסס המהווה את מדינת הבית המאומץ של בוש, שם ניצחה אן ריצ'רדס אשר הפכה ליריבתו האישית. איבוד משרות המושל בשתיים משלוש המדינות הקריטיות במכוון המפוי מחדש של אזורי הבחירה (קליפורניה מרויחה 7 מושבים, פלורידה - 4, טקסס - 3), יהווה מכה קשה לרפובליקנים (לפחות) בעשור הבא, ויקשה על תפקוד נשיאים רפובליקנים.

6. תוצאות הבחירות מבטאות מכה למצדדים בהעלאת מיסים, וע"י זה מעניקות מהלומה נוספת לבוש ותימוכין ליריבו הרפובליקני אד רולינס (אשר הינחה מועמדים רפובליקנים להתכחש לנשיא ותמיכתו בהעלאת מיסים). מושלים בניו אינגלנד שלמו ע"כ במשרותיהם (ע"י פרישה או תבוסה) במסצ'וסטס, קונקטיקט, ורמונט ורוד - איילנד, וכך גם בפלורידה, קנזס ואוקלוהומה. מושלת נברסקה נוצחה בקרב צמוד אשר במרכזו עמדה גם השאלה: "האם המושלת העלתה מיסים?" הסנטור הדמוקרטי בראדלי, הנחשב למועמד פוטנציאלי לנשיאות, ניצח במערכה צמודה מול יריבה עלומת שם, כאשר שימש מטרה לזעם תושבי ניו-ג'רסי על עליית

מסים חדה ביוזמת המושל הדמוקרטי פלוריו.

7. תוצאות הבחירות מבשרות שנתיים סוערות - עד לבחירות 1992 - לפוליטיקה בארה"ב בכלל ולנשיא בפרט:
- הדמוקרטים "מריחים דם" לקראת הבחירות לנשיאות, ובנגוד לתחושתם לפני חודש אין הם רואים בבוש נשיא שאינו ניתן להנסה.

- מושלים וסנטורים דמוקרטים (דוגמת קואמו מניו יורק, קלינטון מארקנסו, בנטסן, נאן, רוב וכו') עשויים לנסות מזלם במרוץ לבית הלבן.

- סנטורים רפובליקנים עשויים לערער על הנהגת בוש אם יעריכו שהנשיא מוביל מפלגתם למפלה.

- יחסי נשיאות - קונגרס יאופיינו ע"י עימות יותר חריף מן השנתיים האחרונות.

- יחסי הכוחות החדשים בביה"נ יקשו, עוד יותר, על הנשיא להטיל וטו אפקטיבי.

- המפוי מחדש של אזורי הבחירה, הפרישה האפשרית של כ- 100 צירי ביה"נ ב- 1992 (יחד עם "קופת הבחירות") והנצחונות הדחוקים של חלק מן הנבחרים, יתסיסו עוד יותר את השנתיים שלפני בחירות העשור ב- 1992, ויחדדו את הפוליטיזציה בפעילות הקונגרס וביחסי קונגרס דמוקרטי - נשיא רפובליקני.

8. תוצאות הבחירות ממחישות את ערעור מעמד ה- INCUMBENTS. אמנם רק סנטור בודד (באשוויץ), מסך 35 אשר התמודדו, נוצח, ורק 15 צירי ביה"נ איבדו מושביהם, (8 רפוב' ו- 7 דמוק'), אך אכזבתם של 14 מושלים (אשר פרשו או נוצחו) מבטאת באופן הישיר והמוחשי ביותר את זעם הבוחר נגד נבחריו. בעוד שסנטור וציר ביה"נ יכולים להתכסות באיצטלה של נושאים לאומיים והילת בעיות חו"ב, הרי שהמושל נתפס כאחראי לחולאי החברה. המושל אף לא נהנה מ"מתנתו" של צדאם חוסיין ל- INCUMBENTS: - התיצבות מאחורי הנבחר (נשיא, סנטור או ציר ביה"נ) בשעת חרום לאומית.

המספר הזעום של ה- INCUMBENTS אשר נוצחו, מטעה את העין. הנתון המשמעותי הוא הנצחון הדחוק של חלק מן ה- INCUMBENTS (בנגוד לנצחון סוחף בעבר), אשר מהווה גרוי חזק ביותר לקריאת תגר נמרצת לקראת 1992 (קואמו, בראדלי, וג'ינגריץ' "התחלקו" בקושי פנימה...).

אפשר לומר כי תוצאות הבחירות אינן מאפשרות לאף נבחר לנוח על זרי דפנה. משום כך יש לצפות כי האוירה המתוחה של טרום בחירות 1990 תאפין את עבודת ה"גיבעה" - ואפילו את מרבית הסנטורים המשוחררים כביכול ממתח הבחירות - עד בחירות 1992.

יורם אטינגר

לי כהן-קגן

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז,
ממד, e(רם), אמן

סססס

אאא, חוזם: 5753
אל: רהמש/379
מ-: וושינגטון, נר: 67, תא: 061190, זח: 1413, דח: ב, סג: כל,

בבב
בלמ"ס / בהול לבוקר

6/11/90

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח / משהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

אמש 5/11 חתם הנשיא על חוק סיוע חוץ, וחוקי תקציבי הפנטגון, ובסה"כ על
13 חוקי הקצבות.

ם ונשלם.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, כהן, אוצר,
@ (מקשח/משהבט)

סטסט

אאא, חוזם: 5928
אל: רהמש/408
מ-: ווש, נר: 2083, תא: 061190, זח: 1630, דח: ר, סג: סו,
בבב
סודי/רגיל

אל: מא'פ 1
מצפ'א

מאת: ק. לקונגרס

ישראל - אתיופיה - ארה"ב
לשלכם 2078

1. מעבירים בנפרד רשימת 48 החתומים על המתכב למנגיסטו.
2. העיקרים בין החותמים הם: סולארז, וולפה, גילמן, אקרמן.
3. על דעת השגריר והעוסקים בדבר בשגרירות, נראה לנו שרצוי שנסקול את מדתנו לגבי תדרוך חברי הקונגרס. כאמור בשלכם 2078 'אחרי המפגש ולאור תוצאותיו'.
4. באשר להצעה שהועלתה ליזום ביקור משלחת קונגרסיונאלית באדיס ג'ם במקרה זה נראה לנו שיש להמתין לתוצאות המפגש ובבוא העת לשקול זאת על רקע תיאום פעולה אפשרי עם הממשל.

יהודית ורנאי דרנגר יוסי עמרני

אא

תפוצה: שהח, סשהח, @רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ, כנצור,
מצפא, @רם), @לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 5243
אל: רהמש/339
מ-: המשרד, תא: 061190, חז: 1550, חב: סג: סו,
בבב
56779
סודי/בהול לבוקר
103.01

אל: וושינגטון, השגריר, עמרני, קישור לקונגרס.

הנדון: ישראל-אתיופיה - ארה"ב
המיסדר המשולש באדיס

1. מאשרים קיום המפגש המשולש ב-17/00-13 באדיס. (מה-13/11 מאחה'צ).
2. מצדינו ישתתפו: לובראני, השגריר המיועד אשר נעים (בהנחה שעד אז יקבל אסכמה) וחיים דיבון.
3. מבקשים לקיים באדיס מיפגש הכנה עם האמריקאים בלבד (ב-3/11) לצורך קביעת נושאים לסדר היום ויעדים.
4. לידיעתכם דובר המשרד יאשר את עצם קיום המיפגש במידה ויישאל.
5. נא לתדע מחמ"ד ובמקביל נתדע אנו את השגריר האמריקאי כאן.
6. מבקשים גם שתבדקו האפשרות שהרמן כהן יבקר אצלנו לאחר המיפגש.
7. לקישור לקונגרס. אחרי המיפגש ולאור תוצאותיו נרצה שתעדכני את המחוקקים (בשני הבתים) המובילים לטוב ולרע את הנושא האתיופי, למרות הקשיים הכרוכים בפגרת הקונגרס. לקראת המהלך שלכם הנ'ל מבקשים לקבל בהקדם את רשימת 40 החתומים על המכתב שנשלח למנגיסטו וכמו כן להצביע על העיקריים בין החתומים ואחרים בגבעה שרצוי שיקבלו תיזרוך מיוחד. לידיעתכם,
ב-26/10 התראיין הקונגרסמן דן בטין בגל'צ וחזר על ההאשמה כאילו אנו בין הספקים הראשיים של אמל'ח לממאתיופיה. הביע הסתייגותו מעמדה זו תוך הבעת דאגתו לגורל יהודי אתיופיה.
8. לידיעתכם בלבד הועלתה הצעה ליזום אם הדבר ניתן ביקור משלחת קונגרסיונאלית (CODEL) באדיס על מנת לעמוד מקרוב על המצב. אנא התייחסותכם לאפשרות זו.

מא'פ 1- מצפ'א

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, הדס, מאפו, תפוצות,
בנצור, מצפא, @ (לוברני), @ (רס)

סססס

אאאא, תוזם: 5927
אל: רהמש/407
מ-: ווש, נר: 2082, תא: 061190, זח: 1630, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מידי

אל: מא'פ 1, מצפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

אתיופיה. מפגש משולש שלכם 2078, 2084

1. מסרתי תוכן שלכם לעמיתי במחמ'ד.

2. עובדים על תכנית המסע של הרמן כהן. צפוי להגיע לאדיס ב-12.11 בערב.
לא נראה שניתן יהיה לבקר בארץ אחרי המפגש עקב התחייבויות פומביות כאן של
ע. המזכיר.

3. ההיבט הקונגרסיונאלי - בנפרד.

א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, בנצור,
מצפא, @ (רם), @ (לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 5992
אל: רהמש/416
מ-: וושינגטון, נר: 88, תא: 061190, חז: 2102, ח: ב, סג: שמ,
בבב
שמור/בהול לבוקר

אל: ממנכ"ל

דע: נאו"ם-השגריר. ארב"ל 2

מאת: השגריר, וושינגטון

מועבי"ט

1. בהמשך לדיווחים קודמים שוחחתי הערב (061830) טלפונית עם סקורופט וצינתי בפניו עמדתנו המתנגדת בתקיפות להעברת המשך הדיון למסגרת ה-HIGH CONTRACTING PARTIES לאמנת ג'נבה.

סקורופט השיב שאמנם טרם נפלה החלטה וגם הם אינם מאושרים מההשלכות הצפויות, אך ניתן היה למנוע התפתחות זו לו נהגה ישראל אחרת כלפי הרעיונות השונים שהועלו בשבועיים האחרונים. הוסיף שגם אש"ף מעוניין בוטו אמריקאי.

2. בתגובה להערותי בנושא הסכמנו שאין טעם להתמקד במה שקרה בעבר. סקורופט שאל אם יש לנו רעיונות כלשהם כדי למנוע המשך התפתחות כנ"ל. בתשובה העלתי עמו הרעיון שהועלה בשיחת פיקרינג-ארידור והוספתי שהאינטרס המשותף לשתי המדינות הוא לסיים הנושא. הבטיח לעיין בדברים ולשוב אליי.

3. לאחר כתיבת דווח זה חזר אליי סקורופט (061900) וציין שמחר אה"צ תתקיים ישיבת מועבי"ט שתהפך לדיון לא פורמלי. לדבריו נוצר עתה מומנטום ואם נפעל ברוח הרעיון שהועלה בשיחת ארידור-פיקרינג ניתן יהיה להרויח זמן. הוסיף שלא ברור כיצד יתפתחו הדברים, אבל אם נזמין שליח המזכ"ל לדון בדו"ח זמיר תוצר פתיחה חדשה.

4. הבטחתי שאעביר הדברים ואשוב אליו. אודה להתייחסותכם בחוזר.

ובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, ברנע, ארבבל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 3509
אל: רהמש/241
מ-: המשרד, תא: 051190, זח: 1208, דח: ב, סג: סב,
בבב
סודי ביותר/בהול

יז' בחשון תשנ"א
5 בנובמבר 1990

אל: וושינגטון

השגריר,

להלן מכתב הברכה ליום הולדתו של רה"מ מן הנשיא בוש וכן תשובת ראש הממשלה
לברכת הנשיא.

אנא העבר התשובה לנמען.

בן-אהרן

JERUSALEM, NOVEMBER 4, 1990.

DEAR MR. PRESIDENT,

I WOULD LIKE TO THANK YOU AND MRS. BUSH FOR YOUR
CONGRATULATIONS ON THE OCCASION OF MY 75TH. BIRTHDAY. I APPRECIATE
YOUR GOOD WISHES AND THOSE OF THE AMERICAN PEOPLE.

THERE WAS HARDLY A MOMENT TO CELEBRATE EVEN THIS MILESTONE.
WE CANNOT PAUSE IN OUR CONSTANT SEARCH FOR PEACE AND SECURITY, AND
MUST PRESS ON WITH THE URGENT HOLY TASK OF ABSORBING AND INTEGRATING
THE LARGE WAVE OF IMMIGRATION REACHING OUR COUNTRY FROM THE SOVIET
UNION, ETHIOPIA AND OTHER LANDS.

AS I LOOK BACK ON MY LONG YEARS OF SERVICE TO OUR PEOPLE, I
AM PARTICULARLY SATISFIED WITH THE CONTRIBUTION I MAY HAVE MADE TO
THE DEVELOPMENT AND STRENGTHENING OF RELATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE
UNITED STATES FROM THE TIME I BECAME PRIME MINISTER IN 1983. IT IS
REASSURING FOR ME THAT THERE ARE CLOSE AND SPECIAL RELATIONS BETWEEN
THE GREATEST DEMOCRACY IN THE WORLD AND OUR LITTLE COUNTRY, WHICH IS
THE ONLY DEMOCRACY IN THIS PART OF THE WORLD.

I APPRECIATE YOUR FRIENDSHIP, AND LOOK FORWARD TO OUR
CONTINUED COOPERATION.

PLEASE CONVEY SHULAMIT'S AND MY BEST WISHES ALSO TO MRS.
BUSH.

YITZHAK SHAMIR

PRESIDENT GEORGE BUSH
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON DC
NOVEMBER 2, 1990.

DEAR MR. PRIME MINISTER:

IT GIVES ME GREAT PLEASURE TO OFFER MY WARM CONGRATULATIONS AND THOSE OF THE AMERICAN PEOPLE ON THE OCCASION OF YOUR SEVENTY-FIFTH BIRTHDAY. AS YOU REACH THIS NOTABLE MILESTONE IN YOUR PERSONAL LIFE, I KNOW IT MUST GIVE YOU DEEP SATISFACTION TO REFLECT ON THE VITALITY OF ISRAEL TODAY, SOMETHING FOR WHICH YOU HAVE DEDICATED YOUR LIFE AND WORKED SO TIRELESSLY TO ACHIEVE.

BARBARA JOINS ME IN WISHING YOU A HAPPY BIRTHDAY AND EVERY SUCCESS IN THE COMING YEAR.

SINCERELY,

GEORGE S. BUSH

תפוצה:(רהמ)

ססס

אל: המשרד,
מ-:רהמש, נר: 0003, תא: 051190, זח: 1208, דח:ב, סג:סב,
נבב

יז' בחשוון תשנ"א
5 בנובמבר 1990

אל: רושינגטון

השגריר,

להלן מכתב הברכה ליום הולדתו של רה"מ מן הנשיא בוש וכן תשובת ראש הממשלה
לברכת הנשיא.

אנא העבר התשובה לנמען.

בן-אהרן

Jerusalem, November 4, 1990.

Dear Mr. President,

I would like to thank you and Mrs. Bush for your congratulations on the occasion of my 75th. birthday. I appreciate your good wishes and those of the American people.

There was hardly a moment to celebrate even this milestone. We cannot pause in our constant search for peace and security, and must press on with the urgent holy task of absorbing and integrating the large wave of immigration reaching our country from the Soviet Union, Ethiopia and other lands.

As I look back on my long years of service to our people, I am particularly satisfied with the contribution I may have made to the development and strengthening of relations between Israel and the United States from the time I became Prime Minister in 1983. It is reassuring for me that there are close and special relations between the greatest democracy in the world and our little country, which is the only democracy in this part of the world.

I appreciate your friendship, and look forward to our continued cooperation.

Please convey Shulamit's and my best wishes also to Mrs. Bush.

Yitzhak Shamir

President George Bush
The White House
Washington DC

November 2, 1990.

Dear Mr. Prime Minister:

It gives me great pleasure to offer my warm congratulations and those of the American people on the occasion of your seventy-fifth birthday. As you reach this notable milestone in your personal life, I know it must give you deep satisfaction to reflect on the vitality of Israel today, something for which you have dedicated your life and worked so tirelessly to achieve.

Barbara joins me in wishing you a happy birthday and every success in the coming year.

Sincerely,

George S. Bush

0000

אאא, חוזם: 4497

אל: רהמ"ש/314

מ-: ווש, נר: 2075, תא: 051190, חז: 2050, דח: ב, סג: סו,

בבב

סודי / בהול לבוקר

אל: מא"פ 1, מצפ"א

דע: לשכת מנכ"ל

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: אתיופיה - מפגש משולש, שלכם 2070

1. שוחחתי עם ס/ע' המזכיר האחראי לאתיופיה, היקס וגו' נ הול לכהן יתאימו התאריכים 11/14 - 13 למפגש באדיס.

2. ע"פ סעיף 2 בשלכם ביקשתי שישוחחו בנושא עם האתיופים.

ג'ון הול ציין שהרעיון ממילא שלנו ומדוע אם-כן שלא נעלה אותו. הוסיף להכינו מהמנכ"ל שהנושא ישאר חשאי והופתעו לקרוא בעתונות הישראלית היום על קיום מפגש צפוי. היקס הוסיף ש'יעדיפו' שאנו נעשה זאת בין באמצעות נציגותנו ובין באמצעות שגריר אתיופיה בארץ.

עמרני

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, בנצור, מצפא, @ (לוברני), @ (רם)

סססס

אאא, חוזם: 4128
אל: רהמש/281
מ-: המשרד, תא: 051190, חז: 1843, חמ: מ, סג: סו,
בכב
88108
סודי/מידי

אל: וושינגטון, עמרני

דע: לובראני, משהב'ט

אתיופיה - מפגש משולש

1. אנא בדיקתכם אם ניתן לדחות המפגש בכ- יומיים וזאת הן בשל התחייבויות קודמות של לובראני, והן בשל האפשרות שדחיה זו תאפשר את שילובו של אשר נעים, השגריר המיועד, בשיחות, אשר טרם קיבל אסכמה.
עם זאת נדגיש שבכל מקרה נתאים את עצמנו לכל תאריך שיהיה נוח לאמריקאים.

2. מאחר ואין עדיין נציג בכיר באתיופיה, אנו מעדיפים שהאמריקאים יהיו אלה שיפנו לאתיופים להסדרת מפגש אדיס.

מאפ 1 - מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, בנצור,
מצפא, @ (רם), @ (לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 6046

אל: רהמש/417

מ-: וושינגטון, נר: 59, תא: 051190, חז: 2123, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור / בהול לבוקר

אל: מצפ"א

מאת: ק. לקונגרס.

הנדון: ביהנ"ב - ביקור עוזרים (מצוות המיעוט) מועצת החוץ

1. ב- 18/11 בערב, יגיעו מקהיר 3 עוזרים מועצת החוץ לביקור בישראל.

שלושת העוזרים הם:-

ראס וילסון - נציג המיעוט בצוות ועדת המשנה לאירופה והמזה"ת ועוזרו של הקונגרסמן גילמן (יהודי).

בוב ג'נקינס - נציג המיעוט בצוות ועדת החוץ ועוזרו של הקונגרסמן רומפילד, בכיר המיעוט בועדה.

גיל קייפן - נציג המיעוט בצוות ועדת המשנה לאפריקה ועוזרו של הקונגרסמן דן בורטון (יהודי, דובר עברית, ביקר באתיופיה ומכיר מקרוב את בעיית יהודי אתיופיה).

2. שלחו הבוקר, באמצעות מחמ"ד, מברק לשגרירותם בת"א המבקש להסדיר להם מספר פגישות כדלקמן (זאת ע"ס התכנון המקורי של שהות בת יום בישראל - היינו עזיבה ב 20/11 בבוקר):-

צורי גולד, תא"ל (מיל.) אהרון לברן, מרון בנבנישתי, יגאל כרמון, יעקב גולדברג ובני ארד. (הפגישה עם ארד, על רקע עיסוקו והתענינותו של ג'נקינס בנושא הסמים) כן ביקש ראס וילסון והזמין את פרופ' אבנר יניב מאונ' ת"א אותו הוא מכיר אישית) לארוחת הערב בהשתתפות חבריו למשלחת. ביקשו שהקונסוליה האמריקאית בירושלים תסדיר עבורם חצי יום ביקור ב- ירושלים- ביקור בקונסוליה, בשטחים, ופגישה עם נציגים פלסטינאים, אם ניתן.

3. בפגישה היום בצוהריים (5/11) עם ראס וילסון, הבעתי תמיהתי על כך שיבקרו בתוניסיה ירדן ומצרים מספר ימים בכל מדינה ואילו לישראל יקדישו רק יום עבודה אחד.

ערב עם כתיבת מברק זה, הודיעני וילסון כי החליטו להאריך ביקורם בישראל.

ג'נקינס יעזוב ב- 21/11 ואילו וילסון וקייפן יעזבו ב 23/11. יהיו במלון בת"א (הזמנת המלון באחריות השגרירות) ונושא התחבורה - באחריות השגרירות.

4. בעקבות פגישתי עם וילסון להלן בקשותיו הנוספות (שלא הועברו לשגרירות בת"א) שהן בעדיפות גבוהה יותר מהפגישות שביקש באמצעות מחמ"ד (להוציא הפגישה עם יגאל כרמון).

א. פגישה עם ס/שה"ח נתניהו, אם ניתן.

ב. פגישה עם מנה"ל מצפ"א

ג. פנל בממ"ד בנושא המשבר במפרץ ועדכון לגבי שכנותיה של ישראל.

ד. תדרוך דו"צ/אמ"נ לגבי: האיום על ישראל, השלכות מבצע "מגן המדבר על ישראל (לרבות השלכות תקציביות), תחזיות לגבי בקשות ישראל בשנה הקרובה לאור מצבה הבטחוני של ישראל.

ה. אם הזמן יאפשר, מציעה לתדרכם גם בנושא קליטת יהודי בריה"מ ואולי אף הפגשתם בנתב"ג עם עולים.

חיוני כי בכל הפגישות במשרד יושם דגש בין השאר על עסקת הנשק הסעודית הצפויה בינואר 1991.

6. כדאי לנסות לשלב, אם ניתן, כל בקשותיהם שבסעיפים 5 ו - 3.

6. מסרתי לראס וילסון את מספרי הטלפון של מנהל מצפ"א (אותו הוא מכיר אישית) במשרד ובבית. וילסון יתקשר למחרת הגיעו.

אשת הקשר בשגרירות ארה"ב בת"א היא מרי יורגנסן.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה: (רהמ), שהח, סשהח, ממנכל, מנצור, מצפא, רביב, מאור

סססס

ACTION USIS-2 INFO CO DPO ACC 3

VZCZCJ00858FHU454
 03 RUFHJU
 DE RUEHFO #2312 3072024
 ZNR UUUUU
 O 032024Z NOV 90
 FM USINFO WASHDC

05-NOV-90 TOR: 09184
 CN: 03100
 CRRD: USIS
 DIST: USIS
 ADD:

TO ALL EU POSTS IMMEDIATE
 RUEHLN/AMCONSUL LENINGRAD IMMEDIATE
 ALL AR WF MONITORING POSTS IMMEDIATE
 ALL NEAR EAST POSTS IMMEDIATE
 ALL SOUTH ASIA POSTS IMMEDIATE
 ALL EA WF MONITORING POSTS IMMEDIATE
 RUCNDT/USMISSION USUN NEW YORK IMMEDIATE
 RUHQDA/USCINCPAC HONOLULU HI IMMEDIATE
 RUEHGO/AMEMBASSY BANGKOK IMMEDIATE
 RUFHFR/USIS PARIS
 RUFHML/AMCONSUL MILAN
 INFO RUEHIN/TAI TAIPEI IMMEDIATE
 KMT AMEMBASSY TEL AVIV
 AMEMBASSY BONN
 AMEMBASSY THE HAGUE
 AMEMBASSY SANTIAGO
 AMEMBASSY REYKJAVIK
 AMEMBASSY PRETORIA
 AMEMBASSY HELSINKI
 AMEMBASSY ASUNCION
 AMCONSUL RIO DE JANEIRO
 BT
 UNCLAS

USINFO

ATTN: JORDAN AAMM;

USIS PAD/IO/SPAD; AIT FOR CIS; FOR P AND C;

FROM P/PPD

EQ 12396 N/A

WF-014 11/03/90 (490)
 (DIAL-UP MATERIAL; FOLLOWING ALSO MOVING VIA COMPUTER-TO-
 COMPUTER COMMUNICATION)
 BUSH PLEDGES TO GIVE SANCTIONS ON IRAQ TIME TO WORK
 (REITERATES HOPE FOR PEACEFUL END TO GULF CRISIS)
 BY DIAN McDONALD
 USIA WHITE HOUSE CORRESPONDENT

THOUSAND OAKS, CALIFORNIA -- PRESIDENT BUSH PLEDGED
 NOVEMBER 3 THAT HE WILL GIVE THE U.N. SECURITY COUNCIL
 RESOLUTIONS IMPOSED ON IRAQ TIME TO BE EFFECTIVE.
 IN AN ADDRESS AT A POLITICAL CAMPAIGN EVENT IN
 THOUSAND OAKS, CALIFORNIA, BUSH SAID, "MY MESSAGE IS THIS:
 I WILL GIVE THE UNPRECEDENTED SANCTIONS THE CHANCE TO WORK;
 I WILL GIVE THEM THE TIME TO WORK."
 REITERATING HIS HOPE FOR A PEACEFUL RESOLUTION OF THE

UNCLASSIFIED

USINFO 032024Z NOV 90

UNCLASSIFIED

USINFO 032024Z NOV 90

GULF CRISIS WHICH WAS PRECIPITATED BY IRAQ'S INVASION AND
 OCCUPATION OF KUWAIT, BUSH SAID, "I HOPE THERE NEVER IS A
 SHOT FIRED IN ANGER. I HOPE THAT EVERY SINGLE ONE OF THE
 U.S. TROOPS DEPLOYED IN THE GULF WILL COME HOME WITHOUT A
 SHOT HAVING BEEN FIRED."

"I DON'T WANT A SHOT FIRED IN ANGER," HE SAID, "BUT
 THERE WILL BE NO COMPROMISE (WITH IRAQ) ON THE STATED
 OBJECTIVES OF THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL -- NONE
 AT ALL. THE UNITED STATES WILL LEAD...AND WE WILL PREVAIL
 AGAINST THE EVIL OF THAT DICTATOR," IRAQI PRESIDENT SADDAM
 HUSSEIN.

BUSH SAID HE WOULD DO HIS BEST TO KEEP STRONG THE
 COALITION OF NATIONS WHICH IS COOPERATING TO DETER IRAQI
 AGGRESSION. "IT IS ONLY THE UNITED STATES, HE SAID, THAT
 CAN LEAD THE ENTIRE WORLD FOR THIS MORAL PURPOSE."

REFERRING TO HIS UPCOMING TRIP TO THE GULF REGION,
 BUSH SAID HE AND MRS. BUSH "ARE REALLY LOOKING FORWARD TO
 VISITING" THE U.S. FORCES DEPLOYED THERE. WHITE HOUSE
 PRESS SECRETARY MARLIN FITZWATER ANNOUNCED NOVEMBER 2 THAT
 BUSH WILL SPEND THANKSGIVING DAY WITH U.S. TROOPS IN THE
 GULF REGION AND WILL CONFER WITH SAUDI, EGYPTIAN AND
 KUWAITI LEADERS ON THE GULF SITUATION.

BUSH WILL DEPART NOVEMBER 16 ON THE TRIP THAT WILL
 BEGIN IN EUROPE AND CONCLUDE NOVEMBER 23 IN THE MIDDLE
 EAST.

THE PRESIDENT'S ITINERARY WILL INCLUDE STOPS IN EGYPT
 AND SAUDI ARABIA FOR CONSULTATIONS WITH SAUDI ARABIAN KING
 FAHD, EGYPTIAN PRESIDENT MUBARAK, AND THE AMIR OF KUWAIT,
 FITZWATER SAID.

BUSH WILL CONFER IN PRAGUE WITH CZECHOSLOVAKIAN
 PRESIDENT HAVEL AND WILL MEET WITH GERMAN CHANCELLOR KOHL
 IN GERMANY. HE ALSO WILL PARTICIPATE NOVEMBER 19-20 IN THE
 SUMMIT OF THE 34-NATION CONFERENCE ON SECURITY AND
 COOPERATION IN EUROPE.
 (LENINGRAD MINIMIZE CONSIDERED)

ITEM
 BT
 #2312

NNNN

UNCLASSIFIED

USINFO 032024Z NOV 90

אאא, חוזם: 4251

אל: רהמש/290

מ-: המשרד, תא: 051190, חז: 2053, חב: ב, סג: שמ,

בבב

שמור/בהול

אל: ווש, ני, השגריר

דע: ני-בנצור

פגישת השגריר בראון עם ממנכ"ל.

בראון בא על פי בקשתנו לשיחה בנושא דו"ח המזכ"ל והתפתחויות הצפויות. השתתפו היועץ ג'ון הרבסט, מנהל מצפא ועוזר ממנכ"ל, יעל רובינשטיין.

1. ממנכל הביע אכזבתנו מדו"ח המזכ"ל והחד-צדדיות שלה בהתאם לנקודות שבמברקנו מהיום (דוח המזכ"ל- מועב'ט: לפעולה). הדגיש במיוחד כי מפגש בינ"ל מסוג זה הינו ללא תקדים. אם מועב'ט תאמץ את המלצת המזכ"ל עלולה ועידה כזאת להתכנס כשלמעשה יושיבו את ישראל על ספסל הנאשמים. נקל לשער כיצד תגיב דעת הקהל בארץ למחזה הזה ביודעה שהפרות חמורות ביותר של אמנת גנבה לא עוררו אפילו רחש בקהיליה הבינ"ל. גם אם אין לגוף אמורפי זה יכולת אכיפה, יחזור הענין שוב למועב'ט ולא נצא מהסבך.

2. לאחר תאור עצת ממישראל לאמנות גנבה עמד ממנכל על כך שהסכמתה של ישראל ליישם את ההוראות ההומניטריות של האמנה עונות על הצורך של הגנה על האוכלוסיה הפלשתינאית. הנסיון לכפות על ישראל הכרה דה-יורה נועד לקבע את מעמד השטחים ולא את זכויות האוכלוסיה, ומכאן שמדובר במהלך פוליטי ולא הומניטרי.

3. הועידה לא רק תסיט את תשומת הלב מהמפרץ, ובכך תשרת את האינטרסים של צדאם חוסין ואשף', אלא שתגרום לכך שידידי ישראל יראו עצמם נאלצים לנקוט בעמדות שלא יפריעו לכאורה לקואליציה במפרץ.

4. לתסריט כולו עלולה להיות השפעה שלילית ביותר. הזמנו אותו לכן לשתפם בקו מחשבתנו ובהערכתנו מתוך מגמה למצא מוצא מן הסבך. הפתרון היחיד אשר עשוי לשים קץ להתפתחות שלילית כזאת היא הטלת וטו אמריקאי על כל הצעת החלטה שהבלמזיות יגישו.

5. בראון השיב שבא לפגישה ללא הנחיות ממחמד וציין שאיננו מומחה בנושא האו"ם. מסר שידווח מיידית על דברי ממנכל וסקר כיצד הגענו למצב הנוכחי. סיפר על העסקה שהציעו לפני החלטת מועב'ט, (ביקור איימה מבלי שאנו נפגש אתו) על השדרים של הנשיא והמזכיר וכו'. לרוע המזל נתקלו בסירוב ישראלי מתוך שיקולים משלנו אשר הביאו לבסוף לשתי ההחלטות של מועב'ט ולהצבעות האמריקניות.

6. הוסיף כי ישראל וארהב נמצאות במלכוד רציני והאירועים האחרונים בעזה רק ממקדים את תשומת הלב בפרשה. הביע דאגתו כידיד מההדרדרות בשטחים ומכמות הפצועים. ביקש להביע הערכתו כי גמישות מסוימת מהצד הישראלי היתה יכולה להוציאנו מהסבך.

7. ממנכל השיב שאין בכוונתנו להמעיט מהאירועים האחרונים אך המדובר בגל חולף של אלימות שיש לראותו בפרופורציה הנכונה ושכל מקרה איננו משנה את הניתוח הבסיסי של תמונת המצב. מוטב אם כן לשים קץ לפרשה כולה בשלב הנוכחי ע"י וטו אמריקאי ולאפשר בכך לקהיליה הבינ"ל להתפנות לעיסוק במשבר המפרץ.

לשכת ממנכ"ל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל, 2,
סולטן, סי יבל, משפט

סססס

אאא, חוזם: 4570
אל: רהמש/321
מ-: המשרד, תא: 061190, זח: 0856, דח: ב, סג: בל,
בבב
בלמ'ס/בהול

אל: וושינגטון, ניו יורק - השגריר

דע: נ'י בנצור

הנדון: פגישת השגריר בראון עם ממנכ'ל

תקון לשלנו חוזם 11,4251.

בסעיף 2 צ'ל: לאחר תאור עמדת ממישראל...

לשכת ממנכ'ל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל, 2,
סולטן, סייבל, משפט

סססס

אאא, תוזם: 2394

אל: רהמש/170

מ-: וושינגטון, נר: 34, תא: 021190, ח: 2259, ד: מ, ס: ג, שמ,

כבב

שמור/מידי

אל: ארב"ל 2, מצפ"א

דע: נאו"מ

בעקבות פרסום דו"ח מזכ"ל האו"מ: תגובות מחמ"ד. להלן תגובות ראשוניות שלקטי בעקבות פרסום הדו"ח :

1. וולף (סגנו של בולטון) :

א. בהתייחסו להצעות המזכרות בסעיף 24 בדו"ח העריך ששהרעיון של שיגור כח שלום מטעם האו"מ להגנה על האוכלוסיה הפלסטינית " לא ילך רחוק". בפועל יוצא סביר שהמזכ"ל יתקל בקושי אם יחליט לפעול לשינוי מנדאט או'נטסו.

ב. אשר להצעה לכינוס אפשרי, של המדינות החתומות על אמנת ז'נווה סבור שארה"ב לא תפסול הרעיון על הסף, רואה בהצעה אפשרות להוציא הנושא מוועבי"ט. כמו כן הטיפול בנושא יאפשר למשוך זמן. ציין כי תרגיל מעין זה אין לו תקדים. ומכאן שבטרם יסכימו לכינוס יהיה צורך לבדוק המשמעויות הנוהליות וההשלכות של הכינוס על תהליך השלום.

ג. לסכום ציין כי הממשל טרם קיבל החלטה לגבי עמדתו. החלטה תקבל בתחילת השבוע הקרוב.

2. ארון מילר :

א. רואה במסקנות הדו"ח (סעיף 24) נסיון של מזכ"ל האו"מ לשחרר את עצמו מהאחריות ולהעבירה למועבי"ט.

ב. הדו"ח משאיר פתח לאפשרויות נוספות כגון שליחות שניה של איימה.

ג. מעריך שהחלטת אש"פ על תגובתו תקח זמן מה. להערכתו הממשל יצטרך בתוך 10 ימים לקבל החלטה לגבי תגובתה. מטרת ארה"ב היא להשאיר הנושא מחוץ למועבי"ט. מעונינים לחסום החלטות מבלי שיאלצו להטיל וטו (ציין במאמר מוסגר שגם מצרים אינה מעונינת בוטו אמריקאי).

ד. מעריך שאש"פ עיראק ומדינות ערביות ובלמזיו'ת נוספות תשאפנה לניסוח הצעת החלטה שתקשה על ארה"ב להטיל וטו. סבור שאותן מדינות תרצנה למשוך את הנושא. מעריך שמועד "נוח" מבחינתן של אש"פ עיראק להעלות הצעת החלטה שתסיט תשומת הלב מהמפרץ תהיה סביב מועד ביקורו של הנשיא בסעודיה (חג-ההודיה).

3. וויליאמסון (מנהלת מח' נאו"מ) :

1) קיימים חילוקי דעות בקרב הפקידות שכבר הספיקה לעיין בדו"ח. יש הטוענים שההצעה לכינוס החתומות על אמנת ז'נווה חיובית מכיון שתסייע לסלק הנושא מניו-יורק (קרי ממועבי"ט) אחרים טוענים שהנושא ישוב במהרה לשולחן מועבי"ט ר"ל המ אינם רואים הרווח הגדול בכינוס בז'נווה.

2) התייחס לאפשרות של שינוי מנדאט כוחות האו"מ בישראל כ-UNLIKELY.

3) מעריכה שהחלטה על עמדתם לגבי המשך הפעילות בעקבות הדו"ח תקבע בתחילת

השבוע הקרוב.

4) כתב האמנה : סיפרה כי בפניות עשעשו למשרדי חוץ באירופה הבהירו התנגדותם למו"מ על טכסטים.

שטיין

אא

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא,
סולטן, מזתים, @ (כוחותזרים)

סססס

אאאא, חוזם: 2974
אל: רהמש/207
מ-: המשרד, תא: 041190, חז: 1558, דח: מ, סג: סו,
בכב
87954
סודי/מידי
103.55

אל: וושינגטון

הנדון: חוק סיוע חוץ

אגב שיחה על הנושא הנ"ל, הסגן בשגארה'ב ביקש לדעת אם שמנו לב 'לכלב שלא נבח?'.
לדבריו, כלולים בחוק לא מעט מרכיבים שהיה בהם כדי למשוך ווטו מצד הנשיא, אך תוך התחשבות בצרכי ישראל נמנע בוש מלהטיל ווטו. לדבריו, הדבר לא היה פשוט, וניתן להבין שהמקור שמסר לו המידע היה קרצר, שדיווח (עוד לפני קבלת החוק) על התיקונים וההטבות עבור ישראל, שבטיוטא.

(הערה: הדברים נמסרים בשם אומרים).

מנהל מצפ"א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, כהן, אוצר

סססס

אאאא, חוזם: 2321
אל: רהמש/159
מ-: וושינגטון, נר: 28, תא: 021190, חז: 1719, מ: סג: בל,
כבב
שרות / אישי

אל: ראש הממשלה

מאת: השגריר, וושינגטון.

יצחק היקר,

ברכותי ואיחולים ליום ההולדת.

אנו זקוקים לך עוד שנים רבות.

דרישת שלום חמה לשולמית.

בידידות,

זלמן.

תפוצה: @ (רהמ)

סססס

אאא, חוזם: 2376
אל: רהמש/168
מ-: וושינגטון, נר: 31, תא: 021190, ח: 2116, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור / מידי

אל : סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

מאת : השגרירות, וושינגטון.

הנדון: מזכיר המדינה - השגריר

1. מזכיר המדינה קיבל השגריר (2/11) לפגישת היכרות. השתתפו בפגישה:
מצידם, קלי ורוס ; מצידנו, שטיין והח"מ.

2. בפגישה נדונו נושאי ערביות לדיור, דו"ח מזכ"ל האו"ם, המפרץ ותהליך
השלום.

לאחר השמעת דברי ברכה לשגריר החדש מסר המזכיר כי הורה לשגר משלחת
A.I.D. לארץ לשיחות עם אנשינו. הוסיף שהשגריר בראון הונחה לדון עם משה"ח
בירושלים על עיתוי והליך העברת האינפורמציה. ציין תרומת השגריר לסיום
הנושא.

עמרני.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 2376
אל: רהמ"ש/168
מ-: וושינגטון, נר: 31, תא: 021190, זח: 2116, חמ: מ, סג: שמ,
בבב
שמור / מידי

אל : סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

מאת : השגרירות, וושינגטון.

הנדון: מזכיר המדינה - השגריר

1. מזכיר המדינה קיבל השגריר (2/11) לפגישת היכרות. השתתפו בפגישה:
מציזם, קלי ורוס ; מציזנו, שטיין והח"מ.

2. בפגישה נדונו נושאי ערבויות לדיור, דו"ח מזכ"ל האו"ם, המפרץ ותהליך
השלום.

לאחר השמעת דברי ברכה לשגריר החדש מסר המזכיר כי הורה לשגר משלחת
A.I.D. לארץ לשיחות עם אנשינו. הוסיף שהשגריר בראון הונחה לדון עם משה"ח
בירושלים על עיתוי והליך העברת האינפורמציה. ציין תרומת השגריר לסיום
הנושא.

עמרני.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 2552
 אל: רהמש/190
 מ-: ווש, נר: 2062, תא: 021190, חז: 2300, ח:מ, סג: סו,
 בבב
 סודי / מידי

אל: ויקטור הראל / ר' חטיבת תאום

מאת: השגרירות, וושינגטון

שיחות המנכ"ל בושינגטון (1.11-30).

כללי:

1. המנכ"ל סיים ביקור עבודה במהלכו נועד לשיחות עם: קימט (תת המזכיר לנושאים מדיניים), ברטולומיאו (תת המזכיר לסיוע בטחוני מדע וטכנולוגיה), דניס רוס (מנהל צוות התכנון), קלי (עוזר המזכיר ל-NEA), בולטון (עוזר המזכיר לארבי"ל), כהן (עוזר המזכיר לאפריקה) והאס (NSC). כמו כן נפגש עם סטיב רוזן (אייפאק).

2. על שיחות המנכ"ל עם: קימט, קלי, וכהן ראה דווחים נפרדים. להלן סיכום השיחות עם ברטולומיאו, רוס בולטון והאס.

3. הנושאים המרכזיים שנדונו בשיחות היו:

א. המזה"ת בעקבות משבר המפרץ תוך הדגשת הצורך בחשיבה משותפת (ישראלית - אמריקאית) ובהקדם האפשרי ביחס לדרכים לניטרול האיום העיראקי ולקידום יציבות איזורית.
 המנכ"ל הבהיר כי הדיאלוג (קרי החשיבה המשותפת) מבוסס על ההנחה בדבר שותפות אסטרטגית תוך לקיחת צרכיה של ישראל בחשבון.
 תגובת אנשי שיחו של המנכ"ל להצעתו לליבון משותף של הצעתו (פירוט הצעתו ראה בדווחו של אמיתי על שיחת המנכ"ל וקלי) היתה חיובית. קימט הבטיח להשיב בהקדם. העלה אפשרות לביקורו בישראל בסוף נוב'.

ב. החלטות מועב"יט 3-672:

בתגובה לבקשות אנשי שיחו כי נשוב ונשקול האפשרות לקבלת יח המזכ"ל (כדי להקל על ארה"ב במאמציה להוריד הנושא מסדר יומה של מועב"יט) פירטו המנכ"ל והשגריר הסיבות להחלטת ממ' ישראל.

ג. אתיופיה:

המנכ"ל העלה בשיחותיו עם כהן וקימט הצעה לקיום מפגש משולש (אמריקאי-ישראלי-אתיופי) בדרג בכיר בהקדם האפשרי.
 אנשי שיחו של המנכ"ל בירכו על הרעיון. קימט הבטיח תשובה ביחס למועד ומקום המפגש.

תוכן השיחות:

4. שיחה עם ברטולומיאו:

א. בשיחה השתתפו מצידם: 3 עוזרי ברטולומיאו, מצידנו השגריר והח"מ.

ב. להלן נקודות עיקריות:

1. המנכ"ל העלה הצעתנו לחשיבה משותפת בהקדם האפשרי על המזה"ת לאחר סיום משבר המפרץ. הדגיש היות עיראק מפתח למלחמה ושלום במזה"ת.

2. ברטולומיאו הדגיש כי פתרון משבר המפרץ שיאפשר להמשיך ולשמור על יכולתה הלא קונבציונאלית אינו פתרון. היעדר טיפול יאפשר לצדאם להמשיך בפיתוח כושרו (הלא קונבציונאלי) במיוחד נשק גרעיני. (נהגת ביניים העריך ברטולומיאו שהמשבר הבא במזה"ת יתרחש בסוריה. לדבריו שאסאד יכול TO). WEAR OUT

3. בתגובה להערת המנכ"ל על המאמץ האמריקאי להנמיך עד כמה שאפשר את פרופיל המגעים עמנו הבהיר ברטולומיאו כי אין להסיק מסקנות לגבי שינוי בדפוס היחסים. המדיניות הנוכחית הוסיף משקפת אילוצים רגועים (קרי משבר המפרץ) ולא יותר.

4. בהמשך להערת השגריר על אופיין הזמני של קואליציות/בריתות עם מדינות ערב השיב ברטולומיאו כי מודעים לבעיה (אותה העלה השגריר) ולמרות זאת בכוונתם להמשיך ולנסות לבנות קואליציות. הביא כדוגמא מערכת הקשרים המועילה שבנו עם מצרים שמתזקה מעמד. ארה"ב אינה לוקחת כמוכך מאליו אורך חייהן של קואליציות עם מדינות ערב. אשר למערכת היחסים המתהדקת עם סעודיה והמפרציות ציין כי המדובר בשת"פ קונסטרוקטיבי.

5. בהתייחסו להסדרי הבטחון האיזוריים בעקבות משבר המפרץ הדגיש מקומה של ישראל לא יהיה מרג'ינלי.

6. בהקשר לנושא הקואליציות ובריתות עתידיות ערך המנכ"ל הכחנה בין ממשלות אחראיות ובין אלו שיכולות להיות אחראיות לזמן מוגבל בלבד (הביא כדוגמא את לוב לפני קדאפי). העלה האפשרות לשינוי משטרים במדינות המפרץ. בהיר כי הצורך בישראל חזקה בכל קונסטלציה שהיא. ועוד בהקשר זה הדגיש חשיבות בהמשך מעורבותה של ארה"ב כמתווך הוגן באיזור.

7. ברטולומיאו בתגובה ציין כי המשך הסכסוך מקשה על מאמציהם לבנות מערכת יחסים בין ישראל למדינות ערב. הבהיר כי כל עוד הסכסוך לא יפתר לא יחול שינוי אסטרטגי ביחסי ארה"ב-ישראל הוסיף גם כי לאחר ישור הסכסוך אינו צופה לשינוי.

8. לסיום השיחה חזר המנכ"ל על הצעתו לחשיבה משותפת (פירט הצעתו הצארה מברקו של אמיתי על שיחת המנכ"ל - קלי).

5. שיחה עם דניס רוס:

א. השתתפו בשיחה: מילר, מקיון (ס/מנהל מח' ישראל) והח"מ.

ב. להלן נקודות עקריות:

1. לבקשת רוס סקר המנכ"ל תגובת הרחוב הערבי למשבר במפרץ.

2. בהמשך פירט המנכ"ל הצעתו לחשיבה משותפת (פרטי ההצעה ראה בדו"ח אמיתי על שיחת המנכ"ל - קלי).

3. רוס העיר כי לפי שעה קשה להעריך תוצאות סיום משבר המפרץ. בעקבות המשבר תוצרנה נסיבות חדשות להן תהיינה השלכות על כוחה של עיראק כמו גם על מדיניותו של המלך חוסיין. המלך ציין רוס מודע לכך שאמינותו נפגעה. בעקבות המשבר יהיה לו עניין לשפר את יחסיו כדי לזכות בסיוע. למלך יהיה עניין לחדש מעורבותו בתהליך השלום לא כתחליף לפלסטינים אלא כגורם משלים לפלסטינים. מטרת ארה"ב היא שנסיום המשבר במפרץ יצא צדאם כמנוצח "אם יראה ככזה כי אז יצטרך חוסיין לחשוב על עתידו".

4. המנכ"ל בתגובה ציין הצורך לנטרל את האיום העיראקי על ירדן ובמקביל לפתור את בעיותיה הכלכליות. הצורך במתן תחושה בטחון למלך תסייע לו לחדש מעורבותו בתהליך.

5. רוס ציין כי במסגרת ההיערכות האיזורית בעקבות משבר עיראק חושבים על התאמת CBM מאירופה למזה"ת.

6. מועבי"ט - שטחים: בהתייחסו להחלטות מועבי"ט הבהיר נושא סוברניות

ישראל. תגובת ממ' ישראל היתה בהתאם. רוס בתגובה ציין כי עמדת מדינות ערב לא הטרידה אותם. קיוו שגמישות מצידנו היתה מאפשרת להם להוריד הנושא מסדה'י.

7. שיחה עם בולטון:

א. השתתפו בשיחה: וולף (סגנו של בולטון) ווליאמסון (מנהלת מח' נאו'מ) שני עוזרים והח'מ

ב. להלן נקודות עיקריות:

1. מועביי'ט - שטחים: בולטון סכם המידע שקלטו לגבי תוכן דו'ח המזכ'ל. סיפר כי בשיחתם עם המזכ'ל הביעו תקווה שדווחו לא יחמם האוירה.

2. בולטון ציין רצון אש'פ ועיראק להסיט תשומת הלב ממשבר המפרץ למזה'ת. העריך כי אש'פ ינסה בחודש הקרוב להביא לווטו אמריקאי. בהקשר לעיל הקשה בולטון: 'האם חשבתם מה ניתן לעשות כדי למנוע מאש'פ לממש כוונתו?'.

3. המנכ'ל הציע להמתין עד לפרסום הדו'ח. הביע תקווה שהמזכ'ל יעיין בדו'ח זמיר.

4. וולף סיפר כי איימה שעמו שוחחו סיפר שבכוונת המזכ'ל לנסות ולבדוק האפשרות לשגרר לאיזור בהמשך לשליחותו.

5. בולטון פירט הסיבות בגללן סבורים שעלינו להתיר ביקורו של איימה. הציע כי נאמר שקראנו את דו'ח המזכ'ל שלדעתנו אינו משקף את ארועי הר הבית. מסיבה זו אנו מזמנים את איימה. בכך שנזמין נממש את הסוברניות שלנו.

6. המנכ'ל בתגובה פרט הסיבות לעמדת ישראל. התייחס לחוסר הנכונות הבסיסית של האיסלאם להשלים עם סוברניות יהודית על ירושלים - מדינות ערב, הדגיש, תעשינה כל אשר לאל ידן כדי לפגוע בסוברניות שלנו על העיר.

7. לסיום חזר בולטון והביע דאגה מכך שעיראק ואש'פ ינסו במרוצת נשיאות ארה'ב במועביי'ט להסיט תשומת הלב מהמפרץ. 'זו תהיה בעיה אקוטית עמה נצטרך להתמודד'.

8. שיחה עם האס:

א. השתתפו וולטש והח'מ.

ב. המנכ'ל פירט הצעתו לחשיבה משותפת (ראה פירוט הצעתו לחשיבה משותפת בדורות על שיחתו עם קלי). הדגיש החשיבות בקיום דיאלוג סובסטנטיבי בין שתי המדינות. האס קידם בברכה הרעיון. הסכים במיוחד לנוכח העובדה שמזה זמן לא מתנהל דיאלוג ענייני בין שתי המדינות.

9. שיחה עם סטיב רוזן (אייפאק):

א. השתתפו אמיתי והח'מ.

ב. להלן פירוט הנושאים אותם העלה רוזן:

1. עסקת הנשק הסעודית: כדי להיערך למאבק בחלקה השני של העסקה חשוב לאייפאק לקבל את עמדת ממ' ישראל בנושא.

2. עלייה: ביקש לקבל עד לאביב קונצפט של ממ' ישראל לגבי צרכיב לקליטת העלייה. עמד על הצורך בקביעת יעדים ריאליסטיים.

3. משבר המפרץ: סיפר על כך שבשיחת קבוצת יהודים רפובליקנים עם הנשיא הבהיר כי ארה'ב מקווה שבמקרה שעיראק תתקוף ישראל בטילים - ישראל לא תגיב ותשאיר לארה'ב לעשות המלאכה. רוזן הביע חשש שהיעדר תקשורת בין מנהיגי שתי המדינות יש בה כדי להדאיג.

4. יחסי ישראל - ארה"ב עם סיום המלחמה הקרה: סיפר על שיחתם עם נספח
צה"ל לשעבר מנדי מרון כיצד חהסביר מהות היחסים האסטרטגיים בין שתי
המדינות בעידן שלאחר סיום המלחמה הקרה. המנכ"ל בתגובה ציין כי תשובתנו
לנושא תינתן ע"י השגריר.

שטיין.

אי =

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 2375

אל: רהמש/169

מ-: וושינגטון, נר: 32, תא: 021190, חז: 2116, חז: מ, סג: כל,

בבב

9,24448

בלמ"ס / מידי

אל: מנהל מצפ"א

דע: יועצת תקשורת שה"ח, תפוצת תקשורת.

מאת: עתונות, וושינגטון.

הנדון: השגריר שובל - מסע"ת

1. בהמשך לפגישות ההיכרות של השגריר עם התקשורת, ערכנו הבוקר בשגרירות מסיבת עיתונאים לכתבים הדיפלומטיים, כתבי מחמ"ד.

2. נכחו כ- 38 כתבים, נציגי כל שלוש הרשתות ו- CNN (כולל מצלמות) העיתונאים היומיים המרכזיים (BS, NEWSDAY, LAT, CT, CSM, WT, WP וכו'), כל סוכנות הידיעות ושירותי ידיעות, שבועונים ומגזינים (טיים, ניוזוויק, U.S. NEWS, WR, NEW REPUBLIC) תחנות רדיו (VOA, BBC, NPR) ועוד.

3. בדברי הפתיחה סיפר השגריר על פגישתו עם מזכיר המדינה, אותה הגדיר כלבנית ופתוחה, ועל הודעת המזכיר כי נתן הנחיות לשיגור משלחת לארץ בימים הקרובים כדי להביא נושא הערבויות לדיור לסיומו. כמו-כן, דיבר על דו"ח המזכ"ל ואירועי הר הבית, האיום העיראקי ומשבר המפרץ ועל יחסי ישראל-ארה"ב, אותם הגדיר כ-"טובים ואיתנים והמסוגלים להשאר כך למרות חילוקי דיעות ומחלוקות...".

4. עיתויו של המפגש (שתוכנן מזמן) - מיד לאחר פגישת השגריר עם מזכיר המדינה, קבעה כמובן את אופי השאלות שעסקו רבות בנושא הערבויות לדיור, קליטת יהודי בריה"מ ותהליך השלום.

5. המפגש שערך למעלה משעה, היה מוצלח וקטעים ממנו דווחו בכתבת ה- CNN וצפויים גם שידורים בחדשות הערב ברשתות.

עקוב, כמובן, אחר המתפרסם בעקבות המפגש ונדווח.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @רהמ), מנכל, ממנכל, @שהבט), בנצור, מצפא, סולטן, רביב, מעת, הסברה, @לעמ), קשדן, @דוצ), @נוה/משהבט)

סססס

אאא, תוזס: 2375

אל: רהמש/169

מ-: וושינגטון, נר: 32, תא: 021190, זח: 2116, דח: מ, סג: בל,

בבב

9, 244448

בלמ"ס / מידי

אל: מנהל מצפ"א

דע: יועצת תקשורת שה"ח, תפוצת תקשורת.

מאת: עתונות, וושינגטון.

הנדון: השגריר שובל - מסע"ת

1. בהמשך לפגישות ההיכרות של השגריר עם התקשורת, ערכנו הנוקר בשגרירות מסיבת עיתונאים לכתבים הדיפלומטיים, כתבי מחמ"ד.

2. נכתו כ - 38 כתבים, נציגי כל שלוש הרשתות ו- CNN (כולל מצלמות) = העיתונים היומיים המרכזיים (BS, NEWSDAY, LAT, CT, CSM, WT, WP) וכו'), כל סוכנות הידיעות ושירותי ידיעות, שבועונים ומגזינים (טיים, ניוזוויק, U.S. NEWS, WR, NEW REPUBLIC) תחנות רדיו (VOA, BBC, NPR) ועוד.

3. בדברי הפתיחה סיפר השגריר על פגישתו עם מזכיר המדינה, אותה הגדיר כלבבית ופתוחה, ועל הודעת המזכיר כי נתן הנחיות לשיגור משלחת לארץ בימים הקרובים כדי להביא נושא הערבויות לדיור לסיומו. כמו-כן, דיבר על דו"ח המזכ"ל ואירועי הר הבית, האיום העיראקי ומשבר המפרץ ועל יחסי ישראל-ארה"ב, אותם הגדיר כ.. "טובים ואיתנים והמסוגלים להשאר כך למרות חילוקי דיעות ומחלוקות...".

4. עיתויו של המפגש (שתוכנן מזמן) - מיד לאחר פגישת השגריר עם מזכיר המדינה, קבעה כמובן את אופי השאלות שעסקו רבות בנושא הערבויות לדיור, קליטת יהודי בריה"מ ותהליך השלום.

5. המפגש שערך למעלה משעה, היה מוצלח וקטעים ממנו דווחו בכתבת ה- CNN וצפויים גם שידורים בחדשות הערב ברשתות.

י.עקוב, כמוכן, אחר המתפרסם בעקבות המפגש ונדווח.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור, מצפא, סולטן, רביב, מעת, הסברה, @ (לעמ), קשדן, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

X

אאא, תוזס: 843
אל: רהמש/36
מ-: המשרד, תא: 011190, זח: 1557, דח: מ, סג: שמ,
כבב
שמור/מידי

אל: וושינגטון
השגריר

השגריר בראון הביע באזני תמיהתו על שלשכת העיתונות הממשלתית טרם השלימה תרגום דו"ח ועדת זמיר. אחרי ברור באמצעות סמנכ"ל רביב הודעתיו שהתרגום יושלם וייערך היום וכנראה יהיה מוכן למסירה מחר.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מעת,
הסברה, @לעמ, מקצב, @רהמ

סססס

אאא, חוזם: 1449
אל: רהמש/89
מ-: ניו יורק, נר: 27, תא: 011190, זח: 1818, דח: מ, סג: שמ,
בבב
9,249430
17388
שמור/מידי
103.01

אל: מנהל מצפ'א
יועץ תפוצות
מנהל הסברה
לש' ראש העיר ירושלים מר גבי פדון
מאת: קונכ'ל/ניו-יורק

הבוקר התקיימה פגישה של שעה בין ראשי העיר דינקינס וקולק בבית דינקינס. השיחה התנהלה באווירה לכבית ועסקה בנושאים כלליים, רק בסופה העלה דינקינס ת עניין הר הבית תוך כדי כך שהוא רומז על גישה ביקורתית כלפי המשטרה, קולק הגיב והסביר בעייתיות המצב.

קולק הודה על העברת חוק ככר ירושלים ומסר לדינקינס כי יעביר החלטה דומה בדבר ככר ניו יורק בירושלים והזמינו לחנוך הככר, דינקינס הסכים עקרונית שוב בלי להתחייב לתאריך.

דינקינס נראה טרוד מאד מהבעיות הרודפות אותו (גרעון תקציבי ענק, שביתות, פשע, סמים). בנושאינו הוא כרגיל אוהד בנושאים היסודיים (איחוד ירושלים) ומסוייג יותר בארועי היום-יום.

בפגישה השתתפו גם סגן ראש העיר לינץ', היועץ היהודי בלוק והח'מ.

קונכ'ל/ניו-יורק
אורי סביר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות,
רביב, הסברה, @ (פדון/עיריה)

סססס

אאא, חוזם: 2545

אל: רהמש/189

מ-: ווש, נר: 2012, תא: 011190, זח: 2200, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

אל: ויקטור הראל - לשכת מנכ"ל,

מאת: השגרירות, וושינגטון

שיחת המנכ"ל - קלי (31/10)

נכחו : מצידם - קלי קרצר ומקיון (ממח' ישראל) .. מצידנו - המנכ"ל השגריר, שטיין והח"מ.

להלן מהשיחה :

1. המנכ"ל מדגיש כי לעיראק עצמה מוגזמת (EXCESSIVE POWER).
מצייין יחסינו עם שלוש המעצמות הערביות של המזה"ת:

ם מצרים:

הסכם אסטרטגי.

עם סוריה - הסדר טקטי.

ואילו עם המעצמה השלישית עיראק - לא היה מעולם הסכם כלשהו ובה טמון המפתח למלחמה או שלום באזור.

2. להלן קובע המנכ"ל שאיננו (קרי - ישראל וארה"ב) יכולים להתיר לעצמנו היעדר דיאלוג מקצועי, בדרג גבוה, ביננו בנושאים אלה. דוקא בעת הזו דרושים דיאלוג, וליבון משותף של רעיונות. דרושה חשיבה משותפת על דמות המזה"ת לאחר המשבר. אל לנו להוותר (בסוף המשבר י.א.) עם הגורם (CAUSE) והתוצאה (EFFECT). אם לא נמצא דרך להקים חיץ אסטרטגי ביננו לביןם, לא נוכל להרגיע (DIFFUSE) את המזה"ת.

3. קלי מניח שההגדרה חיץ אסטרטגי מכוונת לירדן.

4. המנכ"ל:

א. מצייין שדבריו מבוססים על הנסיון עם מצרים. מדגיש העוצמה המוגזמת האמביציה המאפינים את עיראק, ומזכיר דברי כמאל ג'ונבלאט: במזה"ת יש מקום לכולם אך לא לכל אמביציה. להלן מבקש מקלי לשים עצמו בנעליה של ישראל ולחוש את מימדיה הקטנים, את הכמות הגדולה של זכרון פוליטי שנושא כל אחד מאזרחיה, ואת משקל המימד הפסיכולוגי בפוליטיקה שלה. שב ומדגיש הצורך להרגיע (DIFFUSE) ולהסיר הצידה (PUT ASIDE) לחצים. הישראלי יביט על המזה"ת בצורה שונה לחלוטין מעת שעיאק לא תהיה עוד על גבה של ישראל.

ב. שואל מה ניתן לעשות ומדגיש קיומו של נתון קבוע: ישראל מוקפת מכל עבריה, למעט ממערב. מצייין חשיבות הפחתת הלחץ החיצוני על ישראל.
מזכיר ההסכם עם מצרים וקיומה של מערכת יחסים נישלטת (MANAGEABLE) ביננו לבין סוריה.

ג. לטווח הרחוק, ירדן היא השותף האסטרטגי של ישראל לכל הסדר בחזית המזרחית. יחד אתה נצטרך לעסוק בעתיד בבעיה הפלסטינית. אם האבק ישקע ונישאר עם האיום האסטרטגי ממזרח - לא ישתנה דבר ולא נוכל לנוע זאת על רקע תחושת המאוימות בישראל. יש לחשוב על בעיה זו יחדיו.

5. קלי שואל האם כוונת המנכ"ל, בנושא חיץ אסטרטגי, לירדן ? לחלק מירדן ?

לירדן ועיראק גם יחד ?

6. המנכ"ל: עשוי להיות צירוף (כלשהו י.א.) של הנוסחאות שלעיל ובלבד שיהיה אטרקטיבי דיו. לישראל דרושה חגורת בטחון שתכלול בתוכה גם האלמנט של שת"פ כלכלי באזור.

7. קלי: אך אין המדובר על שרטוט גבולות מחודש.

8. המנכ"ל מאשר שלא זאת כוונתו.

9. קלי מאזכר שבעת פגישתם הקודמת (במרץ '90) הדגיש המנכ"ל את האיום העיראקי, והיה אותה עת, אחד האנשים היחידים שהבליטו הנושא.

10. לדידו של המנכ"ל, - באשר לעיראק - המדובר בצירוף של פיזיקה ומדיניות: עצמה רבה מדי, קשיים כלכליים ומגלומניה מזה'תית ניכרת.

11. קלי תוהה האם לאחר המלחמה (אם תפרוץ . י.א.) תדמה עיראק לרפובליקת ויימר. מצדד בפירוץ עיראק בין אם יפתר המשבר בדרכי שלום, ובין אם תפרוץ מלחמה. הוסיף (מניה וביה. י.א.) - ללא מכונת המלחמה העיראקית וללא צדאם. דחה הדיבורים על חלוקת עיראק, כאשר איראן ותורכיה יטלו נתחים משטחה.

12. המנכ"ל אינו סבור שניתן לפרז את עיראק לחלוטין, בלא הפעלת האופציה הצבאית.

13. קלי: יש סיכוי שאם המשבר יסתיים בהצלחה - יגבר שה'פ בין המפרציות, מצרים וסוריה. תהליך זה צופן בחובו גם סיכון. מזכיר שהמצרים אמרו בעבר שהשת"פ ביניהם לבין עיראק יתרום לרציונליזציה של צדאם. תוצאה מוצלחת של המשבר 'תשנה הפיזיקה והפסיכולוגיה' באזור. צריך שהסדרי הבטחון שיכוננו לאחר המשבר יכללו את ישראל, ושבינה לבין מס' משכנותיה ישרו קשרים מדיניים, אך הכל תלוי בסיוס מוצלח של הסכסוך.

14. להלן מציין השגריר הצורך בדיאלוג נמשך בינינו לבין ארה"ב והמנכ"ל מוסיף שיש לכנס הסמינר המשותף עוד קודם לסיום המשבר זאת "ללא תקיעה בחצוצרות". (נאמר, בהמשך לשיחת השגריר - קימט בנושא).

15. קלי שואל להערכת המנכ"ל לגבי ענינם של הערבים (המשתפים פעולה עם ארה"ב נגד עיראק. י.א.) להשאר במסלול הנוכחי.

16. המנכ"ל אינו רואה בעיה במצרים. המפרציות פגיעות. עומאן עשויה לפעול באורח שונה (קרי היא פחות פגיעה משאר המפרציות. י.א.) ואף סעודיה שונה במידת מה. מצרים וסוריה מעונינות לקשור עצמן אליכם.

17. קלי: הסורים צריכים לבצע מספר דברים (קודם שיתקבלו ע"י ארה"ב. י.א.) .

18. המנכ"ל אינו צופה פעילות סורית רבה בקרבות, אם יפרצו, אך רואה הסורים, בכל מקרה כקשורים לארה"ב. מציין שהסמינר יצטרך לעסוק בין השאר, אף בבעית המים במזה'ת.

19. קרצר שואל האם המנכ"ל רואה גם את הנושא הפלסטיני כתחום העשוי להיות דינאמי. העריך שהערבים יעלו שוב את בעית השטחים. לדעתו לא ניתן יהיה להגיע להסדר ללא חלוקת ריבונות (SHARED SOVEREIGNTY) בין ישראל לפלסטינים.

20. המנכ"ל מגדיר המצב הנוכחי כנגטיבי, ומדגיש שאהדת הפלסטינים בישראל ובשטחים לצדאם היתה מדאיגה (ALARMING) מאוד והסיגה אותנו מס' שנים לאחור. האוירה איננה מאפשרת נקיטת צעדים מעוררי אמון. הדברים צריכים להיות שלובים זה בזה. שני הצדדים לא יהיו חפשיים לקבל החלטות, כל עוד הכוחות החיצוניים, המיותרים, לא יסולקו. (קרי עיראק. י.א.) .

21. קרצר מביא דברי פלסטיני, באזניו, כי אי הצגתו של פתרון פוליטי כלשהו

בפני הפלסטינים גורמת לכך שהם נותרים עם קריאת התגר לכל שטחה של ישראל.

22. השגריר אומר כי (בעולם הערבי. י.א.) עדיין חושבים של ישראל אין מקום ב'דירה המזה'תית', וקיימת עדיין התייחסות ליהודים כאל אזרחים ממדרגה שניה.

23. קלי אומר כי השינוי האסטרטגי הכרוך בהכנסת טילים לטווח רחוק לאיזור הופכת ענין קידומו של הסדר לדחוף יותר. האיום עתה חורג מהתקפה קונבנציונלית. בסיום התייחס קלי להחלטות מועבי'ט בעניננו והביע תקווה שנוכל לצאת 'מהמעגל הזה', אחרת צפויות הצעות החלטה נוספות בעתיד.

24. המנכ"ל מצייין, בסיום, כי יעלה את ההצעה לקיים הדיאלוג (הישראלי אמריקני. י.א.) בפני קימט.

אמיתי

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, כנצור, מצפא, סולטן

ססס

(Handwritten mark)

אאאא, חוזם: 665
אל: רהמש/28
מ-: המשרד, תא: 011190, זח: 1447, דח: מ, סג: סב,
בבב
87756
סודי ביותר/מידי
ח.ר.ב. אל: וושינגטון
שגריר

בראון ביקש להעביר המסר הבא - כעצת ידיד: פנה אליו עיתונאי זר - שלא נקב בשמו - שביקש לשוחח עמו על תיאום מבצעי, בין ישראל לארה"ב בקשר למשבר במפרץ, בעקבות תדרוך שקיבל מגורמים שונים בארץ. בראון הוסיף שאם הדרג הצבאי (הידידותי) בארה"ב יקיש שהנושא הנ"ל הפך 'טעון לחצים פוליטיים' תהיה תגובתו קשה ביותר.

בראון הוסיף שקלט שגם מנהיגים יהודיים עוסקים בסוגיה וזה חומר נפץ העלול לפגוע ביעד הפעילות.

נצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

אאא, חוזם: 896

אל: רהמש/46

מ-: המשרד, תא: 011190, חז: 1646, חר: סג: סב,

בבב

סודי ביותר/רגיל

י'ב בחשון תשנ"א

31 באוקטובר 1990

913.11

87616

נציגויות

הנדון: דף מצפ"א מס' 77

לשבועיים אוקטובר 31-19

1. ארה"ב

כללי

תקופה הנסקרת מסתמנים שני איפיונים מנוגדים. מצד אחד, בממשל -המשך הפעילות במועב'ט ולחץ אמריקאי על ישראל לקבל משלחתו של המזכ"ל. בנושא הערבויות בקש הממשל אישרור ההתחייבויות שניתנו ע"י השר במכתב הנהרות מה-17.10, וכן מסתבר שבנקורו הקרוב של מזכיר המדינה למז'ת לא ינחת בישראל. מצד שני, בקונגרס -מאופיינת התקופה האחרונה בסיום החקיקות שמהן מקבלת ישראל את סיוע (האזרחי והצבאי) שלה. בתחום זה נרשמו הישגים מרשימים המממשים במידה ניכרת את בקשותינו המורחבות לנוכח המשבר במפרץ. הקונגרס כבעבר מוסיף להיות מעוזה התזק של ישראל, אך גם בו עולים במהלך הדיון על סיוע החוץ קולות הצורמים לאוזנינו, שיש בהם אולי מעין אתרעה לבאות.

ב-6 בנובמבר תערך בארה"ב מערכת בחירות כלליות בה יעמדו לבחירה כל חברי בית הנבחרים (435), שליש מחברי הסנאט (33), מרבית המושלים במדינות (40) ואלפי נושאי משרות נמוכות יותר. חלק מיידידי ישראל מוצאים עצמם במערכה קשה ביותר. תדמיתם של הנבחרים היא בשפל בשל פרשיות האתיקה (בעקר בענייני הבנקים להלוואות וחטכון), המבוך התקציבי וההערכה כי ה'גבעה' אינה מבטאת עוד רחשי לב הצבור ואינה יכולה להגיע להכרעות בנושאים קריטיים. הסברה כי אפשר יהיה לקצץ באופן דרמטי בתקציב עקב הפשרת המלחמה הקרה, ולהפנות התקציבים לכוון האזרחי לא התמשה. ה'גבעה' נתונה גם במשבר נהגות ובמשבר המשמעת המפלגתית. כל אלו ישפיעו ללא ספק על הכחירות ותוצאותיהן (שנדווח עליהן בדף הבא).

א. הממשל

מטבע העניינים אנו ממשיכים לבחון סימנים כלשהם של תמורות ביחסינו עם הממשל בזכוכית מגדלת. כדי להרחיב את היריעה קמעא, אנו מצרפים סקירה המונה מכלולים שבהם בטוי כלשהו ליחסה של ארה"ב לישראל מאז פרוץ המשבר במפרץ ב-2/8. אין בסקירה זו מסקנות על מהות היחסים כיום וכיוונם האפשרי, והיא מהווה חומר גולמי בלבד הבוחן הסוגייה בפרספקטיבה מעט ארוכה יותר.

בפרק זה יש הד לדברים רבים שהושמעו בפגישות ההיכרות שעורך השגריר החדש בווש' בממשל ובקונגרס ועולים בהן נושאים קבועים במערכת היחסים עם ארה"ב, יחד עם נושאים מיידיים יותר.

1. יחסי ישראל-ארה"ב

עם פרוץ משבר המפרץ לא אחת ציינו לחיוב בכירים בממשל את עמדתה המאופקת

של ישראל בפרשת המשבר וזו עזרה למערכת היחסים. אולם פרשת הערבויות וארועי הר הבית הבליטו שינוי באווירה. הדברים באים לידי ביטוי בדברי חבר הקונגרס מל לוויין בעת פגישת ראשי ועדת החוץ עם השגריר (19.10) הטוען כי יחסי ארה"ב-ישראל התדרדרו לשפל חסר תקדים. לטענתו, הנשיא פיתח כעס כלפי ישראל והודעות הבית הלבן נוקשות יותר. התמיכה הפומבית האמריקאית בישראל יורדת ולהערכתו אנו נמצאים בזמן הקריטי ביותר של היחסים.

גם בפגישת השגריר עם ס/מזכיר המדינה, לארי איגלברגר, (18.10) ציין האחרון כי 'אנו עוברים כעת תקופה קשה'. התעסקות הממשל בנושא הר הבית פוגמת ואף מפריעה לרכז המאמץ בטיפול במשבר המפרץ.

נשמעו גם נימות מתונות, מרגיעות יותר שדרשו להחזיר הנושא לפרופורציות הנכונות. בפגישת השגריר עם דניס רוס (24.10) הדגיש רוס החשיבות שבמזעור החיכוך וציין החשיבות שבהורדת הנושא מאמצעי התקשורת. גם בפגישת השגריר עם מנהיג הרוב בסנט ג'ורג' מיצ'ל (26.10), אמר הסנטור כי המתחות הנוכחית לא תפגע משמעותית ביחסים ארוכי הטווח בין ארה"ב לישראל.

בעת הדיון על שמיטת החוב המצרי (19.10) הקדיש הסנטור גור את נאומו לקריאה לממשל לשפר יחסו לישראל. בשל סיבות טקטיות מוכנה האדמיניסטרציה של בוש להדגיש את חלוקי הדעות הקיימים עם ממשלת שמיר וממשלת שמיר לא התאימה עצמה למצב המיוחד ברגעים מסויים, אמר הסנטור. אם דגם זה של יחסים ימשך תפגע התמיכה בישראל ולכן יכולים להיות השלכות לא רק טקטיות אלא גם אסטרטגיות, כולל החלשת יכולתה של ישראל להרתיע התקפות אויבים והגדלת הסכון למלחמה ומפגע לאינטרסים הלאומיים שלנו.

ב-23.10 ארגן מחמ'ד פגישה לתדרוך רקע של דן קרצר ('מקור בכיר במחמ'ד') עם הכתבים הישראלים. הטון הכללי היה של מסר פייסני ומתון המבקש לסיים חלוקי הדעות במטרה לחזור לנושא העקרי: האיום העירקי. עקר המסר היה הצורך להניח לחלוקי הדעות הפומביים ולפתוח דף חדש ובדיאלוג אמיתי המבוסס על אמון. יש היום בעיות אמון קשות בין 2 המדינות. יש לחדש הדיאלוג בין המנהיגים ברמה הבכירה.

2. עמדת ארה"ב בנושא החלטות מועבי'ט ודו"ח זמיר

כמדווח, בעקבות ארועי הר הבית הצטרפה ארה"ב להחלטת מועבי'ט 672 (12.10), המגנה פעילות כוחות הבטחון.

ב-24.10, ערב ההצבעה על החלטה 673 הקוראת שוב לישראל לקבל משלחת המזכ"ל, משגר הנשיא בוש איגרת לרוה"מ ובו הוא קורא לשת"פ עם משלחת מועבי'ט ומזהיר שחוסר שת"פ כזה מגלם סיכון העלול להציב את ישראל וארה"ב במצב קשה ובלתי רצוי. הנשיא מוסיף שיהיה זה אירוני ובלתי מועיל אם ממישראל תסיט הנושא למעמדה של ירושלים או לפררוגטיבה של ישראל כנגד אלה של מועבי'ט.

ר'ה'מ דוחה פנייה זו וב-25.10 מצביעה ארה"ב בעד החלטת מועבי'ט 673 הקוראת לישראל לשקול מחדש את סרובה לקבל המשלחת.

לאחר פירסום דו"ח זמיר התייחס לנושא דובר מחמ'ד (באושר, 26/10). לדבריו הדו"ח נמצא כעת בלימוד, אך עקרונית אין זה מבטל את הצורך לאפשר למשלחת המזכ"ל לבוא ועל כך הצביעה ארה"ב במועבי'ט. הדו"ח מבחינת ארה"ב, אינו משנה עמדתם. לשאלה האם ארה"ב מצפה שהדו"ח או מסקנותיו יועברו למזכ"ל, השיב באושר שארה"ב מצפה שהמזכ"ל ישקול זאת כביטוי לעמדת ישראל. עם זאת העברת הדו"ח למזכ"ל הוא עניין שעל ישראל להחליט בו.

ברקע הדברים מענינת השאלה שהופנתה אל הדובר כיצד ארה"ב ומדינות אחרות באו'ם קובעות קריטריונים כאשר הן באות להחליט איזה ארוע אליס הן תבדוקנה ואיזה לא, שהרי יש עימותים ומעשי הרג ואלימות רבים אחרים, ומה עשה את הארוע בהר הבית כה מיוחד? תשובת באושר היתה שההחלטה של הקהילייה הבינ"ל לבחון הדברים השונים באה במאמצעות שיחות בקרב הנציגים באו'ם וכאשר מסכימים לבחון בעייה ולסייע לאו'ם לטפל בה, אנו עושים זאת...

ב-30.10 בתדרוך דוברת מחמ'ד (טאטוויילר) בהתייחסה לדו"ח ועדת זמיר אמרה

כי עד כה התקבל בווינגטון דו"ח העברי שהוגש לשגרירות ארה"ב בישראל ע"י הממשלה ושתורגם ע"י השגרירות. הדוברת הוסיפה כי ארה"ב מקבלת בברכה את פרסום הדו"ח ובינתיים עד לקבלת הדו"ח הרשמי באנגלית מממשלת ישראל היא מצביעה על מס' נקודות. הדו"ח מציין שהיה צורך בשימוש בתחמושת חיה בשל סכנת חיים. ממשלת ישראל מודעת להתנגדות ארה"ב לשימוש בתחמושת חיה. הנשיא ומזכיר המדינה שניהם אמרו כי במקרה זה נעשה שימוש מוגזם בכח. הדו"ח אף טען שכוחות הבטחון לא היו די מוכנים. הדו"ח מבקר את ההתקפה על מתפללים בכותל, דבר התואם דעתינו, אמרה טאוויילר.

כאמור, ארועי הר הבית והחלטת מועבי'ט יצרו אוירת מתח בין ירושלים לווינגטון ובפגישות השגריר שובל עם: איגלברגר (18.10), קלי (22.10), רוס (24.10) ואחרים הודגש הצורך להחזיר הדברים לתיקנם והודגשה החשיבות שבהחזרת נושא המפרץ למרכזיותו.

יש לציין כי בעקבות ארועי הר הבית ומועבי'ט - מתבצעת פעילות נרחבת של כל הקונסוליות בהפצת תדריכים חומר הסברה, תידרוכים וראיונות לאמצעי התקשורת; הפעילות מתבצעת בשת"פ עם הארגונים היהודיים וה-CRC בשטחי השיפוט השונים. בסן-פרנסיסקו נערכה הפגנת תמיכה בישראל בכיכר האו"ם בעיר בהשתתפות כ-400 איש, כאשר מועצת עיריית ניו-יורק קיבלה החלטה לחנוך במנהטן את 'כיכר ירושלים המאוחדת' - זאת בעקבות בקשת הקונכ"ל.

3. תגובות רשמיות בארה"ב לרציחות בירושלים

תדרוך היומי של מחמ"ד (22.10) אמרה הדוברת (טאוויילר) כי 'אנו מזועזעים וכואבים את דקירתם למוות של שלושה ישראלים בירושלים'. בתשובה לשאלה האם יש הבדל בין רצח זה לארועי הר הבית שבוע קודם, אמרה הדוברת כי ניתן בהחלט להבדיל בין שני הארועים, אך מאחר ובישראל ישנה ועדת חקירה איננה מעונינת להסיק מסקנות. ברם ציינה שתהיה הסכמה בינ"ל שהרצח הברוטלי של השלושה, ע"י בן 19, נעשה כתוצאה 'מאי שפיות זמני'. בנקודה זו נשאלו שאלות המשוות התגובה האמריקאית בין ארועי זה לארועי גן הורדים בראשל"צ והעלו הנקודה שבשעתו נדון העניין כמועצת הבטחון ומח' המדינה לא התייחסה לרצח כאדם חולה רוח אלא הביאה המקרה כדוגמא למתיחות השוררת בין ישראלים לפלסטינאים.

יצויין כי במהלך הודעת דובר הבית הלבן באותו נושא נאמר כי הנשיא מצטער על הרצח הטרגי של שלושה אזרחים ישראלים ב' מערב ירושלים'.

4. ירושלים

תמיכתה של ארה"ב בהחלטת מועבי'ט 672 חידדה ההכרה הכללית כי הממשל אינו תמים דעים עם ישראל באשר למעמדה של ירושלים המאוחדת כבירת ישראל. תימוכים לכך ניתן היה למצוא בפרשנויות השונות שניתנו למכתבו של שה"ח לוי ה-2.10 בתמורה לקבלת ערבות על 400 מליון דולר. השאלה השכיחה שנשאלה: האם מזרח ירושלים כלולה בהגדרה של שטחים מעבר לקו הירוק או לא? בתשובה לשאלה בעת מפגש בסנט (23.10), הבהיר השגריר שובל כי ישראל לא תשקיע מ-400 מיליון הדולר האלו לבניה מעבר לקו הירוק, אבל אין פירוש הדבר ואין לכך ביטוי במכתב שישראל לא תבנה במזרח ירושלים מכספה היא.

כתוצאה מהתעסקות בנושא הדגיש לאחרונה מזכיר המדינה במסע'ת כי ירושלים לא תחולק יותר ואת שאלת מעמדה הסופי יש לקבוע דרך משא ומתן. כ"כ במכתב לרה"מ שמיר מה-24.10, הצביע הנשיא בוש על עמדות ישראל שנקטו ע"י ארה"ב מאז 1967, בכללן לעולם אין לחלק את ירושלים מחדש, העיר חייבת להשאר מאוחדת, יש לקבוע מעמדה הסופי במו"מ, אין צורך לסלק כעת את המחלוקת בינינו בנושא כי הרי, לשיטת ארה"ב, 'עתיד ירושלים הינו נושא למשא ומתן'.

5. עירק והמפרץ

במהלך פגישת השגריר עם עוזר המזכיר קלי (22.10) סיפר רוס שהנשיא הבהיר לשליח הסובייטי פרימקוב כי ארה"ב דבקה בהתנגדותה לפתרונות חלקיים שיותירו בידי צאדס חוסיין הישג כלשהו. גם בפגישה נוספת של השגריר עם

(24.10) הודגש העדר כל שינוי בנחישות האמריקאית ואי קבלת פתרונות חלקיים. בהקשר זה הזכירו נאום הנשיא (23.10) שבו הדגיש שארה"ב לא תקבל פשרה ולא תאפשר לצדאם לצאת מהעימות עם הישג כלשהו.

6. המזה"ת לאחר פתרון משבר המפרץ

לשאלת השגריר בעת פגישתו עם דניס רוס (24.10) כיצד רואה ארה"ב האזור לאחר פתרון הסכסוך, ענה רוס שהנושא עדיין בחיתוליו והכוונה הכללית הינה ליצור מכניזם להסדרי בטחון אזוריים. אין כוונה ליצור מסגרת כנאט"ו משום שהיא עלולה להיות שבירה ובלתי מתאימה. הכוונה ליצור מסגרת מולטילטרלית ואשר תכניה יהיו הן בטחוניים מדיניים והן כלכליים. בתחום הבטחוני חושבים על CONFIDENCE BUILDING MEASURES. ישראל הינה חלק מתוכנית זו ולא ניתן לדון בנושא בלי ישראל.

7. ערבויות דיור

'מקור בכיר במחמ"ד' סיפר לאחרונה לעתונאים ישראלים בווישינגטון כי המזכיר בייקר לא יאשר לפני צאתו למסע באזור את תחילת הטיפול הטכני במתן הערבויות. על פי המקור, מנקש בייקר שישראל תנהיר כי תעמוד בנאמר במכתב שה'ח לוי אליו. המקור ציין כי קיימת בעיית אמון בין שתי המדינות. בינתים, ב-31.10 בתדרוך היומי של מחמ"ד אמרה הדוברת כי מזכיר המדינה לא הקפיא את ישום הערבויות והם מעבדים הפרטי ליישום. כמו כן אמרה שבשלב מסוים, לא ידעה לנקוב בתאריך, תצא משלחת AID (שעליה הוטל לעבד הפרטים הקשורים לשמוש בכסף בישראל בתאום עם ממישראל). הדוברת חזרה ואשרה למזכיר אין שאלות לגבי מכתב שה'ח (2.10).

ב. קונגרס

1. חוק סיוע חוץ/הקצבות

א. ב-25.10 וה-26.10 התקיים הקונגרס בין ביהנ"ב והסנאט על חוק סיוע החוץ/הקצבות. כל הנושאים הישראלים הושארו פתוחים לדרישת חבר הקונגרס אובי, שעמד בראש המתדיינים מטעם ביהנ"ב. שני הנושאים השנויים ביותר במחלוקת היו אל-סלבדור ושמיתת החוב למצרים, היה ברור למשתתפים שאי הכללת שמיתת החוב למצרים תביא להטלת וטו מצד הנשיא.

ב. ה'חבילה הישראלית' הועברה, כלהלן:

1. אושרה האופציה להעביר 200 מיליון דולר מ-ESF (הסיוע האזרחי) לשמוש עבור צרכים בטחוניים (FMS) בזמן המשבר במפרץ.

2. העברה מוקדמת של ה-FMS במזומן תוך 30 יום לאחר קבלת החוק או עד ה-31.10 (מה שיותר מאוחר מביניהם).

3. שחרור מהיר של ציוד מעודפי הצבא האמריקאי באירופה עבור מדינות MNNA (בנות ברית גדולות של ארה"ב מחוץ לברית נאט"ו). הציוד העודף מוגבל לנשק. מכאן שגם לישראל רמת הזכאות הגבוהה ביותר במסגרת הזכאות לעודפי ציוד צבאי באירופה.

4. DRAWDOWN - משיכת ציוד ממלאים אמריקאים בגובה של 700 מיליון דולר עבור ישראל (כשהכוונה הינה לאספקת ציוד לישראל עד 700 מיליון דולר בבחינת תקרה). הממוש נתון בידי הממשל.

5. הצבה מראש של ציוד אמריקאי בארץ הועלתה ל-200 מיליון דולר (בסך הכל 300 מיליון דולר, כולל 100 מ' דולר שת'א 90).

6. הגדלת כספי ה-OSP (המיועד לרכש פריטים בישראל כחלק מה-FMS) מ-400 מיליון דולר ל-475 מיליון.

7. שמירה על תקונים 'מסורתיים', כגון תיקוני ברמן ווקסמן (7 מיליון דולר לשת"פ איזורי, ו-7.5 מיליון למש"ב, אקדמי ומדיני).

8. בנוסף בדו"ח הקונפרס (ולא בחוק) נרשמו 5 מליון דולר עבור הכושים העבריים.

ג. מס' נושאים ירדו מהפרק:

- שריון עבור ישראל מכספי SDAF (קרן לרכישות מערכות נשק הנשמרות בארה"ב לשעת חרום).

- הגדלת ה-FMS ע"י DEOLIGATION/REOBLIGATION כלומר העברה משנה קודמת של כספים שטרם נוצלו.

- תקון ה-CASH FLOW FINANCING (תקון אובי) בוטל.
תקון זה עלול היה להגביל את יכולת התמרון הפיננסי של הרכש הבטחוני בארה"ב, ולכן היה בלתי רצוי לנו.

ד. אש"פ והשטחים

נסיונו של סנטור דהקונסיני להעביר תקון בנושא אש"פ לא הצליח (מטרת התקון היתה למנוע כל אפשרות לנהול מו"מ של הממשל עם אש"פ באופן רשמי ובלתי רשמי, או עם כל גוף הנמצא תחת שליטתו והשפעתו של הארגון).

בנושא האוניברסיטאות בשטחים, הוסכם לקבל נוסח מתוקן ומרוכך של הסנאט (שגובש ע"י הסנטורים קסבאום, באשוויץ, צ'ייפי ודול), המברך ישראל על חלטתה לפתוח בתי"ס ביו"ש לרבות מכללות ואוניברסיטאות אלקודס ובית לחם. התיקון מביע גם תקווה שתי"ס ישארו פתוחים וכל בתי"ס שיפתחו בהקדם יכובדו ע"י כל הצדדים כמקומות לימוד.

ה. שמיטת חובות למצרים

הנושא נדון באריכות רבה ובטונים צורמים ביותר. התקבל נוסח שעיקרו הוא נוסח הסנאט בלוויית תקון קל של אובי. נוסח זה הוסיף לסמכות הנשיא למחוק החובות למצרים מס' אלמנטים חדשים:

1. קיום ועידה בינלאומית של מדינות תורמות לכלכלת מצרים (צרפת, גרמניה, יפן, סעודיה, כווית) ונושות כדי לדון בשמיטת החוב של מצרים בכללותו ולחתור לפעולה מולטיטרלית לפתרון בעיות החובות המצריים. על הוועידה להתקיים עד ה-31.12.

2. על הנשיא להגיש דו"ח בינואר 1991 כדי להעריך המצב.

ד"ח הקונפרנס עבר בביהנ"ב בהצבעה בתוצאה 188 בעד ו-162 נגד (שזה רוב קטן למדי, ומשקף העדרותם המכוונת של קונגרסמנים רבים) בסנאט עבר ב-VOICE VOTE

ו. יוזמות שהיה בהם כדי לפגוע בישראל בסנאט

1. מדיניות ההתנחלויות של ישראל: ב-19.10 בעת דיון על חוק סיוע החוץ מציעים הסנטור בוב דול (מנהיג המעוט בסנאט) והסנאטור הדמוקרטי בוב בירד (יו"ר וועדת ההקבות ומנהיג הרוב לשעבר) הצעת תקון הטוענת כי אכלוס מזרח ירושלים בעולים מנוגדת לרוח וכוונות 242, ו-338. לפי התקון מדיניות התמריצים להתנחלויות מנוגדת אף היא להתלטות אלו ומנוגדת ליעוד ערביות הדיור לעולים מברה"מ. הנשיא נדרש איפוא לדווח לוועדות הקונגרס על פעילות ההתנחלויות, מימון, תמריציהן ומספרי המתנחלים. הדיווח יעודכן מידי 120 יום.

הצעת התקון נדחתה אמנם ברוב של 8:90 (דול, בירד, וואלופ, מקלור, גארן, ג'פורדס, קסבאום ופריור) - אך חומרתו בעצם הגשתו.

2. בקורת על חקיקה פרו-ישראלית:

ב-22.10 עורך סנאטור בירד 'פיליבסטר' שנמשך כשעתיים בזמן הדיון על תקון אינווה-קסטן (הדן בהעברת ציוד צבאי לישראל ממלאי הצבא האמריקאי בשווי של 700 מליון דולר) שעבר ב-VOICE VOTE. לאחר שהועברה ההחלטה מציע סנאטור בירד תיקון שבא לבטל הצבעה זו ותיקונו שנפל ברב של 97 מול 1. בירד טען שכל אופוזיציה לנושא הקשור לישראל נתפסת כהתנכלות כללית לישראל-ומכשול פסיכולוגי זה חייב להסתיים.

2. חוק תקציב הפנטגון/הקצבות

א. להלן הנושאים הישראליים שהושגו:

1. המשך מימון ה'חץ' (42 מליון דולר) ובתנאי המימון הקיימים (80 אחוז על חשבון ארה"ב).
2. אושר המשך תכניות רכש לרובת טיל ה'פופאי', מערכת ראיית לילה למסוק הקוברה, 'שמשונים' ומזל'טים.
3. כ"כ המשך תכנית בדיקת מערכות נשק זרות והקצאת כספים למו"פ משותף עם מדינות נא"טו ו-MNNA.
4. הרחבת מתקני נמל חיפה והרחבה אפשרית של נמל אשדוד (15 מליון דולר).
5. הקמת מאגרי דלק בישראל לשעת חרום, שקיבולתם תהיה 4.5 מליון חביות.
6. פתיחת מכרזים ל-EUROPEAN WORKLOAD (תחזוקת ציוד אמריקאי באירופה) בפני התעשייה האווירית.
7. זרוז מימוש חוזי בטחון ושחרור טכנולוגיות וסיוע לתעשיות הבטחוניות לקידום חוזיהן.
8. עידוד הפנטגון לעבות את היקף השת"פ האסטרטגי והתעשייתי-בטחוני.

3. סיכום

א. מעבר לסיוע האזרחי והצבאי 'הרגיל' של 3 ביליון דולר קיימות תוספות נרחבות ומשמעותיות ביותר. יש לראות תוספות אלו על רקע המצב המיוחד במז'ת כ"כ יש לראות בהן הכרת הקונגרס בצרכים הבטחוניים של ישראל.

ג. העסקה הסעודית

בסוף לא הביע הקונגרס התנגדות לעסקה זו ועתה הממשל רשאי לממשה. הסנטור קרנסטון הסיר את 'החלטת אי-ההסכמה' שיזם אחרי אישור התיקון המאפשר לישראל למשוך ציוד ממלאי ארה"ב בשווי של 700 מליון דולר, ואילו בבית הנבחרים ראשי וועדת החוץ בלמו יוזמתם של הקונגרסמנים דייב אובי ומל לויין נגד חלקי העיסקה.

ד. תיירות

1. ביקורים

בעצה אחת עם משרד התיירות הונחו הקונסוליות להעמיד את ענין קידום התיירות בראש סולם העדיפויות של עבודתן השוטפת. המסר המועבר לקהילות היהודיות הוא של הזדהות עם מדינת ישראל ואי כניעה לאיומים ולטרור המופנים כלפינו. הפעולה מכוונת גם לציבורי יעד נוספים - קהילות דתיות, אנשי תקשורת, מעצבי דעת קהל ואיגודי עובדים. השליחים הונחו להתייחס לנקודה זו בהרחבה בתידרוכים השונים, כאשר באסיפה הכללית הקרובה של ה-CJF, שתקיים בסן-פרנסיסקו, יוקדש לנושא מושב מיוחד. נתבשרנו על הגיען ארצה של משלחות ראשונות מפילדלפיה ולוס אנג'לס ומשלחת של 250 איש מהמנהיגות הצעירה של ה-UJA.

2. תעופה וטרור

ב-25.10 פרסם ה-FAA - המשרד האמריקאי הפדרלי לתעופה אזהרה האומרת שהתקבל מידע על קבוצה פלסטינית קיצונית העלולה לפגוע בתעופה אמריקאית היוצאת מצרפת או גרמניה, כנראה בכוון המז'ת. בהערכה הוסיפו שהם נותנים לאזהרה רמת אמינות גבוהה.
ב-CNN פורסם הדבר כ'אזהרת נוסעים לאירופה והמז'ת'.

ד. שונות

1. אנטישמיות אש'פית - בשיקגו רוססו חמישה בתי כנסת בסיסמאות פרו אש'פיות ופרו עיראקיות ע'י צעירים ממוצא ערבי שנעצרו ע'י המשטרה. צעיר אחר ממוצא ערבי התפרץ לבית מרקחת ומסעדה כשרה והשמיע דברי נאצה אנטישמיים ואף איים באמצעות סכין על עובדי המסעדה. ה-JCRC המקומי הביע חשש לארועים דומים על רקע המתח בין יהודים וערבים בארץ, ותידרך פעיליו בהתאם.

2. מכבי ת'א - לייקס - ברוב עם התקיים משחק הראווה ב'פורום' של לוס אנג'לס בהשתתפות של כ-16 אלף צופים. הפרויקט ריכז קהל רב של ישראלים יהודים ואמריקאים סביב נושא ישראל בארוחת הגאלה ערב לפני המשחק ובארוע עצמו.

3. סמינר הסברה במיאמי - ביוזמת הקונסוליה נערך סמינר הסברה לכ-260 איש מחמש פדרציות באזור מיאמי. הוקדש פאנל מיוחד לנושאי תיירות וח'כ דן תיכון השתתף בכנס כמרצה אורח.

2. קנדה

המשבר במפרץ - הקצנה בהצהרות ראשי השילטון

1. ב-25.10 הצהיר שה'ח CLARK בפני הועדה לענייני חוץ של הפרלמנט ולאחר מכן לעיתונאים שאם יתעורר הצורך, קנדה מוכנה להצטרף לאופנסיבה צבאית לסילוק עיראק מכווית מבלי להמתין להסכמת האו'ם. עם זאת הוסיף שהממשלה מעדיפה שכל פעולה צבאית חדשה נגד עיראק תזכה לאישור מועבי'ט אולם העדר הסכמה מלאה במועצה לא ימנע את קנדה וכן את יתר המדינות בכוח הבינ'ל מהפגנת כוח. כן ציין שצדאם מבין רק לשון כוח וחשוב להפגין בענין שהאלטרנטיבה היחידה למלחמה היא נסיגתו מכווית.

קלארק בתשובה לשאלת מנהיג האופוזיציה בפרלמנט אמר שההחלטה להפעיל הכוחות הקנדים תהיה של הממשלה בלבד ורק אם יהיה מספיק זמן היא תיוועץ בפרלמנט.

2. באותו מעמד השתתף גם שר ההגנה MCKNIGHT שאמר, לפי מה שפורסם, שכוחות קנדה במפרץ יקבלו הנחיותיהם מהאוס רק אם הכוח הבינלאומי שהוקם במסגרת החלטות האוס, יפתח במתקפה נגד סדאם. הוסיף שקנדה הבהירה לבנות בריתה מה היה חלקם של כוחותיה אם יפרצו פעולות האיבה.

3. רה'מ מלרוני בנאום ב-25.10 בקוויבק הביע פסימיות לגבי פתרון של שלום למשבר וציין שלמרות שקנדה עושה כל מאמץ להגיע להסדר של שלום אינו רואה כל פריצת דרך. לשאלה בדבר פתרון צבאי השיב אנו מנסים לאכוף את הסנקציות של החלטת האו'ם.

4. יצויין שהתגובות הפומביות החריפות של ראשי וחברי שתי המפלגות האופוזיציה בפרלמנט מבטאים הקצנה משמעותית בעמדות הממשלה, חריגה מהכוונה שכל פעולה תהיה במסגרת החלטות האו'ם, ולהליכה בתלם של ארה'ב.

ב ב ר כ ה,

יוסף למדן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל2, איר1, איר2, מזאר

סססס

אאא, חוזם: 941
 אל: רהמש/48
 מ-: המשרד, תא: 011190, זח: 1658, דח: מ, סג: סב,
 בבב
 סודי ביותר/מידי

913.11
 י'א בחשון תשנ"א
 30 באוקטובר 1990
 913.11
 87794

חלק ב' מתוך שניים (חלק א' בחוזם 896)

נציגויות

דף מצפ"א מס' 77 - חלק ב'

להלן הנספח לדף הנ"ל:-

יחסי ארה"ב לישראל מאז פרוץ המשבר במפרץ (2.8)

הסקירה המצ'ב מהווה מעין טבולציה של נושאים העומדים על סדר היום בין ישראל לארה"ב מאז פרוץ המשבר במפרץ.

אין סקירה זו מנתחת את הממצאים. בדיון ראשוני שנערך במשרד הובעו דעות שונות ומנוגדות המפרשות את הנתונים. בכל מקרה נדמה לנו שגם חומר ראשוני זה ללא מסקנות יכול להיות לענין.

א. מקומה של ישראל בעיני ארה"ב בתקופת המשבר במפרץ

- ב-7.8 מעביר שגריר ארה"ב לממשלת ישראל T.P שבו נדרשת ישראל למדיניות של פרופיל נמוך.

- ב-16.8 בשיחת השגריר ארד עם ג'ון קלי, מציין האחרון כי לארה"ב ענין במניעת דימוי פומבי של שת"פ אמריקאי-ישראלי במשבר.

● במכתב ממזכיר ההגנה מסוף אוגוסט, נדחתה בקשתו של שהב"ט ארנס לכונן גוף תאום משותף לארה"ב ולישראל לנוכח המשבר.

ב. שת"פ אסטרטגי בהקשר של המשבר

- ב-13.8 מוסר דן קרצר לציר המדיני בושינגטון כי הוחלט בדרג הגבוה ביותר להמנע מכל שת"פ עמנו במסגרת השת"פ האסטרטגי. ארה"ב ראתה בשת"פ הזה כמכוון בעיקרו כנגד ברה"מ לעומת ישראל שראתה אותו בקונטקסט המז'תי. פירוש הדבר: מה שהוצנע במשך שנים קיבל כעת ביטוי חד משמעי.

ג. בקורים בישראל

במקביל לדרישה לפרופיל נמוך, ישנה מגמה הנתנת לפרוש כהמנעות מבקורים בישראל.

- כבר בתחילת המשבר (8.8) מתנצל מזכיר המדינה בפני שה"ח על דחיית בקורו בארה"ב ויוצא בהוראת הנשיא להתייעצויות בתורכיה.

- בתחילת אוגוסט יוצא עוזר המזכיר ג'ון קלי לסבוב במז'ת; תורכיה, סוריה, סעודיה ומצרים אך אינו מגיע לישראל.

- באמצע אוגוסט עוזר המזכיר לענייני ארבי'ל, ג'ון בולטון, מבטל ביקור התייעצות בארץ.

- מבין כל חברי הקונגרס הרבים המגיעים לבקור הכת האמריקאי המוצב בסעודיה, בתחילת ספטמבר, רק אחד - סנטור קרנסטון - מגיע לבקור ליום אחד בישראל.

- ארה"ב מפרסמת שתי 'אזהרות נוסעים' (6.10 ו-7.10) האחת כללית לאזור המז'ת ובה פיסקה מורחבת ומיוחדת לישראל המציינת החלטת הממשלה לחלוקת מסכות גז והשניה לנושא השטחים ובו הערה מורחבת על ארועי הר הבית ואף 'התרעה' על הטפול באמריקאים בעלי שמות ערביים המגיעים לנתב'ג ולגשר אלנבי.

ד. לינקג'

בהתבטאויות שונות בכתב ובע'פ מוצאת ישראל כי ההתייחסות אליה הינה בנשימה אחת יחד עם עירק (לינקג' זה הוכחש ע'י הממשל).

מזכיר המדינה בייקר הופיע בשמועים בפני ועדות התוץ של ביהנ'ב (4.10) הסנט (5.10) ואמר כי פתרון המשבר הנוכחי צריך להוות קרש קפיצה לפתרון סכסוכים אחרים ובכללם הסכסוך הישראלי-ערבי. (המזכיר מונה את הסכסוך הישראלי-ערבי כאחד הסכסוכים שהצמיחו הפצתו של נשק אב'כי).

- במסר ממזכיר המדינה לשה'ח (14.10) המתייחס להחלטת מועבי'ט לאחר ארועי הר הבית מתייחס המזכיר לישראל ולעירק בנשימה אחת.

ה. ירושלים וארועי הר הבית

בעקבות ארועי הר הבית מצטרפת ארה"ב להחלטה המועברת במועבי'ט והמגנה פעילות כוחות הבטחון והרג פלסטינים בהר הבית, מבלי להזכיר פגיעה במתפללים יהודים. האמריקאים מצטרפים גם לדרישה לשלוח משלחת לחקור הארוע ואף מפעילים לחץ ניכר במגמה להביא את ממשלת ישראל לקבל את המשלחת.

- ב-14.10 משוגר שדר ממזכיר המדינה לשה'ח העומד על כך שעל ישראל לקבל המשלחת ולהסב בכך תשומת הלב העולמית חזרה לתוקפנותו של צאדם חוסיין.

- ב-15.10 הביעה דוברת מחמ'ד אכזבת ארה"ב מהחלטת ממשלת ישראל שלא לקבל המשלחת.

- ב-16.10 מדגיש המזכיר שארה"ב היתה מצביעה בעד החלטה גם ללא המשבר במפרץ.

- ב-24.10 בשדר לרה"מ קורא הנשיא בוש לשתוף פעולה עם משלחת מועבי'ט ומזהיר שבאי שת'פ ישראל נוטלת סיכון העלול להציב את ישראל וארה"ב במצב קשה ביותר. כמו כן כותב הנשיא שיהיה זה אירוני ובסופו של דבר בלתי מועיל אם ממשלת ישראל תסיט לנושא למעמדה של ירושלים או לפררוגטיבה של ישראל כנגד אלה של מועבי'ט.

- ב-25.10 מצביעה ארה"ב במועבי'ט בעד החלטה נוספת הקוראת לישראל לשקול מחדש את סירובה לקבל את המשלחת.

ו. ערבויות

בקשתה של ישראל לערבויות למימון הלוואה בארה"ב, שתעזור בקליטת העליה

הופכת, גם לאחר שישראל חתמה על התנאים הפוליטיים הנדרשים, לנושא המדגיש את חלוקי הגישות העמוקים בנושא ההתנחלויות, שהינו כ'סדין אדום' בעיני האמריקאים. הנדלי גישות אלו עברו הפעם גם לשאלת מעמדה של ירושלים.

ז. התהליך המדיני

1. ב-16.9 כותב מזכיר המדינה לשה'ח על בקורו בסוריה. בסוף הדיווח אומר המזכיר שהוא מצפה מישראל ל'דרך יוצרת' שבעזרתה נוכל לגשר על שתי הנקודות המפרידות בינינו ועליהן נבסס את הדיאלוג הישראלי-פלסטיני.

באותו מכתב כותב המזכיר שחשוב לאמריקאים שתחול התקדמות בנושא ולו רק כדי לדחות לחצים בינ'ל לקיום ועידה בינלאומית. מאמצים אלו צוברים תאוצה. 'אוכל להשהותם רק אם אוכל להחזיק באמונה ששתוף הפעולה שלנו יוביל לדיאלוג ישראלי-פלסטיני', כותב מזכיר המדינה.

- במסיבת עיתונאים משותפת (9.9) עם המזכ'ל גורבצ'וב, אומר הנשיא בוש כי אף שארה"ב אינה תומכת בפתרון של ועידה בינלאומית כדרך לפתרון הבעיות במז'ת, הרי שבתנאים מסוימים הם יהיו נכונים לשקול ועידה שכזו.

- בעת מסירת המסר הנ'ל מבייקר ב-14.10, מונחה שגריר ארה"ב לומר בע'פ לשר כי המזכיר עדיין מצפה לשמוע על 'חשיבתנו היצרית' בקשר לקידום תהליך השלום.

2. תפקיד ברה"מ במז'ת. באותה מסיבת עיתונאים הסתבר מהערה של גורבצ'וב ארה"ב רואה מקום לתפקיד שונה לברה"מ במז'ת בעתיד מזה שראתה עד כה.

3. מינוח חדש. במסיבת עיתונאים (9.10) השתמש הנשיא בוש פעמיים במונח 'שאלת פלסטיין'.

ח. 'הסדר החדש'

בממשל האמריקאי קיימים יותר מסימנים ראשונים של חשיבה על 'הסדר החדש' שאילו יש להערך עם סיום המשבר במפרץ. הגורמים העיקריים המנחים יהיו כפי הנראה יחסי מזרח-מערב שהשתנו והקואליציה שיצרה ארה"ב בעמידתה מול עירק. נראה מהדיווחים המגיעים אלינו עד כה כי ישראל אינה נתפשת כגורם המשולב באופן ברור באותו 'סדר חדש'.

ט. עסקות נשק

הממשל מתבסס על המשבר במפרץ כדי להגיע למימוש עסקות נשק אדירות עם מדינות המפרץ ובראשן סעודיה. בתחילה דובר על עסקה בשווי של למעלה מ-20 יליון דולר. לאחר שזו עוררה תגובות קשות בישראל ובוושינגטון מפצל הממשל את העסקה כשחלקה הראשון יהיה כ-7.5 ביליון דולר, כאשר היתרה תוגש לאישור הקונגרס בראשית 1990.

ארה"ב מנמקת העסקה בצורכי בטחון סעודים ואמריקאים בטווח הקצר כשברור שיש בעסקה חלקים שיתממשו רק בעוד שנה או שנתיים ואינם עונים על קריטריון זה. (ברור שיש ענין כלכלי גדול בעסקות אלו מעבר לשיקולים האסטרטגיים והצבאיים).

מצד שני בקשות הגדלת הסיוע הישראלי באופן דרסטי מתקבלות רק בחלקן בהבנה והענות מצד הממשל מוגבלת ואיטית. (יחד עם זאת יש לצייין, תודות למאמצי הקונגרס, שהסיוע לישראל השנה גדל ויש בו אלמנטים חדשים שהינם בעלי חשיבות).

מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), e(שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
e(רס), אמן, ממד, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל2, איר1, איר2, מזאר

סססס

אאא, חוזם: 1457
אל: רהמש/106
מ-: נוש, נר: 2002, תא: 011190, זח: 1630, חד: מ, סג: סב,
בבב
סודי ביותר / מידי

אל: מא'פ 1

דע: סמנכ'ל אפאס'וק, תפוצות, לש' המנכ'ל

מאת: השגרירות, וושינגטון

אתיופיה.

בהמשך לשלנו.

1. המנכ'ל שב והעלה הנושא במהלך שיחתו עם תת המזכיר קימט (31/10) בהזכירו ההצעה שנדונה עם הרמן כהן לקיים הידברות משולשת ארה"ב - אתיופיה - ישראל.

2. התייחס לאפשרויות השונות מבחינת מקום ההדברות.

2. קימט הגיב באומרו שבחנו ההצעה ומוכנים בעקרון להתקדם. יבדוק ההיבטים השונים עם עוזרי המזכיר כהן וקלי וישוב אל המנכ'ל.

הוסיף שמבחינתם רוצים שהענין המרכזי בהדברות יהיה יהודי אתיופיה.

אין מניעה שנושאים נוספים יעלו גם-כן, אך אינם רוצים ליצור מסלול דיון נפרד שיתן לאתיופיים LEVERAGE גדול מידי.

אין להפוך הנושא לאמצעי לשיפור יחסים.

עמרני.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, יגר, מאפ, תפוצות,
בנצור, מצפא, @ (רס), @ (לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 205
אל: רהמש/13
מ-: רהמש, נר: 1, תא: 011190, זח: 0939, זח: ב, סג: סב,
בבב
- סודי ביותר - בהול -

יג' בחשון תשנ"א
1 בנובמבר 1990
סימוכין: 7-35-2

אל : וושינגטון, השגריר

מאת: לשכת מנכ"ל רה"מ

רצ"ב שדר רה"מ לנשיא שהועבר אתמול 31.10 לשגרירות האמריקנית בת"א.
המקור יועבר אליכם בדיפ.

לשכת מנכ"ל רה"מ

JERUSALEM, OCTOBER 31, 1990.

DEAR MR. PRESIDENT,

I WOULD LIKE TO CONVEY MY SINCERE GRATITUDE TO YOU FOR THE
GENEROUS SUPPORT YOU EXTENDED TO US FOR OUR URGENT AND GROWING
DEFENCE NEEDS. WE DARE NOT IGNORE THE THREATS DIRECTED AGAINST US BY
THE RUTHLESS IRAQI DICTATOR AND MUST, AT ALL TIMES, MAINTAIN OUR
QUALITY EDGE. YOU, WITH THE BACKING OF CONGRESS, ARE ENABLING US TO
DO SO, AND OUR PEOPLE ARE MOST GRATEFUL FOR YOUR UNDERSTANDING AND
SUPPORT.

THIS IS A DIFFICULT TIME OF DECISION-MAKING FOR YOU.
FREEDOM, DEMOCRACY AND STABILITY DEPEND ON YOUR LEADERSHIP AT THIS
CRITICAL MOMENT IN HISTORY.

I AM CONFIDENT THAT YOU WILL JUDGE AND ACT CORRECTLY.

I WISH YOU ALL THE BEST.

SINCERELY,

YITZHAK SHAMIR

PERSIDENT GEORGE BUSH
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON DC
U.S.A

תפוצה: ששה, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

23)

$\frac{1}{7}$

שניא
1033

בלמ"ס / מידי

אל: ממ"ד, מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון.

הנדון: משבר המפרץ

ראו המאמרים הרצ"ב, פרי עטם של חוקרי המכון הושינגטוני למדיניות
במזה"ת.

אמיתי.

שה' ס'מ' ח'מ' ד'ט' ד'ט' ב'נ'ב' א'ת' א'ת'
ר'ב'י'ב' ד'ט' ח'ס'ב'ה' א'ת' א'ת'

מ' 1
4

-7-

1033 $\frac{2}{2}$
GULFWATCH

Analysis of the Gulf Crisis from the scholars and associates of THE WASHINGTON INSTITUTE

Number Twenty-Eight

November 1, 1990

GROWING PROSPECTS FOR WAR

By Marvin Feuerwerker

The Bush administration's reported decision to send 100,000 more U.S. troops is a turning point in the Gulf crisis. When they are in position--in two to three months--the United States and its allies will be able, for the first time, not only to defend Saudi Arabia but to launch an attack to liberate Kuwait.

This increased capacity is in tandem with political steps to raise the level of threat against Iraq. The Bush administration is back on the track, returning the focus to pressuring Iraq, after the distractions of the UN General Assembly session, Temple Mount incident, and Soviet negotiating efforts.

Now the Bush administration has three main objectives:

- To persuade Iraq that war is inevitable if it does not withdraw from Kuwait.
- To prepare the American people for the possibility of war.
- To convince the American people, Congress, and America's allies that the White House will act cautiously and responsibly.

U.S. CREDIBILITY

Despite the unprecedented rapid buildup of American military power in the Persian Gulf, the United States has faced a credibility problem. Saddam Hussein respects American military power but does not think the United States has the will to take on Iraq. Saddam has stated this from the outset of the crisis. President Bush's precipitous drop in the domestic public opinion polls last month undoubtedly reinforces this impression.

So has U.S. behavior in the crisis to date. Saddam knows that U.S. air power could have punished Iraq severely with limited risk to American forces. Why did not the United States strike Iraq? In Saddam's eyes, the United States was unwilling to accept the casualties or the risk of an Iraqi counterattack that could have jeopardized American forces and damaged Saudi Arabia's oil fields.

Indeed, even now senior military and civilian officials consistently stress the defensive nature of America's deployment to the Gulf. While "all options" are open, the United States has not presented a credible threat to use force.

Today, with air superiority and significant ground forces present, the United States and its allies can defend Saudi Arabia. But Saddam does not fear a defensive deployment. He believes Iraq can outlast the United States in the region and thinks that a major American presence will eventually undermine his Arab opponents.

NOV 01 '90 16:14 - - -

GULFWATCH

1033 $\frac{3}{7}$

WAR-FIGHTING POTENTIAL

Saddam will only fear a force that can push him out of Kuwait and destroy his army. With President Bush's decision, such an American force could be on the front line in 2 months.

Although the United States and its friends can dominate the skies and exact severe punishment on Iraq today, there is still reason to doubt that U.S. ground forces could push Iraq out of Kuwait without paying a heavy price. Iraq has about 450,000 soldiers in Kuwait and southern Iraq, including some 8-12 heavy divisions.

According to British sources, Iraq has 3600 tanks in the Kuwait theater compared to 1600 that the anti-Iraqi forces will have by mid-November. Iraq has 2300 heavy guns compared to 750 for its opponents. Iraqi infantry units have been digging in and building fortifications, similar to those used during the Iran-Iraq war, all along the Kuwait-Saudi Arabia border.

As of today, U.S. ground forces would be hard-pressed to advance into Kuwait without suffering heavy losses. The United States has only two heavy Army divisions in Saudi Arabia, accompanied by light Army and Marine Corps units. Four additional American armored and mechanized divisions with up to 100,000 troops, drawn from U.S. forces in Europe, will enable the United States to go on the offensive with some degree of confidence. Although the United States will still be outnumbered on the ground by Iraqi forces, American forces can achieve local superiority at the point of an attack.

Perhaps more importantly, the creation of an offensive ground option against Saddam Hussein will further the international diplomatic and economic siege. Because Saddam has demonstrated a consistent desire to avoid war with the United States, a serious demonstration of American offensive intentions could persuade Saddam that getting out of Kuwait was in Iraq's best interests. Certainly, without such a demonstration, Saddam will not leave Kuwait any time soon. And, as CIA Director Webster has stated, there is no indication that internal dissent will force a change in Saddam's policy or a threat to his rule.

While the United States prepares for war, a full-scale ground offensive will remain inadvisable until the arrival of additional forces. Iraq has too great a quantitative advantage on the ground and advancing against such a dug-in, competent opponent would be costly. There is no indication that our Arab or European allies--with the exception of Britain--are now willing to embark on an offensive or could make a significant contribution in the near term were they to decide to do so.

The State Department yesterday calculated that the international embargo is costing Iraq 97 percent of its oil exports, 90 percent of its imports, a virtual halt to Iraqi development projects, and rationing of basic commodities. This is a serious impact. Yet while sanctions against Iraq may produce their desired result in the long run, Kuwait is disappearing quickly.

Domestic support for military action also seems to be eroding and the anti-Iraqi coalition which appeared so firm in August developed cracks in October. U.S. forces in the Gulf will also have to begin rotating troops within several months. It is unclear from where the Army can draw rotation units for a force the size of its deployment in the Gulf without a major call-up of Reserve units or an increase in Army end strength--neither of these are attractive options.

In short, an ascending line of military power will cross a declining line of political support some time during this winter. At that point, President Bush will have to make some very tough decisions. Thus, while the additional U.S. buildup supports a strategy of successfully intimidating or militarily defeating Iraq, there is a growing chance that the United States will use military force against Iraq within the next few months.

OCT 30 '90 15:46 - - -

1033 $\frac{4}{7}$

P.2

GULFWATCH

Analysis of the Gulf Crisis from the scholars and associates of THE WASHINGTON INSTITUTE

Number Twenty-Six

October 30, 1990

THE EMBARGO AND THE IRAQI MILITARY

By W. Seth Carus

With the prospect of 100,000 more U.S. troops in the Gulf and a heightened chance of war, some argue that the anti-Iraq embargo will reduce Baghdad's fighting ability. Unfortunately, this is wishful thinking. Any loss is likely to be far smaller than expected.

In addition to stopping Iraq from acquiring new weapons, the embargo aims to keep Iraq from obtaining spare parts for its existing arsenal. The objective is to weaken Iraqi effectiveness against U.S. troops by making it difficult to keep weapons operational.

Modern military equipment is fragile and needs frequent maintenance and new parts. Yet Iraq can do a lot to minimize the embargo's damage. Cutting back on routine use of equipment lowers consumption of spare parts: aircraft can be flown less; wear and tear on tank engines and treads can be reduced by limiting tank training. Iraq can also defer certain routine maintenance, using worn components beyond their normal life. Finally, equipment can be sent into action even though some components are not working properly.

There will be some reduction in operational readiness and combat effectiveness. But by taking such actions Iraq can reduce demand for spare parts.

IRAQI PRODUCTION CAPABILITIES

Iraq can also meet some of the demand for spare parts from its own production capabilities. Although Iraq still relied on imports of military equipment prior to the invasion of Kuwait, its dependence on foreign sources of munitions dropped considerably during the past few years.

Iraq developed an extensive arms industry during the Iran-Iraq war, employing up to 100,000 people. Iraq spent billions of dollars to import dozens of factories filled with modern production tools. It even acquired electronics facilities capable of designing integrated circuits and building circuit boards.

The acquisition of these facilities has made it possible for Iraq to manufacture hundreds of end-items -- products as diverse as air-search radars, field artillery, and aircraft bombs. By the end of the war, Iraq was producing virtually all of its own ammunition. Extensive investments during the past two years have further strengthened these production capabilities. As a result, even before the imposition of the embargo, Iraq had reduced significantly its dependence on imported hardware.

Moreover, Iraq has made independence from external supplies a major priority. For example, artillery shells are cast in Iraqi factories using steel made at Iraqi mills, and relying only on imported raw materials -- coal and iron. At least some of these facilities possess inventories of spare parts for imported machinery sufficient to last up to six months under normal use.

The Iraqi defense industries have an important role to play under current circumstances. Iraqi factories can produce components needed to keep its existing arsenal in

OCT 31 '90 17:49 - - -

P.2

GULF WATCH

1033 5

a time limit on the credibility of this process.

It will also be essential to continue to rally the international coalition. Britain, Saudi Arabia, Egypt, Turkey and Israel remain very much in line with the President's approach. France's penchant for maverick diplomacy appears to have been neutralized for the moment. Baker will need to persuade the Soviet Union, when he meets with Shevardnadze next week, that its shuttle diplomacy and statements are becoming counterproductive. This should not be too difficult, partly because of Moscow's dependence on good relations with Washington and partly because if Gorbachev fails to fall in line he undermines the effectiveness of the threat of war and therefore makes war more likely.

CONVINCING SADDAM HE WILL LOSE

In interviews during the crisis, Saddam has made clear that he believes the United States cannot accept suffering 10,000 casualties and that air power cannot decide the war. He thereby demonstrates an acute understanding of our key vulnerability to loss of life and our preferred strategy of massive air strikes. Saddam has no experience with the kind of air strikes that U.S. air forces could make and may delude himself into believing that their effect will be minimal. If he believes these assessments, he may not fear our threats. He has already exhibited a preference for settling problems by force and would have no compunction in sacrificing thousands of Iraqi lives.

Short of demonstrating what air power can achieve, it may be impossible to disabuse him of these notions. He, however, will have to weigh other factors before calling our bluff. Iraq has no significant foreign support; it faces the world's most powerful army which is backed by formidable Middle Eastern and European powers; and its economy is embargoed. He may have to fight a two-front war and he always must worry about the Israeli factor. Air power may not be able to decide the war but air superiority will have a significant impact on the ground war and the morale of Iraqi troops. Finally, Saddam has to worry that his precious industrial infrastructure -- the main achievement of his 22-year rule -- will be in ruins.

In short, he has more reason to worry about the outcome of war and less reason to be sanguine about its outcome than we do. This gives us a key advantage.

WAR OR SUBMISSION

Even if our resolve and power persuades Saddam that he faces a choice between destruction and withdrawal, he might still prefer war to risking the consequences of retreat. Deputy Prime Minister Saddamoun Hammadi has said as much. The uncertainties of war may be preferable to the fear of being overthrown after a humiliating political defeat.

The best way to alter Iraq's calculus in this regard is to hold out the prospect of some gain if he does retreat. But this is a very dangerous option, rewarding his aggression. And if Iraq withdraws from Kuwait without a war, its military capabilities would still be intact and we will still have to find a way to curb its weapons systems. The most we can afford to offer in this regard is negotiations after his total and unconditional withdrawal.

Although the task is difficult and obviously dangerous, coercive diplomacy can work. The Administration is already picking up signs of nervousness and indications of some rethinking in Baghdad. We cannot know whether this is just another ploy or the beginning of a retreat. Nor can we know how Saddam will read our intentions and react. We do know that we are moving to the brink and cannot now afford to blink.

OCT 31 '90 17:48

1033 $\frac{6}{7}$

P.1

GULFWATCH

Analysis of the Gulf Crisis from the scholars and associates of THE WASHINGTON INSTITUTE

Number Twenty-Seven

October 31, 1990

COALITION COERCION: WILL IT WORK?

By Martin Indyk

American strategy in the Gulf crisis has now entered a new phase of "coercive diplomacy." Sanctions backed by force have a better chance to coerce Saddam Hussein to leave Kuwait than the alternative of a long-range, sanctions-only strategy. For the strategy to work, however, three basic and difficult requirements will have to be fulfilled:

- A clear, unmistakable threat will have to be conveyed that the United States is willing to go to war. The message to Baghdad is: "Leave Kuwait or you will be forced out."
- Saddam will have to be convinced that if he chooses war he will lose.
- Saddam will have to be persuaded that submission is preferable to war.

If these requirements are met, Saddam is likely to back down. But if they are not fulfilled, war seems inevitable. The apparent paradox is that the only way to avoid war is to be fully determined to go to war.

SENDING A CLEAR MESSAGE

Successful U.S. brinkmanship requires convincing the adversary that you are ready to drag him into war rather than back down. The dispatch of up to 100,000 additional troops and heavy armor units to the Gulf, the Administration's tough tone and expression of concern about American hostages, the passing of harsher UN Security Council resolutions, the visit of Secretary of State James Baker to the region, and the consultations with congressional leaders and regional allies all indicate presidential resolve.

Yet this impressive orchestration may not translate into a clear message to Baghdad. The United States is also part of a coalition whose other members seem less willing to go along with the use of force. With Soviet President Mikhail Gorbachev speaking about the unacceptability of war at the very moment that President Bush is threatening to use force, it is entirely possible for Saddam Hussein to believe that the coalition is bluffing.

By hinting at negotiations, Saddam can hope to split the coalition by exploiting Soviet, French, and Arab feelers. Similarly, he may be convinced that congressional criticism and election losses will constrain President Bush.

Time is also an important factor. After a few months, the President's continued talk about using force, without action, will make Baghdad see the threat as a bluff. And over time, domestic criticism about the war option will grow. Thus, Saddam will become more convinced that he can outwait the Americans, concluding, as he told his troops in Kuwait, "Bush can't do it." If the U.S.'s Arab allies reach a similar conclusion, they may start to move away from the coalition by seeking to appease Iraq and to offer it better bargaining terms.

The only way to deal with these challenges is to keep increasing the pressure on Iraq. Rhetoric is important in rallying the American public as long as the opinion polls do not show a further drop in support and as long as the rhetoric remains credible. Yet there will also be

OCT 30 '90 03:12PM AT&T UNITED MESSAGE

OCT 30 '90 15:47 - - -

GULF WATCH

1033 7

service. Although production of spare parts in limited quantities may not be cost-effective, the factories probably had surplus capacity even before imposition of the embargo. At present, precedence is almost certainly being given to production of spare parts, not of new equipment.

It should not be difficult for factories to produce a wide variety of components. Iraq already appears to manufacture many of the parts needed to make some end-items, making it a simple matter to divert the production for spares. In other cases, it will be necessary to adapt existing tooling to make new items, but with modern automated design and production systems of the types available to Iraq, this should not be a difficult task.

Equally important, the production facilities make possible field expedients to keep equipment at least partially operational. Iraq has gained considerable experience in repair and applying ingenuity during the eight years of war with Iran. This may result in a loss in capability, but it also ensures the availability of equipment that otherwise would have to be sidelined.

The creation of the Iraqi arms industry depended to a large extent on foreign technical assistance. Factories and equipment were designed and developed by engineers and technicians from Europe or Latin America. As a result of the embargo, Iraq cannot rely on outside assistance. Despite demands that workers fulfill contracts before leaving Iraq, many of the foreign engineers have left. Although Iraq has trained its own people to replace many of the foreign technicians, it cannot replace those with specialized skills. Hence, the absence of the foreigners will hurt the defense industries.

EVADING THE EMBARGO

By reducing needed strategic imports to a minimum, Iraq can focus on a smaller number of items for which it must find alternative suppliers and transport space. Iraq can evade the embargo and import by air high-value spare parts from friendly countries. Libya, Yemen, and North Korea all use Soviet-style equipment and may be willing to supply items to Iraq. Similarly, Libya operates some French equipment similar to that available to Iraq and could transfer high-value spare parts for aircraft and helicopters. In addition, it is possible that arms traders may be able to obtain components on the black market for eventual surreptitious transfer to Iraq. Iraqis and their agents have acquired considerable experience in such smuggling in their efforts to obtain equipment for nuclear and chemical weapons.

It will also be possible to import critical raw materials needed to produce some military components. For example, it should not be difficult for Iraq to acquire many off-the-shelf electronics components necessary for the production of circuit boards. As a result, the defense industries may not run out of raw materials needed in only small quantities.

In some instances, it may be impossible either to manufacture or to import particular components. Thus, Iraq will be forced to cannibalize some of its hardware to keep the rest operating. This will reduce the size of the active inventory of equipment, but will make sure that at least the best units remain armed with useable weapons.

By reducing consumption of spare parts -- and through a judicious combination of indigenous production, cannibalization, and imports -- Iraq can minimize the impact of the embargo on the operational effectiveness of its military forces. Although readiness will drop over time, it will not be a sudden or dramatic shift. As time passes, reduced training will undermine Iraqi fighting effectiveness. At the same time, the ability of Iraq to fight a long war will decline.